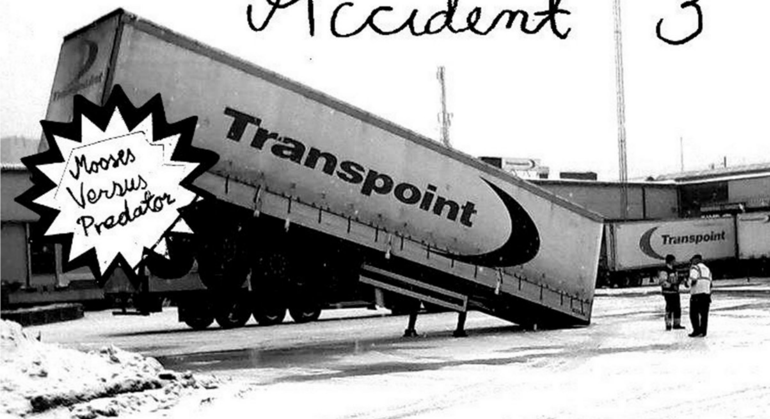
Make it look like an Accident #3

Poliisiopistot! Commando!
(S)arjakuvia! Muuta hubaa!

Avaa ja ihastu!

Make It Look Like An Accident 3: Suuri ~~peffa~~ leffanumero!

Willkommen im Club!
Karte ausfüllen und gleich losschicken

Joku soitti mulle keskellä yötä ja vaati tietää, minkä takia Duke Nukem Forever ei ilmesty ikinä, mutta joku paska kuten Make It Look Like An Accident #2 sai nähdä päivänvalon. En mä oikein osannu vastata siihen mitään, kun en mä tiiä oonko mä varsinaisesti syyllinen kumpaankaan noista asioista. Et naamat sekasin ja menox, sano Annikki Tähti ku naama katuun lävähti.

Zinenähän me ollaan tarpeellisia kuin kuurojen äänilehti, mutta siitä viis. Accidentia on hauska tehdä ja joskus itsekseen lukea, eikä me kyllä mitään muuta syytä tarvita lehden tekoon. Edellisessä numerossa keskityttiin musiikkiin ja tässä elokuviin. Ei meidän elämässä paljon muuta sisältöä oikeastaan olekaan. Seuraavassa numerossa voidaan vaikka tutkia, miten natsit ja uskovaiset sikiävät peruskoulujen märissä pukukopeissa kaapin alle unohtuneista likaisista urheilusukista.

Tämä meidän leffanumero yrittää olla vähän niinku Suomen Cinema Sewer, mut ei kyllä kannata odottaa läheskään yhtä prameaa taittoa. Eikä välttämättä mitään nelisivuisia artikkeleja sikojen kanssa panemisestakaan. Koittakaa ny kumminkin kestää meitä.

Ensi kerralla tutkitaan sitten vaikka kainalopierujen historiaa läpi aikakausien, pyyhitään peräreimarit puhtaaksi Jack Chickin traktaateilla, tavataan Coffin Joe turkkilaisessa saunassa ja käydään selvittämässä mitä ykkösnumerossa haastatellulle Kierrätys-yhtyeelle kuuluu. Tschüs!

Make It Look Like An Accident: takertuneena kulttuurin kainaloihin vuodesta '05.

JK 13.7.2009

(KOSMINEN) YHTEYS: accidentzine@gmail.com
http://jariku.sdf-eu.org/accident/

SISÄLMYS

TOY NOT SUITABLE FOR CHILDREN UNDER 3 YEARS. SMALL PARTS MIGHT BE SWALLOWED OR INHALED.

OBS. OVERRASKNINGSLEKSAKEN FAR INTE GES AT BARN UNDER 3 AR. DE SMA DELARNA KAN MEDFORA FARA FOR KVAVINING OM DE HAMNAR I STRUPEN ELLER NASAN.

HUOMIO. YLLATYSLELUJA EI ALLE 3-VUOTIAILLE. PLENET OSAT VOIVAT AIHEUTTAA TUKEHTUMISVAARAN JOUTUESSAAN KURKKUUN TAI NENAAN.

MADE IN CHINA

JOPA JÉSUS VIHAA PÄIVI RÄKÄSTÄ!

JK + KIIRA 2008

EN PIDÄ HOUSUISTA ENKÄ LESBOISTA. NE OVAT LESPOJEN JUTTUJA. ITSESTÄNI MINÄ TYKKÄÄN, KOSKA EN OLE LESPOLAINEN.

JOS MINUN TYTTÄRESTÄ TULEE LESPO, HUKUTAN SEN AURAJOKEEN.

JOS SEURAKUNTAANI TULEE NAISPAPPI, MINUN TÄYTYY VÄHÄN JUTELLA JUMALAN KANSSA.

KD 616

Kristillisdemonomania

LIFTAAVA SKINHEAD

JK 2009

POLIISIOPISTO-MARATHON

Perjantai 14.9.2007, klo 22.00. AK:n ja Elinan yhteinen koti. Elina on koko yön yövuorossa, joten AK ja JK ovat päättäneet keksiä jotain pahantekoa siksi aikaa. Pöydällä odottaa urheita uskonsotureita kahvia, sipsejä, dippiä, limua, alkoholitonta olutta ja seitsemän DVD-levyä Poliisiopisto-elokuvia. Tehtävänä on katsoa kaikki elokuvat putkeen yhden yön aikana. Voiko tästä koettelemuksesta selvitä järjissään? Se nähdään NYT.

Klo 22.12, kytät on natsisikoja.
Ensimmäinen Poliisiopisto sujahtaa soittimeen ja tuttu tunnari hivelee korvia. AK ja JK availevat varovasti sipsipusseja ja oluita. Vielä ei ole löytynyt sitä mukavaa asentoa sohvalta. Ulkoa kuuluu ihmisten puhetta. Jännittää. Ruudulla näkyy tuttuja kasvoja, korviin kuuluu tuttuja ääniä. Michael Winslow! Tackleberry! Mahoney! Aivan kuin ei olisi kulunut päivääkään siitä, kun viimeksi tapasimme. Komentelu naurattaa, tissit naurattavat, Blue Oyster Bar koskettaa. Toi kohta on suomennettu VHS:llä "munaskuita silmänkantamattomiin". Televisiosuomennoksessa käytettiin ilmaisua "jorma". Ja tuon kohdan telkkarisuomennos oli "suditko vaimoasi takaapäin niin kuin koirat?" Hightower herättää kunnioitusta, kuten aina. Muistelemme, miten Bubba Smith kävi pikaisesti ruhjomassa Alia yhdessä Pulmusten lukuisista jalkapallojaksoista. Vaan jo koittaa loppu ja DVD on aika vaihtaa seuraavaan.

Klo 23.46, poliisit on verisii persereikii.
Toinen Poliisiopisto. Tuttu kaupunkialku, kuten edellisessäkin. Taas tuttuja kasvoja. Mutta myös tuntemattomia. Vaan ei kauaa, ei kauaa. Pian rakastamme näitä uusia ystäviämme kuin äitejämme. Tissit naurattavat, ninjat naurattavat ja voi pojat, Zed vasta naurattaakin. Ihana mies. Oluet ovat vaihtuneet limuun. Ensimmäinen sipsipussi tarjoaa enää vain murusia. Kahvinkeitin hurahtaa päälle, tehdäkseen meille lämpimät kupposet kuumaa juomaa. Hymyilyttää, naurattaa. Takaraivoon hiipii epäilys, näinkö helppoa se onkin? Vuorokausikin on jo vaihtunut.

Klo 01.10, Salon poliisi on natsisika.
Kolmas Poliisiopisto. Tätäkään ei saa näyttää öljynporauslautoilla. Miksei? Kaupunkialku ilahduttaa, tutut naamat ilahduttavat, Zed naurattaa. It's hard to be a truck-driving cowgirl. Georgina Spelvin on jälleen ilotytön roolissa. Hah, Proctor. Tässä ei ole tissejä, mutta ninjoja sentään on. Vähän alkaa väsymys hiipimään mukaan kuvioihin. Emme anna sen kumminkaan voittaa vaan juomme kahvimme loppuun ja avaamme uuden pussin raksuja. Näihin aikoihin Steve Guttenbergistä tuli tähti (tähän väliin kivenhakkaajien laulu Simpsoneista) ja hän pääsi sellaisiin elokuviin kuten Kolme miestä ja baby. Ja sen jatko-osaan Kolme miestä ja nuori nainen, tms. Vähän naurattaa Steven kustannuksella nyt.

klo 02.35, palavat poliisit.
Neljäs poliisiopisto. Aamuyön kajo ikkunasta. Kaupunkialku ei enää innosta. Märkä t-paita hymähdyttää. Hei, tossa luki "hikisieppo"! Ninjajengi naurattaa. Hightowerin voodoo naurattaa ja liikuttaa. Tekee mieli katsoa se voodoo-Bond. Väsyttää. Vähän vituttaa. Michael Winslow pitää taistelutahtoa yllä. Zedin ihastus sulattaa mustat pienet sydämemme. Kahvi nostaa närästyksen rintapieleen. Silmät kuivuvat, selkää särkee. Tekee mieli hassutella DVD:n muilla dubbauksilla. Tajuamme, että olemme jo ohittaneet huipun ja suunta on tästä lähtien vain alas.

Klo 04.00, kirje ja suojelupoliisi.
Viides Poliisiopisto. Kansi ei herätä edes hymyä. Nojaamme käsiimme, katselemme

kelloa ja ulkoilmaa. Kaupunkialoitus tuntuu tutulta, muttemme enää muista, mikä sen merkitys on. Persehousut hymähdyttävät. Keitä nämä näyttelijät ovat? Käsi hapuilee limsapulloa, joka on jo tyhjä. Sipsejä on vielä pari kourallista, dippiä ei edes lusikallista. Vituttaa. Kaduttaa, että lähti tähän kokeiluun mukaan. Tekee mieli mennä paskomaan alle puolen kilometrin päässä olevan Tampereen poliisikoulun pihalle. Kynnenalusten lika kiinnostaa. Ajatukset harhailevat. Judas Priestin Jawbreaker soi sisäisessä jukeboxissa. Sanat naurattavat. Havahdumme siihen, ettemme ole seuranneet elokuvaa kymmeneen minuuttiin. Ah, viimein se päättyi! Kiitos Saatanalle.

Klo 05.28, poliisilla on joulu joka päivä. Kuudes Poliisiopisto. Tekee mieli pizzaa. Pizzaa ja unta. Vaan ei saa Einari unta, pakko on painaa, vaikka kuolo korjaisi. Hehe, Kiven sarjakuvassa luki joskus, että poliisi on huonompi koirarotu. Kaikki herkut on syöty, juomat juotu. Väsymys tuntuu hartioissa. Oliko tässäkin kaupunkialku? En tajunnut edes katsoa. Jimi-imitaatio hymyilyttää. Robottininja naurattaa. Hengitys syvään, sisään ja ulos. Sisään ja ulos. Lisää happea aivoihin. Minkä takia me tehdään tätä? Miksei olla nukkumassa? Muistatko, kun katsottiin silloin yhtenä talvena kaikki Prisonerin jaksot joulun ja uuden vuoden välisellä viikolla? Ei se kyllä näin kauheaa ollut. Muistan, miten nauroimme. Luulen muistavani, miten nauroimme vain muutama tunti sitten. Olimmeko me ne, jotka nauroivat? Emme muista enää muuta kuin tämän elokuvan. Sisäinen jukebox soittaa Twilight Zonen tunnaria. Aivan kuin aivot yrittäisivät varoittaa ruumista jostain.

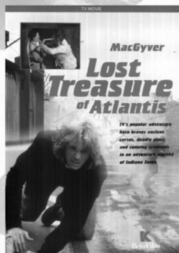
Klo 06.50, kuinka Aku Ankasta tehdään poliisi. Seitsemäs Poliisiopisto. VIIMINEN Poliisiopisto. Tässä ei ole kaupunkialkua. Tässä on tetris-juoni. Tetris. Se ilahdutti ennen, vaan ei enää. Väsymys alkaa muuttumaan uupumukseksi. Uupumus masennukseksi. Tältäkö sotilaista tuntui ensimmäisessä maailmansodassa? Paranoia alkaa hiipimään takaraivoon. Entä jos tämä ei olekaan viimeinen video? Mitä jos vielä on kahdeksas jäljellä? Onko se tuossa sipsipussin alla? Liikkuiko tuo sipsipussi juuri? Mikä sitä liikuttaa? Mikä minua liikuttaa? AK käski kirjoittaa muistivihkoon "Draculan viikset". En kysy syytä, sillä en usko hänen enää muistavan. Kauanko tätä vielä kestää? Miksi joka paikkaa särkee näin? Miksei tämä lopu? Miksi muistilapussani lukee Dracula? Onko tuo edes minun käsialaani? Miltä sen kuuluisi näyttää? Hei, minä tunnen nuo ihmiset tuolla televisiossa. Tuo on Ron Perlman. Mitähän elokuvaa me katsotaan oikein? Nukkuuko AK? Miksei se liiku? Hengittääkö se edes? Hengittää. Hengitänkö minä? Miten minä voin tietää sen? Apua! Mikä ääni tuo oli? Hei, se on Elina. Mitä kello on? Miksei tämä lopu? Lopu. Lopu. LOPU! Huh, loppui.

Lauantai 15.9.2007, klo 08.10. Kymmenen tuntia siitä, kun aloitimme. Silmiä on vaikea kohdistaa mihinkään. Väsyttää. Henkinen uupumus on vaihtunut voitontunteeseen. On vaikea riemuita, mutta syvällä sisimmässämme tiedämme, että me selvisimme siitä. Uskomatonta, me olemme edelleen hengissä. Ei tällaista enää ikinä. Miten niin meidän pitää huomenna arvioida kung fu -elokuvia? Miksi?

Ennen tämän maratonin alkua vitsailimme toisillemme siitä, että Elina löytää meidät katatonisessa tilassa sohvalta ja nenistämme on tursunnut jotain harmaanpinkkiä, joka muistuttaa juustosuikeroita koostumukseltaan. Silloin se nauratti, nyt se tuntuu oikealta vaaralta. Ensi kerralla konsultoimme hiihtomaajoukkueen lääkäriä ennen tällaista urakkaa. Tai sitten hankimme enemmän sipsejä. (JK & AK)

MacGyver: Lost Treasure of Atlantis (1994)

Pääosassa: Richard Dean Anderson, Brian Blessed

Raati: AK, JK, Elina, Tiitu & Sisli

Tää on ensimmäinen kahdesta MacGyver-TV-elokuvasta, jotka tehtiin muutama vuosi sen jälkeen, kun MacGyver-sarjan tekeminen lopetettiin. Kokoonnuimme porukalla joskus kesällä 2008 katsomaan näitä leffoja ja tässä on teille sessioiden parhaat palat, rakkaat lukijat.

. . .

[MacGyver joutuu ansaan ja yhtäkkiä kohtaus siirtyy viisi vuotta eteenpäin.]

JK: Täh? "Viisi vuotta myöhemmin", selvä. Tää on sama ku siinä hiton yhdessä leffassa on se, että ne lähtee Marsiin ja siinä on lähtöä edeltävät bileet ja sit "puoli vuotta myöhemmin" ja "olemme huomenna Marsissa".

[Joko Red Planet tai Mission to Mars. Kait. -JK]

. . .

JK: Heh, nää on Jugoslaviassa, mutta tässä ei oteta ollenkaan kantaa, että keitä noi pahikset tarkalleen ottaen on.

Tiitu: No Balkan taitaa olla amerikkalaisille vähän sellainen mielikuvitusmaa.

. . .

JK: Toi Brian Blessed näyttelee yleensä jossain pukudraamoissa Henrik VIII:tta tms. En oo varma, oliko se kans ekassa tuotantokaudessa Mustaa Kyytä.

Sisli: Mä en tajuu, miten sä voit muistaa ton kaiken nippelitiedon.

JK: Ei tässä vielä mitään, AK voi myöhemmin kertoa vaikka progevinyylien etikettien väreistä, jos jää aikaa.

AK: Nyt kun multa on näkö heikenny, niin mä oon lähinnä haistellu noita levyjä.

. . .

Tiitu: Mä olin ala-asteella ihastunu yhteen poikaan, kun sillä oli samanlainen tukka kuin MacGyverilla. Se oli ihan samanvärinen ja sit se voitti kädenväännössä kaikki. Muuten se oli musta kyllä aika säälittävä.

. . .

Tiitu: Mä keskustelin vähän aikaa sitten parin tytön kanssa baarissa MacGy-

Avara Luonto: Angus-mangusti

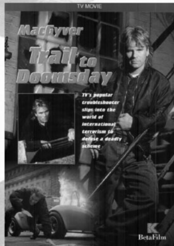

Angus-mangusti on hyvin ujo eläin, mutta tässä harvinaisessa kuvasarjassa näemme ensi kertaa, miten ovelasti "Angusti" välttelee saalistajia.

Angusti

verin seksuaalisuudesta baarissa ja joku oli sitä mieltä, ettei MacGyverilla ollut ikinä mitään seksuaalisia viittauksia mihinkään ja toinen taas näki niitä ihan joka paikassa koko ajan.

JK: MacGyverillahan oli siinä viimeisessä jaksossa se teini-ikäinen poika, joka tulee vaan jostain silleen "Angus, sinä olet minun isäni!" 19 vuoden jälkeen. Sit ne lähtee harrikoiden kanssa ajelemaan ympäri maailmaa.
Tiitu: Joku muisteli tämmöstä vuoristomaja-tyyppistä romanttista tilannetta, missä ne ois takan edessä ja sit kamera kääntyis sinne takkaan ja tulis epäfocus.
Kaikki: Oho!
Tiitu: Mut siis ainoa todiste MacGyverin seksuaalisuudestako on siis se poika?
Sisli: Mä luulen, että tää on semmonen muumimuki-tyyppinen juttu nyt.
JK: Joo, siis se poikahan selittää sille jotain tyyliin "Muistatko, kun jäit äitini kanssa lumivyöryyn ja..."
Tiitu: Niin, oli pakko lämmitellä!
AK: Tää nyt oli vaan tämmöinen nuoruuden kokeilu.

. . .

JK: Onks MacGyverilla ollu ikinä siinä tv-sarjassa parransänkeä? Kun tässäkin noilla pahiksilla on parransänki ja ne tunnistaa siitä.
Tiitu: Ei kait. Ehkä jos se on ollut vankina.
JK: Hyviksillähän voi siis olla sänki jos ne on tosi stressaantuneita tai niillä menee huonosti. Esim. siinä Elämä on ihanaa -leffassahan sillä äijällä on sänki, kun se lopussa harkitsee itsemurhaa.

. . .

JK: Meidän isä oli joskus tavallaan vähän pettynyt, kun se ajo auton marketin parkkihalliin ja unohti avaimet siihen auton oveen. Se oli monta tuntia kaupassa ja sit kun se tuli takaisin autolle, niin siinä ne avaimet roikku edelleen. Kukaan ei ollu huolinu sen ruosteista Renaultia.

. . .

MacGyver: Trail to Doomsday (1994)

Pääosassa: Richard Dean Anderson

Raati: AK, JK, Elina, Tiitu & Sisli

Ja tässä on nyt sitten tämä toinen tv-leffa eli viimeinen kerta, kun Richard Dean Anderson näytteli MacGyveria. Tän jälkeen tehtiin vielä joku random Young MacGyver -pilotti, jossa seikkaili MacGyverin veljenpoika (vaikka se oli ainoa lapsi vielä TV-sarjan aikaan).

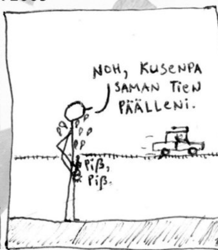
. . .

JK: Hahahahah, "Anti-establishment anarchists" eli yleisterroristit.
Sisli: Huomio: niillä ei oo "poliittista agendaa" ollenkaan!
JK: Hyviä anarkisteja, ei mitään vikaa.

[Ei varmaan tarvii kertoa, että tää oli se paskempi näistä kahdesta. -JK]

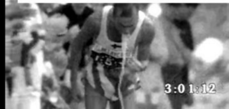
MIES kusee päälleen AK 2009

ELOKUVAT

Juan Meneses esittelee elokuvan "Commando" ("Commando", 1985, USA)

Wachowskin elokuvamaakariveljekset työstivät aikoinaan elokuvaa nimeltä "Matrix", ideanaan tulevaisuuteen sijoittuva jatko-osa "Commandolle", missä Arnold Schwarzeneggerin esittämä John Matrix-androidi tekee yksin tyhjäksi tietokonenörteistä koostuvan anarkoterroristiryhmän haaveet vallankumouksesta. Päätettyään hylätä alkuperäisen ideansa he päätyivät tekemään tulevaisuuteen sijoittuvan Taru Sormusten Herrasta-tarinan uudelleenkerronnan, missä Keanu Reevesin esittämä tuikitavallinen atk-alan rivityöläinen saa tietää pitävänsä hallussaan jonkinlaisia taikavoimia ja matkustaa kaukaiseen Matrix-maahan suorittamaan tärkeää tehtävää, päämääränään tuhota paha Konekuningas. Apunaan hänellä on aikoinaan sittenkin Keski-Maahan jäänyt Elrond, jota esittänyt Hugo Weaving oli roolissaan niin uskottava, että sai Elrondin roolin uudestaan ns. "oikeassa" Tarun Sormusten Herrasta-filmatisoinnissa.

Joidenkin epäilysten mukaan ohjaajaveljesparin motiivina tarinan muuttamiselle oli raha, sillä tokihan viekas juutalainen ymmärtää, että vuosituhatluvun vaihteen sosioekonomisessa tilanteessa tarina, missä nörtit onkin kovia taikureita ei voi kuin tahkota miljoonia. "Commandossa" "isi-Matrixin" pientä tytärtä esittänyt Alyssa Milano on myöhemmin luonut uraansa paitsi hetken aikaa "Commandon" suosion avittamana pop-tähtenä Japanissa, myös jonkin sortin noitana. Sattumaa? Tuskin. Toisaalta moni on kärkäs tarkentamaan, että jopa rahaa tärkeämpi syy uuden "Commandon" tekemättä jättämiselle oli Wachowskien lopulta ymmärtämä totuus -- siinä missä täydellinen elokuva ei tarvitse jatko-osia tai uudelleenfilmauksia, voi täydellisyyttä lainaamalla parantaa huonoakin tekelettä merkittävästi.

"Commandossa" parhaista päivistään kovin kutistuneen Arnold Schwarzeneggerin esittämä supersotilas John Matrix tekee yksin tyhjäksi Val Verde-nimiseen latinalaisamerikkalaiseen valtioon hyökkäämistä suunnittelevan armeijan haaveet vallankaappauksesta. Tarina alkaa tapahtumilla, jotka voisivat hyvinkin sijoittua lähitulevaisuuteen, tapahtumapaikkanaan eräs Volvo-jälleenmyynti- ja merkkihuoltoliike: äijä kävelee autokauppaan, istuu uuteen autoon ja ajaa sillä henkilökuntaa kuoliaaksi. Seuraavaksi sama äijä roikkuu roska-auton perässä ja ampuu kaverinsa kanssa konepistooleilla roskiaan ulos vieneen äijän seulaksi. Venekin räjäytetään. Matrix saa tietää, että hänen entisen tiiminsä jäsenet on niistetty yksitellen ja että hän on enää jäljellä. Tämän tiimin tulosvastuuta toteuttamaan ei ilmeisesti päästä ihan min-

kä tahansa firman tiimikoulutuksen kautta, sillä ehdokkaita innokkaiksi murhaajiksi riittää -- Matrixin esimiehensä käymän keskustelun perusteella asialla voivat olla muun muassa tiimin aikaisempien edesottamusten takia suivaantuneet "terroristit" ja "eteläamerikkalaiset".

Naaraat ovat mukana määräämässä tahtia monessa kohtaa muuten miehisessä toimintaelokuvassa. Alkujaan itäsaksalainen John Matrix oli oppinut kommunisteilta, että rock-musiikki on taantumuksellista. Nähtyään Boy Georgen kuvan lehdessä, hän toteaa tyttärelleen, että kommarit taisivat olla oikeassa, ja tuotahan voisi kutsua Girl Georgeksi! Waaanha! toteaa Jenny-tyttö isälleen. Myöhemmin leffassa Matrixin painiskellessa alun autokauppakaaharin kanssa jossakin kutumotellissa, miehet innostuvat sanailemaan vihreistä bareteista ja niiden syömisestä aamupalaksi. Matrixin kyydissä tässä vaiheessa roikkuva lentoemo Cindy (Rae Dawn Chong) toteaa ääneen samanaikaisesti katsojan kanssa: I can't believe this macho bullshit!

Val Verden sotilasvallankaappausta suunnittelevat tahot onnistuvat kaappaamaan Jenny-tytön ja vaativat Matrixilta apua vallankaappauksen toteuttamisessa, tai muuten tyttö kuolee. Matrix väittää suostuvansa, mutta vanhana huijarina kuitenkin lopulta tappaa kaikki, jotka aikoivat osallistua vallankaappaukseen, pelastaa Jennyn, heittää nerokasta läppää ja tekee elokuvan toiseksi homoeroottisimman roolin.

Elokuvassa on pitkiä, juonen kannalta yhdentekeviä jaksoja, joissa hikinen Schwarzenegger kantaa tukkia olallaan hihattomassa paidassa, hakkaa halkoja helvetin isolla kirveellä ja on kaikin puolin miehinen mies. Näitä kauniita kuvia seuraa pätkä, jossa herkkis-Arska syöttää kauriinpoikasta kädestä, päällään vaaleanpunainen paita tungettuna valkoisten shortsien sisään.

"Commandossa" onkin useampia samanaikaisia tarinoita, joista toinen noudattaa perinteistä action-viihdekuviota ja toinen taas käsittelee sadomasokistisen homoseksuaalisen rakkauden ihmeellistä maailmaa. John Matrixin arkkiviholliseksi nousee vallankaappausjohtajan palveluksessa oleva entinen työkaveri/poikaystävä Bennett, joka on puettu koko leffan ajan koppalakkinsa hukanneen Tom of Finland-nahkamiehen univormuun. Bennettiä näyttelevä Vernon Wells varastaa shown Schwarzeneggerilta lopputaistelussa: Hikinen, läähättävä Matrix viettelee Bennettiä: "You want to put a knife in me. Look me in the eyes. See what's going on in there while you turn it. That's what you want to do to me, right? You and me. Don't deprive yourself of some pleasure. Come on Bennett... let's party.", mihin himosta tärisevä ja ilmehtivä Bennett vastaa, irroittaen otteensa Matrixin tyttärestä: "I don't need the girl -- I don't need the girl!!". Kaunista. Commando toimikin tässä mielessä

esikuvana seuraavana vuonna julkaistulle "Top Gun"-elokuvalle, missä sankareiden homoeroottisuus nostettiin sivujuonen asemasta filmin hallitsevaksi teemaksi.

John Matrixia seurailee leffan aikana Cindy-niminen pimu, jonka tehtävänä on tuoda elokuvaan myös heteroseksuaalista jännitettä. Kovin montaa volttia sitä ei saatu, eikä näin ollen saa Arskakaan. Cindyn varsinaiset tähtihetket leffassa ovat raketinheittimen laukaisu ensin päin helvettiä, sitten kohti Matrixia kyydittävää mustaamaijaa. Hepun kiivetessä ulos raketinheitiniskun seurauksen romuttuneesta kyttäautosta ehjänä ja taistelunhaluisena voi rentoutua loppuleffan ajaksi seuraamaan tauotonta toimintaa. Säännöt tuli selväksi tässä vaiheessa: tota jätkää ei satu sitten mikään.

"Commandon" tekijöillä on selvä halu näyttää, ettei miehen seksuaalisuus vaikuta millään tavalla sen miehisyyteen. Bennett on kova jätkä tappelemaan. Matrix vielä kovempi. Ostoskeskuksessakin kerran kahdeksan FPS:ää kävi päälle samanaikaisesti ja Matrix hoiteli ne kaikki maahan yhdellä huitaisulla! Tämä kohtaus muuten tehtiin uudelleen Matrix Reloaded-elokuvan psykedeelisessä osuudessa, missä Elrond-kloonit yrittivät päihittää Keanu Reevesin hyppäämällä joukolla päälle. Mutta Arska ei sitten sääli ketään. Kun Arska ampuu, Arska osuu. Kun Arska heittää kranaatin, mies lentää ilmaan. Ruumiita tulee niin maan perkeleesti, kameran edessä Matrix niistää ampumalla, pudottamalla, sahaamalla, lyömällä, pistämällä, viiltämällä, räjäyttämällä, rei'ittämällä, niskat niksauttamalla ja parilla muullakin tavalla n. 90 ihmistä, enimmäkseen aseistettuja sotilaita, mulla tavalla ilmenneitä tappoja laskeskellessa on lopullinen ruumisluku arvioista riippuen jopa pari sataa. Ja kiitos kenraali Kirbyn, Matrixin esimiehen, leffan lopusta ilmenee, että koko massamurha oli täysin laillista ja toivottavaa toimintaa.

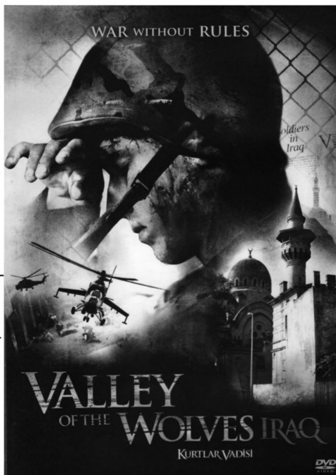
Elokuvan musiikki orkestrointeineen kuulostaa sataprosenttisen elektroniselta, kokonaan Synclavier-laitteella tehdyltä, eikä se ole lainkaan huono asia. Hienoja vekottimia, nuo Synclavierit. Taustamusiikin reipas steel drum-soundien käyttö jännityskohdissa pitää hilpeän gay-mielen yllä huolimatta elokuvan makaabereista tapahtumista. Elokuvallisen kerronnan kannalta ns. Sully-sekvenssi, joka alkaa siitä, kun Matrix lupaa tappaa Sullyn vasta viimeisenä ja päättyy siihen, kun Matrix lopulta tappaa Sullyn värikkäiden vaiheiden jälkeen ensimmäisten joukossa ("I lied".) on ansain-nut paikkansa elokuvan historian tärkeiden hetkien joukossa. "Commando" on toimintaelokuva parhaasta päästä. Tätä on tehty samanaikaisesti tosissaan ja kieli tukevasti poskessa -- samalla tavalla kuin sitä suositellaan katsottavaksi.

Kirjoittaja on nähnyt "Commandon" viimeksi 19-vuotiaana joskus vuonna 1996 ja aikoo katsoa elokuvan nyt, 30.12.2006 klo 5.20, kirjoitettuaan tämän esittelyn.

Valley Of The Wolves Iraq (Kutlar Vadisi Irak, Türkki) DVD

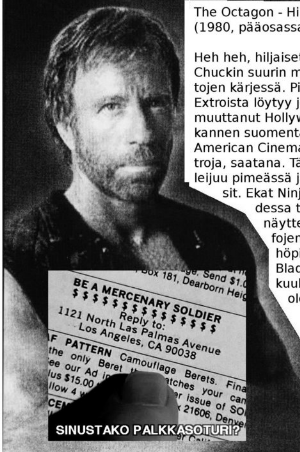
Mä katsoin aikani kuluksi äsken kohua herättäneen turkkilaisen action -pätkän Valley of The Wolves Iraqin. Ihan viihdyttävä pläjäys, vaikka olikin aivan tolkuttoman mustavalkoinen maailmankuvaltaan. Tässä siis on kunnon Rambomeininkiä neljän turkkilaisen erikoisjoukkojen miehen ja koko USA:n armeijan välillä Irakissa. Nämä turkkilaiset superkommandot eivät tipu useammastakaan luodinreiästä, mutta amerikkalaiset sotilaat saa nurin yhdellä luodilla. Amerikkalaiset ovat tietenkin aivan kaheleita: joko kyseessä ovat mustat "Yes, boss"-rivimiehet tai sadistiset fundamentalisti-kristityt, jotka ovat bonuksena rasisteja. Turkkilaiset erikoisjoukkojen häiskät on hakemassa kostoa ystäviensä (ja Turkin) menetetylle kunnialle. Niinku renegade ja sillee. Jenkkien pääpahis ampuu leffassa jotain turkkilaisdiplomaattia pistoolilla päähän, koska tämä ei osaa kertoa, missä nämä rambot piileskelevät. AWESOME!

USA:n eliittisotilaat ovat Schwarzeneggerin kokoon pumpattuja bodariurpoja, joilla on kaikilla hassusti blondattu jenkkisiili, amiskeesi tai päälakea myöten palmikoidut kultakutrit. Nämä supersankarit hyökkäävät mm. arabien häihin tappaen suuren osan vieraista sekä sulhasen. Myös sinkohyökkäys moskeijaan aamurukouksen aikana löytyy kattauksesta, uhreina lähinnä vanhoja miehiä ja leskiäitejä. Mukana on myös Abu Ghraibissa majaansa pitävä juutalainen versio tohtori Mengelestä, joka kinastelee kristityn komentajan kanssa siitä, kumpi on valittu kansa ja leikkelee sotavangeilta sisäelimiä elinsiirtoihin Israelissa, USA:ssa ja Iso-Britanniassa. Aivan mieletön actionpaketti siis! Täysi kymppi! Allahu akbar! Suomessa tän on julkaissu dvd:nä Futurefilm, joka ei kyllä muuta teekään kuin näitä kulttuuritekoja. (JK)

"TOIMINTAELOKUVIEN TOIMINTAELOKUVA!"

★★★★ SCANDINAVIAN FILM & VIDEO

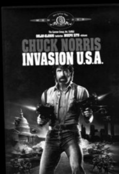

The Octagon - Hiljaiset tappajat
(1980, pääosassa Chuck Norris, Lee Van Cleef jne.)

Heh heh, hiljaiset tappajat. Prööt. Tää on DVD:n takakannen mukaan Chuckin suurin menestys - 25 kuukautta Ruotsin virallisten videolistojen kärjessä. Pitihän sveduillekin löytyä sit viimein jotain käyttöä. Extroista löytyy joku dokumentti "Kuinka amerikkalainen elokuva on muuttanut Hollywoodin ikuisesti", joka vähän vaikuttaa siltä, että kannen suomentaja ei oo tajunnu, että tän tuotantofirman nimi on American Cinema Productions. En kyllä rupea kattomaan mitään extroja, saatana. Tää alkaa vähän samaan tyyliin kuin Zardoz, eli Chuckin irtileikattu pää leijuu pimeässä ja jotain höpinää kuuluu. Perunakotka saattaa näkyä lähempänä loppua sit. Ekat Ninjat (jep, isolla) sentään näkyy kahden minuutin kohdalla. Vakuuttavuudessa tää Ninjojen treenausfarmi on kyl aika lähellä American Ninja (jonka näyttelijöitä on tässäkin mukana Ninjaamassa) ja 007: Elät vain kahdesti -leffojen tasoa, eli juustonen ku perkele. Samaa tasoa on kyllä myös mainittu höpinä, joka paljastuu Chuckin ajatteluääneksi. Se on jopa paskempi kuin Blade Runnerin alkuperäisessä versiossa, joka on saavutus jota en uskonut kuulevani elinaikananі. "Ninja... Ninja... Ninja... mutta eihän heitä ole enää olemassa... olemassa... olemassa..."

Autolla hurjasteluakin tästä löytyy, mutta siinäkään ei päästä ihan Bondin kalibeeriin asti. Muutenkin tää on aika maitopoikaleffa koko saatanan kulmikas. Ninjat ei ees yritä näyttää kovilta vaan jokainen tappelu koostuu lähinnä siitä että ihmisiä lyödään avokämmenellä ja ne kualee. Missä on se vittu helvetti satana, kohta heiluu katana -meno, jota niin rakastamme? Tai ees violetit Ninjat niinku siinä yhdessä American Ninjassa. Edes Chuckin öljyttyä taljaa ei päästä ihastelemaan kunnolla. Ja minkä takia Japanin mafia Yakuza on tekstityksessä käännetty "terroristijoukoksi"? Takuulla ei oo Al-Qaidalla yhtä prameita pytinkejä. Kattokaa vaikka Dolph Lundgrenin Tuomari, jos ette usko. Tää on kyllä ihan kauheaa paskaa, viisi Hectoria viidestä. (Mikko Alatyyli)

Jos vielä tulet tänne, isken oikealla
niin monta kertaa, että kerjäät vasuria.

INVASION USA (ohj. Joseph Zito, USA 1985)

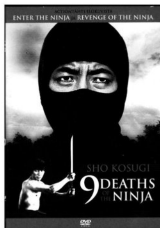
Pääosa: Chuck Norris! Käsikirjoitus puoliksi: Chuck Norris! Vitun kova jätkä: Chuck Norris!

"Maanpuolustus ei ollut valmiudessa... YKSI MIES OLI!" Hyvä ettei Neukkulan armeijakaan ollut valmiudessa sit, muuten ois jäänyt aika lyhyeksi tääkin elokuva. Tän Cannonin klassikkotuotoksen DVD-versioon ei kyllä oli tuhlattu liiemmin resursseja, just hätäisesti ovat saaneet raavittua kasaan jonkun sekavan menun ja that's it. Jännästi muuten saa tosta kansikuvasta sellaisen käsityksen, että Chuck on ite pistäny Woossinttonin tasaseks. Elokuva alkaa avomerellä ajelehtivien kuubalaisten venepakolaisten ahdingolla (meillä päin sentään hiihdettiin neuvostovirosta Suomeen ihan suksilla eikä kikkailtu millään saatanan paateilla), sitten paikalle saapuu jenkkiläinen rannikkovartioston vene ja antaa oikean aiheen ahdinkoon - ne nimittäin ampuvat joka saakelin tyypin seulaksi automaattiaseilla. Total slaughter lolocaust. Hetki siirrellään raatoja pois tieltä kuminaamaisen kapteenin vahtiessa ja kah, sitten selviääkin massamurhan syy. Paatti on näet laitoja myöten täynnä jotain vekkulia valkoista pulveria, joka on jemmattu lankkujen alle. Nyt kupletin juoni on selvä ja ruudulle plamahtaa turbocool Invasion U.S.A. -logo, joka on kuin suoraan Atari-pelin kannesta. Chuck näkyy ensimmäisen kerran filmillä alkutekstien aikana, kun hän ajelee jollain pikaveneellä Floridan rämeillä etsimässä alligaattoria jonka kanssa vääntää kättä aikansa kuluksi.

Leffa potkaistaan kunnolla käyntiin kun ~~Johnny Knoxville~~ Tom Green -niminen poliisi esittelee raatoja jollekin pulskalle FBI-tyypille. Samalla esitellään katsojalle myös joku Britney Spearsin näköinen toimittaja, joka varmaan vaihtaa jossain välissä sylkeä Chuckin kanssa. Raadoille on jossain välissä vaihdettu puhtaat kalsarit jalkaan, joka hämmentää melkoisesti poliisisetiä, eihän Kuubassa pitäisi olla edes vettä juotavaksi, saati sitten perseen pesemiseen. Jää vähän epäselväksi, hokaavatko etsivät että tässä on nyt melkoisesti ruokasoodalastista kyse. Kun palataan taas rämeelle, Chuck on löytänyt painikaveriksi jonkun matelijan ja puuhaa paita auki äijjjjjjähommia. Lemmyn sanoin, if you squeeze my lizard, I'll put a snake in you. Ensimmäinen kunnon toimintapläjäys saadaan ruudulle, kun kalkkilaivan kapteeni pistää kylmäksi pari henkivartijaa, lyö kokkelia nuuhkineen tsubun nenäpillin suoraan aivoihin, ampuu jotain huumelordia pari kertaa munille, johon tämä luonnollisesti kuolee ja viskoo sitten tsubun nenineen päivineen ikkunasta ulos. On se hurja.

Seuraavan puolituntisen aikana tapahtuu kaikkea hämärää, mutta ei vielä mitään popcornin mussutusta innostavaa. Chuckin rämemajassa asuu vyötiäinen, Chuck puhuu kohtalokkaasti, njeukut puhuvat kjeskjenään englantia aksentilla tai dubattua njeukkua, Chuck sahaa moottorisahalla puita jotka sais kirveelläkin poikki, kommarit ampuu Chuckin mökin maan tasalle, mut ei käy rannassa kattomassa, jäikö se henkiin, jne. Leffan puolivälissä on eräänlainen vedenjakaja, kun nähdään ekan kerran tissit ja Neuvostoliitto aloittaa sissisotansa Amerikan mantereella ammuskelemalla singolla (jota ei paljoa latailla) jonkun esikaupunkialueen laitamilla jouluaattona. Olisivat nyt ees Bin Ladenilta kysyneet neuvoa. Loput 45 minuuttia leffasta onkin sellaista reaganilaisen toimintasankaruuden iloittelua ettei paremmasta väliä. En oikein muista, nukahdinko kesken kaiken, mutta lopputulos on sama: asioita räjähtelee ja Chuck voittaa yksin koko kommunistimaiden liittouman eliittijoukkojen sissiarmeijan. Eiköhän tällekin voi antaa viis punatähteä arvosanaksi, harasoo! On tää kuitenkin kovempi ku vaikka Steven Seagalin 90-luvulla tekemät Kaappaus Saunassa/Lauteilla/Kylvyssä -leffat, vaikkei paljoa ookaan. (JK)

Mitä Tom Cruise sanoi päivällisvieraille? - Istukka, olkaa hyvä!

9 Deaths Of The Ninja (1985)

"Tähän mennessä yksikään terroristi ei ole onnistunut pakenemaan heidän käsistään. Mutta tällä kertaa heillä on vastassaan Kaakkois-Aasian vaarallisin mies, jolla ei ole mitään hävittävää. Ei edes järkeä."

Joo-o, sitä ei kyllä löydy tästä leffastakaan sitten yhtään. Pääosanesittäjä Sho Kosugi löi kyllä kirveensä kiveen ja ihan kunnolla, kun suostui tähän kuraliemeen mukaan. 9 Deaths Of Hector on tämän Ninjavuori-leffasaagan tähden (mm. Enter The Ninja, Revenge Of The Ninja, Master Ninja) takuulla onnettomin paskaviritys, vaikken ole kaikkia muita leffoja nähnytkään. Ja sen tiesi vallan hyvin se jätkä, joka mulle tän leffan myi 2 eurolla huuto.netissä.

Elokuva alkaa jossain Hizbollahin leirillä aavikolla, jonne ninja kamuineen soluttautuu ja pistää paikat pakettiin. Kun on saatu parikytä rättipäätä hengiltä, paljastuukin että leikkiähän tämä vain on: oikeasti koko porukka on jotain hyviksiä (eli amerikkalaisia) harjoitusoperaatiossa. Kun lopulta päästään alkuteksteihin asti, ne on toteutettu James-tyyliisesti: Sho treenaa jotain mitä lie voimistelua ja karaoke-videosta karanneet balettitanssijat vetkuttelevat mulleteissaan taustalla. Välillä ninja vetää sapelinsa esiin ja huitoo sillä ilmaa savukoneen savussa, taustalla soivan über-juustokkaan kasariballadin tahtiin. Tähän se käsikirjoitukseen ja ohjaukseen varattu raha on varmaan haaskattu sitten.

Varsinainen filmi ei ole alkuhäröilyä parempi. Tom Waitsin ja Tohtori Outolemmen lemmenlapsi kaappaa joukon amerikkalaisturisteja pimuarmeijansa avulla. Ja vain ninjamme voi heidät pelastaa. Välillä näytetään miten kurjaa ninjan elämä loppujen lopuksi on ja miten hienosti teräaseita voi huitoa ees taas. Erona muihin vastaaviin ninjavirityksiin, tässä leffassa pojilla on hienot Dick Tracy -rannekellot, joilla voi jutella ja seurata jotain jäljityslaitteita. Pahisten joukkio on Poliisiopisto 2 -tason sarjakuvaroistoja, joiden joukosta löytyy mm. itseään jatkuvasti raapiva jättiläinen ja haevy meatl -poseerauksia tekevä kääpiölauma. Ninja näyttää totta kai näillä kaapin paikan ja antaa parhaaseen Mustanaamio-malliin trupaan jokaiselle joka vähänkin pistää kapuloita rattaisiin. Miljööt vaihtelevat valtionvirastoista ja bordelleista viidakkoon, jossa varsinainen halki poikki ja pinoon -osasto hoidetaan. Ja kun kerran Bond-mausteita käytetään, niin ei kannata tyytyä mihinkään American Ninja -tyylisiin rannerakettelhin vaan aseistuksesta löytyy mm. tyrmäysnuolia ampuva sai ja ekaa Predator-leffaa mukaileva Gatling-konekivääri. Pelkillä leluilla ei kyllä tätä yksköstä pelasteta. Vaikka ninjaleffoja normaalisti katsotaankin ensisijaisesti (tahattoman) huumorin vuoksi, niin 9 Deathsin aikana lähinnä itkettää. Mikä helvetin järki siinä nyt on oikein ollut, että väkisin yritetään istuttaa yhteen tusinan eri genren erikoisuudet ilman mitään käsitystä siitä, miksi ne ovat ylipäänsä olemassa. Vittu, että vituttaa taas kaikki.

(Hivemind: AK & JK)

Sakura Killers VHS (1986)

Alku on aika pähee: pari jotain vartijadudea kiertelee jonkun hienostohuvilan pihalla ja ninjat pitää niitä pari minuuttia ihan pilkkanaan seisomalla piilossa metrin päässä. Sit tulee eka showdown ja vuokranatseilta lähtee nirri. Ninjojen kiipeilytaidot on ihan omaa luokkaansa tässä, koska joku vetää pikkurillien ja kantapäiden avulla ylös pystysuoraa seinää selkä seinään päin. Sisällä ninjat pistää kylmäksi lisää vartijoita ja käyttää ninjatyökaluja, kuten kannettavaa ponnahduslautaa. Pian selviää, miksi ninjat ovat täällä, nimittäin jonkun hanun laatikossa on Betamax-nauha ja se on pakko saada. Mitähän siinä on? Varmaan Star Warsin jouluspecial. Seuraava uhriehdokas on joku Jane Fonda, joka treenaa peruskasariaerobicreleissä C-kasetilta soivan musan tahtiin Hugh Hefnerin näköisen ukon pelatessa golfia pihalla. Ukkopa onkin vaan ovela ja vetää halkopinon takana piileskelleen ninjan yllätykseksi pumppuhaulikon golf-kassistaan. En muista että tommosta välinettä ois ollu Caddyshackissa. Toinenkin ninja saa saman suolauksen ja Jane Fonda saa aerobicata loppuun rauhassa. Tää äijä tais muuten olla siinä ihan loistavassa Skinheads - The Second Coming Of Hate tms -leffassa, jossa se ampu haulikolla uusnatseja jossain metikössä. Se läski niistä uusnatseista pyyhki perseensä jossain kohtauksessa nokkosella tai jollain. Hihihihihi.

Mielipidevaikuttajat AK ja JK.

Seuraavaksi esitellään joku panomies, joka aerob... eikun siis bodaa rantsulla ja ajelee viileällä menopelillä. Panomies lähetetään Taiwaniin treenaamaan jotain kiinalaisia ja siellä panomiehen seuraan liittyy joku musta jätkä. Eli Miami Viceahan tää on ollut koko ajan. Sit päästään seuraamaan ninjojen treenaamista tosi halvan näköisillä alumiinimiekoilla. Ninjamestari tappaa yhden ninjan esimerkkinä muille, kuten tapana on. Japsin puhuvat keskenään englantia murtaen, kuten tapana on. Sitten miamivicet menevät japanilaiseen ravintolaan Taiwanissa, kuten tapana on. Sit ninjat hyökkää ja jenkkiuunot mättää niitä turpaan ihan 6-0, kuten tapana on. Paitsi että jenkit ajetaankin pakosalle, mitäs hittoa? Nyt kun jenkeet tietää, mitä on vastassa, on aika panna (hihihihihihhi) kova kovaa vasten, joten panomies rekrytoi apuun jonkun japanilaispimun, joka antaa tietoja pahiksista ja rekrytoi vastavuoroisesti apuun ninjamestarienonsa, joka opettaa jenkeille parissa päivässä ninjataidoit, joiden oppimiseen japseilla menee vuosikausia. Treenaus on tällä kertaa toteutettu enemmän Remo - Kuoleman kyttä -tyyliin kuin Karate Kidin kotitöiden tapaan.

Tästä eteenpäin kaikki menee aika ennalta-arvattavasti. Bond-tyyliin pojat yritetään nirhata hotellihuoneeseen, mutta tappajat saa pataan ilman sen kummempaa kikkailua. Seuraa joukkotappelu puistossa, jossa pojat pääsevät ihan tosissaan esittelemään ninja magicia: savupommi maahan ja sekunnissa kaksi t-paitoihin pukeutunutta turistia on muuttunut ogun-naamareita pitäviksi ninjoiksi, joilla on miekka innokkaasti tanassa. Samaan aikaan Jenkeissä golffarigubbe listii taas ladossa piiloittelevia ninjoja pyssyllä kuin torakoita. Pian amerikkalaiset pääsevät kunnolla pahisten jäljille, murtautuvat yhdessä apuritsubun kanssa vihollisen päämajaan, viskovat savupommit (jolloin tsubustakin tulee ninja) ja pistävät kaiken sievästi kasaan ennen lopputekstejä. Eipä oo japanialaisesta tuhatvuotisesta soturikulttuurista vastusta kahdelle ämeriikkäläiselle kovixelle, muistakaakin se. (JK)

Diamond Ninja Force aka. Ninja Warrior VHS (1986)

Takakannessa selitetään tän juoni ja kehutaan taistelukohtauksia sekä efektejä, mut se ei kyllä tee alkuunkaan oikeutta tälle mestariteokselle. Heti alkuteksteistä löytyy ninja magicia, kun punainen ninja ja Death In June -ninja tappelee ja tekee teleportteja ees taas. Seuraavaksi punaista ninjaa jahtaa ihan perusninjat ja ältsin päheet (tuplanopeudella tulevat) tappelukohtaukset saa kyllä haukkomaan henkeä. Sit leikataan Hong Kongiin, jossa jotkut dokaa ja heti perään Japaniin, jossa joku pimu

Step 1. Pick a t-shirt that you know the other ninjas will not bother you about. I choose one of my "Clerks" shirts because "Clerks" is ninja in itself.

Step 2. Turn the shirt inside- out and put over your head normally but with the tag down (so backwards) and hold the sleeves out to the sides

Step 3. Tie the sleeves in a single knot in the middle of your head. Very Simple. (Pull it tight so the mask does not become loose during battle.)

Step 4. Frontwards it should look like this with the tag down under your nose. Although my identity is revieled now, soon I will be a NINJA and you will be clueless as to who just kicked your ass.

Step 5. Pull the top collar down your forehead and fold it up. Keep the facial space to a minimum and pull it right to your brow.

Step 6. Pull the bottom collar and tag up over your nose and fold it under the same as you did with the top collar. You will find the sides (where my hand is on the mask) will fold into eachother quite nicely.

Step 7. Find yourself an interesting yet threatning ninja pose. As a ninja, you obtain certain responsibilities such as kicking asses and looking cool and tough.

YOU ARE NOW A

NINJA

Ninja Mask Lessons by Vern Reid

esittelee hienon ukemin, jonka on opetellut leffaa varten. Ja nyt ollaan taas Hong Kongissa jossain BDSM-luolassa. Höh? Häh? Ekat tissit näkyy jo neljän minuutin kohdalla, eli tässä ei turhia jahkailla. Kohta paljastuu, että BDSM-luola onkin ihan tavan mafian bordelli, jossa kytät tekee "huolellista" ratsiaa: about kenenkään papereita ei katota, luotetaan läskien runkkareiden sanaan, että tyttö on täysi-ikäinen, jne. Ei ihmekään, että toi saarenpläntti joutui Kiinalle takaisin.

Vähän jotain pöljiä leikkauksia ja ukemirouva hankkiutuu bordelliin töihin. Tuttuun tapaan kukaan ei puhu japania tai kiinaa edes keskenään, vaan kaikille on dubattu pöljä englanti päälle. Nyt ukemitar vangitaan ja viedään ruoskittavaksi, mutta hänpä antaa kaikille karatesta (ninjasta?) ja menee roistojen ihmiskauppa ihan reisille. Jostain syystä näitä tappeluita ei oo nopeutettu. Mut onneks ninja magic tulee peliin taas, kun tsubu loikkaa ilmaan ja laskeutuu mustana ninjana. Nyt löytyy jo tuplanopeuttakin taas. Hetken päästä vaihdetaan ninjakuteista takaisin normaaleihin ja standardinopeuden maailmaan, jossa munille potkaisusta kuuluu iso DONG-ääni. Seuraavaksi mennään vähän oudoille linjoille, kun ninjatypy rentoutuu uima-altaalla ja joku pervo ottaa siitä kameralla kuvia salaa. Onneksi muut uimarit viskaavat tirkistelijän uima-altaaseen. Nyt selviää, että ninjatar on myös huippumalli.

Aikaa kuluu vähän lisää ja nyt joku pahis seisoskelee jossain, joka näyttää Futuro-talojen keskusvarastolta. Ööh. Miten tää on näin sekava ihan koko ajan, äh. 21 minuutin kohdalla nähdään viimein ninjakin alasti, eikä kyllä taistelulajien mestarin lihaksista oo tietoakaan. Hmmööh, vissiin

mustia ninjareleitä käyttänyt pimulina on nyt punainen ninja. Ja musta ninja on joku viiksimauri? Onneksi vauhtia ja ninja magicia piisaa. Sit kuluu taas aikaa ja huippumallininja antaa roistoille pataan ravintolassa ja valokuvapervo pääsee saatille. Lisää huonosti leikattua tappelua, muodonmuutos (tällä kertaa molemmat ovat mustia ninjoja), yllättävä ystävyys ja paskaa dialogia. Käykin ilmi, että punainen tsubuninja ja musta tsubuninja ovat aivan eri tsubuninjat. Vittu mä en tajua tästä enää mitään.

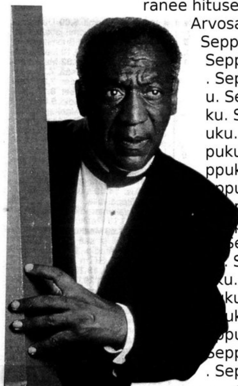
Monta minuuttia nakuilua kylppärissä, ninjatappelu ja niin päin pois. Ei paljon enää sekavammaksi mee. Nyt ukemininja on pukeutunut tiukkoihin shortseihin ja hädin tuskin toppiin mennessään kostamaan iskänsä murhaa. Ainakin luulisin näin. Juoni on yhä etenevissä määrin sekava, joten taidan keskittyä loppuajan parhaiden mitä vittua saatana -hetkien tarkkailuun. Sellaisesta käy esim. heittoveitsi, joka on liimattu kameran linssiin pystyyn ja se muka lentää jonkun siksakkia juoksevan naisen perässä. Veitsen heittäjä on näemmä se punainen ninja ja kohde musta tsubuninja. Montakohan kertaa tää pitää kattoa, että pysyy kärryillä? Nyt seuraa uusi ninja-catfight, jossa vaihdellaan shortseista ja trikoista ninjareleisiin ja takaisin. Ällöttävyys palaa kuvioihin, kun läsö pahis raiskaa ninjanarulla sidotun mustan ninjatsubun. En ois välittäny nähdä sitä. Onneksi musta viiksininja (miksei tää ois voinu olla vaikka violetti ninja?) voi jahdata punaista ninjaa tällä välin. Kun alkaa loppumatsin aika lähestyä, palaamme Futuro-varastolle, jossa ninjattaret ottavat mittaa toisistaan. Mukana taitavat olla myös viiksininja, pervo ja raiskarikin, ou jea. Mustat ninjat tekevät selvää raiskarista ja vääränvärisestä ninjasta ja joku ninjapatsas on taas turvassa tms. Olipahan kyyti. Tuntu oikeastaan vähän samalta kuin silloin, kun näin Zardozin ensimmäisen kerran. Huh-huh. (JK)

Wing Chun (Hong Kong, 1994)

Tämäpä mahtavaa: 90-luvulla tehty Rakkautta & Anarkiaa -sarjan kung fu -leffa, joka näyttää ja tuntuu 70-luvulla tehdyltä paskahalpikselta. Filmin värimaailmassa ei ole järjen kynää, käsikirjoitus vaikuttaa vessapaperin kääntöpuolelle kirjoitetulta ja näyttelemisestä nyt ei voi enää puhuakaan vertaamatta uskottavuutta Vintiöihin. Hiipivä Tiikeri -leffasta tuttu Michelle Yeoh on pääosassa ja samalla ainoa oikea näyttelijä koko pirun leffassa, jonka on ohjannut Matrixin koreografi. Ei liene kovinkaan epäselvää, miksi tämä rykäys on tuotu Suomeen R&A-leffana. Tofua perkele, haisevia kiimaisia tätejä, soijamaidon vertaamista spermaan, sukupuolen määrittelyä pelkän pukeutumisen perusteella ja naisten esineellistämistä = tässä leffassa on ihan kaikkea. Harmi vaan, että tämä ammattitaitoisesti leikattu leffa paranee hitusen loppua kohti. Arvosana: Seppuku. (JK)

Jäätävä Polte (Born American, 1985)
Ohjaus: Renny Harlin Pääosassa: Mike "Chuckin poika" Norris, Vesa Vierikko ja muutama muu tyyppi.

Sanokaa mitä sanotte, mutta Jäätävä polte on Suomen Manos: The Hands Of Fate. Harmi vain, ettei Lemmy Harlin räjähtänyt tulipallona taivaan tuuliin heti elokuvan valmistumisen jälkeen. Kaikki tämän perään tehdyt Harlinin elokuvat ovat olleet viihdyttävän Ed Wood -paskan sijaan äärimmäisen tylsää keskinkertaisuutta. Vielä on kumminkin toivoa, että Kokoomus ohjaa osan veroeuroista Mannerheim-elokuvan tekoon ja Suomi saa näin viimein oman Rambo 2:nsa. Suomen Rambo 1 on luonnollisesti vuonna 1958 tehty Suomisen Olli Saa Aseen.

Heti alkumetreillä huomaamme, että Jäätävä Polte on samanlainen tribuuttien täyttämä vuoristorata Kill Billin ja ekan Star Warsin (episodi IV, ei I) tapaan: ensimmäinen kohtaus rippaa Maa On Syntinen Laulu -elokuvaa ja näyttää meille hieman poroerottelua ja jänkhäraiskausta liittymättä sen kummemmin juoneen. Sitten muistellaan, miten Jäniksen Vuosi -kirjassa se hanu hiihtää Neuvostoliittoon ihan vahingossa vaan. Myös Vesa Vierikko on saatu mukaan tekemään Klonkun roolia, jonka hän on tehnyt myös Ylen Sormusten Herra -minisarjassa.

Kun Chuck Norrisin poika on ensin juonut vähän kaljaa Helsingissä, pojat ajavat Bluesmobilella Lappiin ja kohta ollaankin Siperiassa vankileirillä. Vähän kiduttelua ja sit osa onkin jo jossain hämärässä Mad Max -helvetissä. Perusvankilaperseilyn jälkeen Venäjän ja USA:n diplomaatit panee vankityttöjä ja syö kaviaaria, eli business as usual.

Sit kun Vjesa Vjierikko on armomurhannut yhden kolmesta jenkistä, homma lähtee kunnolla vauhtiin. Mad Max -meno jatkuu, kun Chuck Norris Jr tappelee jättiläisen kanssa ja vankilaa hallitseva salavanki löytyy kellarin kellarista. Luonnollisesti on ihan järkeenkäypää, että jossain Siperian peräperseessä on musta palkkasoturi piilossa jonkun vankilan alla ja verenhukasta ynnä ampumahaavasta kärsivä tyyppi selviää neukkuvankilassa vuoteenomana hengissä puoli vuotta ilman hoitoa.

Loppuhuipennus alkaa ihmisshakilla, psykopaateilla ja pakoyrityksellä. Puolessa vuodessa hullujen joukkoon viskattu jenkki on oppinut sanomaan davai ja noin muuten siitä on tullut kopio Dolph Lundgrenista. Toinen henkiinjäänyt tollo (Chuck Jr) muistuttaa lähinnä Kiefer Sutherlandia astmaattisimmillaan, mutta hoitaa hommat kotiin Rocky-tyyliin bodaamalla ensin itsensä kuntoon ja sitten heti perään piilottamalla lihaa puolikuolleen vankilaihastuksen kanssa. Vähän tulee isä-Chuckin Vietnamleffat mieleen, etenkin kun pelastettava hullu Dolph ammutaan heti kun se on tullut takaisin tolkkuihinsa. Sitten onkin enää jäljellä konekivääri- ja sinkotulta 10 minuutin ajan ja lopputekstit. Kyllä tuli hyvin käytettyä 16,7 miljoonaa markkaa tähän jätökseen. (JK)

Kohokohdat:

- Njeukut juo Pjepsiä.
- Pappia ammutaan jousella ja heti perään haulikolla.
- Kierrepotkut palavassa kirkossa.
- Joku tyyppi juoksee ilmiliekeissä kuvan halki ilman mitään syytä.
- Njeukkusotilas ajetaan liiskaksi rekan ja lautahökkelin väliin.
- Sähkökidutusta käytetään vaihteeksi nänneihin eikä kiveksiin, kuten on tapana.
- Outo Liisa Ihmemaassa goes Rollerball -ihmisshakki.
- Paneskelukohtaus tulee heti treenausmontaasin jälkeen.
- Neukkujen asevaraston ovi ei ole lukossa.
- Ilman papereita ja rahaa Suomeen tulevat jenkki ja neukku pääsevät Amerikkaan viidessä päivässä.

Vääpeli Körmy

Leffa-arvio unessa nähdystä pokeripläjäyksestä nimeltä: AXL DOES MADONNA DOES AXL

Tässä filmissä ei turhaan juonen kanssa aikailtu. Alkutekstien jälkeen mennään suoraan tapahtumapaikalle, eli ulkoilmaan kirkkaaseen auringonpaisteeseen uima-altaan äärelle, jossa ollaan jo siirtymässä tositoimiin. Äxlin puoliveltto "jöröjukka" johdatellaan poskihoidon kautta onkaloon ja pikkuletit alkavat liehua. Leffa on kuvaukseltaan sitä perinteistä reiänvierusfootagea, jossa mikään ei varmasti jää epäselväksi. Madde-täti ei paljoa enemmän voisi olla "vain töissä täällä", ja näyttää Axl:n punnertaessa lähinnä harmittelevan sitä kun ei sattunut uusin Cosmopolitan mukaan. Axl sentään yrittää eläytyä, ja pikkuletit heiluen silmät kiinni pumpatessaan pitää melko häiritsevää "snuus snyys sniis sniis"-ääntä, ja muuta Welcome To The Junglesta tuttua orkkusimulointia. Siinäpä kaikki olennainen sitten onkin, meininki jatkuu sangen mekaanisena asentojen vaihtuessa. Madonnan ahnas lovi lypsää vikisevän Äxhoulin jönssiä kuin viimeistä päivää mutta tulosta ei synny. Parin minuutin jälkeen näiden fyysisesti(kin) parhaiden päivänsä nähneiden ruttunahkaisten mursujen hydrauliikkademonstraatio alkaa käydä puuduttavaksi ja niin vastenmieliseksi että leffa on poistettava koneesta. Graafiset detailit valitettavasti ehtivät jo palaa verkkokalvoille ikuisiksi ajoiksi. Suosittelen Seiska-tirkistelijöille ja vanhusseksin ystäville. (Akester Kakkenström)

Big - Isoksi yhdessä yössä

Rantala ehdotti, että mä arvioin tän leffan, koska Big on kuulemma just omiaan Accidentiin. Tom Hanksin naamari tosin ottaa päähän siinä määrin, etten ees aio yrittää tän leffan kattomista. Voi saatanan saatana, että alko naama puutumaan taas. Oisko muka ollu liikaa pyydettyä, että Hänski ois oikeasti viskattu tulivuoreen kun se teki sitä Joe ja tulivuori -leffaa? (JK)

Belgian tiikeri DVD

Tässä luontodokumentissa seurataan belgiantiikerin (lat. Jeanclaude Vandamme) eloa ja oloa, pääasiassa luonnollisessa ympäristössä. Harmi vain, että tää on näitä puolivillaisia amerikkalaisia halpisteleviisoridokumentteja, jossa on vaan muutama minuutti ihan paikan päällä kuvattua materiaalia ja loput on sit kankeaa 3D-animaatiota ylinäyttelevän selostajan tahtiin. On kuitenkin jännää, hyvin jännää seurata belgiantiikeriuroksen kehitystä poikasvaiheen baletista täysikasvuisen yksilön silmittömään väkivaltaviihteeseen ja kankeaan luonnenäyttelemiseen. Belgiantiikeri on aika harvinainen peto, joten paritteluritualeja ei tässä dokkarifilmissä päästä käsittelemään (oikeastaan ihan hyvä vaan). En mä oikein tiedä, opinko mä nyt tästä mitään uutta, mitä ei ois jo koulun biologiantunneilla ollu. (JK)

Cannibal! The Musical VHS (ohj. Trey Parker, USA 1996)

Tämän leffan etukansi kertoo kaiken olennaisen. Siinä lukee "Troma" ja sitten siinä on hintalappu, jossa lukee "Citymarket € 1.99". Kannessa kerrotaan myös leffan olevan "South Parkin tekijöiltä", joista merkittävä virka leffassa on oikeasti kuulemma vain yhdellä. Itse leffa on Alfred Packerista kertova kannibaalimusikaali, joka filmin takakannessa luokitellaan splatteriksi (ja on ihan K-18). En sitten tiedä onko tämä leffa sitä, koska hallussani oleva VHS-nauhojen katseluun suunniteltu elektroniikkavalmiste keksi leikata kiinni juuri kun mun oli tarkoitus ryhtyä leffaa katsomaan. Kylläpä vituttaa. (AK)

Crossroads 2DVD (se Britney Spearsin leffa, ei se Karate Kidin leffa)

Tää on tehty ennen kuin Bratney ajeli päänsä ja tuli hulluksi (vai olikse toisin päin), ni ei kannata odottaa mitään 200 Motelsia kumminkaan. Onkohan tää joku turkulainen painos nyt, kun menussa lukee "Katos elokuva" ja "Katos elokuva Britney Pop-upilla". Eli kai se on kommenttiraidalla katottava si. Ei kyl ois kannattanu, kun Britneyn naama ponnahtaa ihan oikeasti ruutuun silloin tällöin jossain pinkissä pallerossa ja sit Britsku selittää jotain tärkeitä asioita leffasta. Ei juonta kumminkaan, sääli. Heti alussa selviää, että tän kohderyhmä on nuoret lesbot, kun Britney sätkii sängyllä Madonnan tahtiin melkein kelteisillään. Varmaan sen takia tää on Suomessa K-3 ja Norjassa K-11. Dan Aykroyd

on ufotutkimuskiireiltään ehtinyt mukaan näyttelemään Britneyn läsöä iskää. Sit tapahtuu jotain L.A. Beat -juttuja ja Marvin Gaye soi, kun Britney yrittää viimeisen kerran koittaa heterojuttuja ihan vaan varmuuden vuoksi. Se Die Hard 4:n nörtti pääsee melkein kastamaan kärkeä ja Britney keikistelee taas puolipukeissa. Britneyn pitäis kai olla neitsyt tässä vaiheessa, mut noi helluntailaiset tuntien hässiminen ois varmaan ollu ku varpaiden heiluttelu meressä. Et nörtille ihan hyvä kumminkin ku jäi soudot soutamatta. No ei sentään, leikki leikkinä. Aika nopeesti Spearsin neitsytimago vaan karis sen jälkeen ku se oli puskenu maailmaan neljännen tai viidennen kersansa.

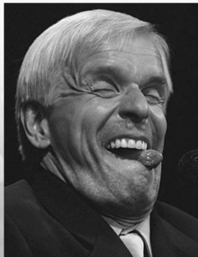
Leffassa on tällä välin edetty taas ja Britneyn butch-kaveri vetää jotain junttia nyrkillä trupaan niin että turpa rullalle ja ettii maasta jotain lapiolla. Vissiin tryffeleitä. Jos toi Britneyn punanen pallo ei ois tossa tiellä, niin ehkä tietäiskin, mitä siellä kuopassa on. Sit tulee joku roadtrip ja Britney huutaa jossain välissä "I love rock'n'roll!" Voi ollakin, mut se ei kyl rakasta sua takas. Ei tätä pysty mitenkään kattomaan loppuun asti. Tokalla DVD:llä on 38 tuntia extroja. Saatavilla kaikilta varustelluilta asemilta kautta maan. (AJKK)

Ps. Kattelin IMDB:stä tän ja ton toisen Crossroadsin tietoja ja hetken ajan luulin lukevani Britneyn leffasta jonkun pervon kirjoittamaa "leffa johon ei kyllästy ikinä"-arviota vaikka auki oli sen 86 tehdyn leffan tiedot. Hyi olkoon, aatelkaa ny millainen maailma tää ois. (JK)

Shaft In Space - Shaftien Sota (1977, ohj. George Lucas)
Pääosissa: Richard Roundtree, James Earl Jones, Harrison Ford

Tällä kertaa Shaft on kai ulkoavaruudessa, vaikka suurin osa actionista tapahtuukin jälleen Afrikassa. Muutenkin Shaftia näkyy ihmeen vähän tässä pätkässä. Musat on kyllä komeemmat ku aiemmissa leffoissa, vaikka Isaac Hayesin lempeää mölinää kyllä jää kaipaamaan. Hayesilla on muuten joku cameo-rooli tässä leffassa, se saa kunnolla turpaan jossain baaritappelussa melko alussa leffaa. James Earl Jones esittää Thulsa Doomin haamua tms, koska ääni kuuluu mutta ruudulla ei näy ku Shaft.

Sen lisäksi että blaxploitationin kovin kundi vetää porukkaa perustyyliin kuonoon, mukana on psykologistakin puolta: yksikin niskoitteleva jepari melkein kuristuu pelkoonsa, eikä Shaftin tarvii ku vähän kattoa kohti. Harrison Fordilla on tässä joku Indiana Jones -tyylinen sivuosa, paitsi tällä kertaa se on salakuljettaja eikä haudanryöstäjä. Scifi-leffana tää on ihan oolrait, mut Shaftleffaksi tätä ei kyllä meinaa tunnistaa sitten millään. Onkohan tällä sama käsikirjoitustiimi kuin siinä Buck Rogers -tv-sarjassa?
(JK)

Fandango VHS (1984, suomivuokravideo 86)

Mitenkähän tääkin on järkeilty, kun Kevin Costnerin ainoa hyvä leffa on tehty jo 25 vuotta sitten, mut silti se saa vielä Hollywoodissa töitä. Fandango on vähän ku Delta-Jengi + Leningrad Cowboys Go Meet Moses in America -roadmovie jossain aavikolla. Eipä tässä ihmeempää juonta oo oikein. Tän vuokravideon alussa on rakeinen traileri Stallonen Cobra-leffasta, joka on kait leikattu kasaan filmin ekasta kymmenestä minuutista. Sit on kans se perusöljynporauslauttatekstin lisäks joku viesti "vastuullisille videonkatsojille" tms, jossa kehoitetaan miettimään, ketä äänestää, koska videosensuurilakia käsitellään vuonna 1987 eduskunnassa. Eivät tainneet. (JK)

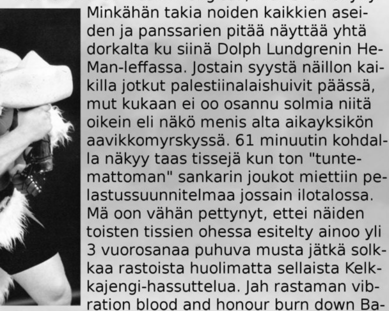
The Sword And The Sorcerer DVD (1982)

Voi jumalauta saatana. Enää en tilaa summassa jotain 2 euroa maksavia fantasialeffoja intternetskusta. Tän pitäis kannen perusteella olla joku ekan Conanin tapainen verimässäily, mut tää taitaa olla kyllä niin paskaa turkikset niskassa juoksentelua ja tekoparran sivelemistä, että jopa toka Conan on parempi. Etukansi on kyl pirun siisti. Mä en oikein tiedä tän juonesta etukäteen mitään, kun tää kansi on ruottiks ja mä tunnistan sieltä just hätäseen jotkut plundrade och våldtog -kohdat ihan vaan sen takia ku mä oon niin siisti jätkä. Takakannessa kehdataan kyl väittää että tää on parempi ku Excalibur (saman ohjaajan leffa muuten ku Zardoz) ja että vaikutteet ois Tolkienilta, mut sit taas toisaalta kyl kaikkien lihavien juoppojen NSBM-bänditkin on saanu vaikutteita Tolkienilta. Ohjaaja on näköjään tehny tän jälkeen parit leffat Steven Seagalin ja Jean-Claude Van Dammen kanssa. Jes. Nyt kun tätä alkaa kattomaan niin kyl toi ensivaikutelma oli ihan oikee. Alussa herätellään jotain demonia, sit vähän hyökkäillään ja arjalainen sata lasta siittänyt adonis, kuningas Richard (voi perse) kattelee kukoistavassa puutarhassaan ku on niin kiva päivä jos vaan jaksais sattaa. Sit paha styranki Cromwell (mitä vittuu, onks tän kirjoittanu jonkun paskan doomibändin basisti tai jotain?) hyökkää demonin kanssa, ruhjoo koko paikan ihan tuhannen päreiksi, puukottaa demonia ja tuuppaa sen järveen ja sit ollaankin taas arjalaisessa paratiisissa jossa perheen vanhin poika kuolee iskän syliin, iskä lähtee kostamaan, äiskä lähtee pakoon ja joku teini-ikäinen ipana saa kolmiteräisen miekan. Iskä kuolee, äiskä kuolee, joku ipana tapetaan, toinen kaapataan ja kolmikärkipoitsu näkee kaiken ja sekoo niinku ihan kokonaan, siis total blackout. Kolmiteräisen miekan salaisuus selvii hetikohta, koska se voi ampua ne reunimmaiset kohti vastustajaa. Vähän niinku kattois sitä Kurt Russelin Fu Manchu -elokuvaa. Sit kuluu aikaa (mut ei ollenkaan niin siististi ku ekassa Conanissa) ja jossain kallionkielekkeellä seisoo joku Highlanderin näkönen jätkä, kuka lienee.

Cromwellille on kasvanu samanlainen feikkiparta ku Richardilla oli, ehkä se on joku kuninkaan merkki ku ei oo ollu varaa kruunuun. Jollain kätyreillä on samanlaiset tukat ku Spinal Tapilla. Nyt vähän Conania taas, eli syödään lampaanpotkaa, yritetään päästä nussimaan, estetään raiskaus, tutustutaan vastarintaliikkeeseen, soluttaudutaan linnaan, pelastetaan jotain urpoja, plöpplöpplöp. 53 minuutin kohdalla näkyy ekat tissit, mut niitä on monta paria onneks. Sit tiputaan ikkunasta, vähän tehdään semmoisia Indiana Jones -juoksenteluja (ees taas ees taas, oho

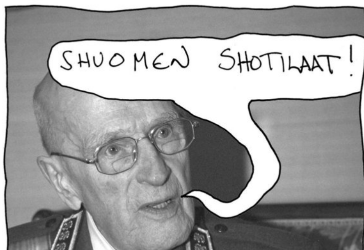
tosson joku pahis, no mä voitin sen, oho tosson tusina pahista voi paska, ees taas, ees taas). Sit tulee ekan kentän loppuvastustaja eli Cromwell. Demonikin on vissiin hengissä, mut ei o näkyny.

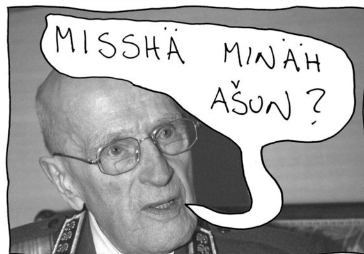

Minkähän takia noiden kaikkien aseiden ja panssarien pitää näyttää yhtä dorkalta ku siinä Dolph Lundgrenin He-Man-leffassa. Jostain syystä näillon kaikilla jotkut palestiinalaishuivit päässä, mut kukaan ei oo osannu solmia niitä oikein eli näkö menis alta aikayksikön aavikkomyrskyssä. 61 minuutin kohdalla näkyy taas tissejä kun ton "tuntemattoman" sankarin joukot miettiin pelastussuunnitelmaa jossain ilotalossa. Mä oon vähän pettynyt, ettei näiden toisten tissien ohessa esitelty ainoo yli 3 vuorosanaa puhuva musta jätkä solkkaa rastoista huolimatta sellaista Kelkkajengi-hassuttelua. Jah rastaman vibration blood and honour burn down Babylon ja silleen. Hmm. Nyt mä saatoin räpäyttää silmiäni, koska yhtäkkiä ilman mitään selitystä noi pelastuspartion tyypit on tuolla linnan tyrmässä ja joku Tor Johnsonin näköinen jätkä on kai niiden vanginvartija. Niin köyhästä kodista, ettei oo ees paitaa saanu päälleen. Mut onneks joku teki seppukun, ni ei jääny turhaa aikaa ton lautasen kokoisten nännien ja kuoppanavan katteluun. 68 minuutin kohdalla on vähän epäselviä tissejä ja joku Errol Flynnin Robin Hoodin mieleentuova juhla, jossa paistetaan kokonaisia sikoja jonkun Odinin kunniaks vissiin. Tuntematon sankari on ny ristiinnaulittu, vähän niinku Charlton Heston Omega Manin lopussa. Niin ja se joku Jeesus-niminen kundi.

Nyt joku sano jollekin tekopartaiselle pottatukalle että "Let there be war.", mut ei ollenkaan silleen siististi niinku Caesar sanois. Tän "Cromwell, Cromwell, Cromwell"-huudatuksen vois sämplätä mun ja AK:n kuvitteelliselle doombändille, jos noi alipalkatut extrat ei ois noin munattomia huutajia. Nyt joku puhuu latinaa, mut niin paskalla aksentilla, että se kuulostaa unkarilta. Ei tätä juonta ehkä tarttis näin seikkaperäisesti selostaa, mut ei tota jaksa kyl muuten kattoa. Wow, nyt joku nuoren ja kikkaratukkaisen Michael Ironsiden näköinen jätkä löi jonkun pään halki miekalla, siistii. Muuten tää paskasti koordinoitu joukkotappelu tylsillä miekoilla ei oikein jaksa kiinnostaa. Toi tuntematon sankari, jolle on kai saatu joku nimikin jo, repi kyl kätensä irti ristiltä nauloineen päivineen, mikä oli aika siistii. Ja nyt se sai jostain taas tommosen kolmiteräisen miekan, mitä hittoo. Nyt toi joku pottatukka kuorii ihoaan silleen Hellraiser-tyyliin, se on kai se demoni sit. Efekti on kyl yhtä paska ku Howlingin jatko-osissa. Sit vähän paskalätinää, sankari tappaa demonin, pääpahik-

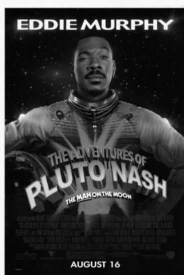

sella on vuotanu verta silmistä mut silti homma menee lujaa edelleen, miekkatappelu, pyssymiekka katkee, mut sankarilla on ässä hihassa: se vetäisee siitä semmosen roomalaismiekan esille. Kyl kantsii olla Final Fantasy -kokoluokan miekka, et voi piilottaa sen sisään sellaisen jolla tekeekin jotain. Nyt joku käärme menee sankarin tsubun jalkovälistä (mitä helvettiä?) ja sankari paiskoo kivenlohkareita vähän niinku Dünyayi Kurtaran Adamissa. On kyl ollu muutenkin ihan helvetin hyvä leffa tähän saakka. Jaa, yllätyspyllätys, paholainen ei kuollukaan vielä. No on se perkele. No nyt se kuoli. Onnellinen loppu, valtakunnassa kaikki hyvin, arjalaisii lapsii jne jne. Viimiset vuorosanat "Kingdom's to save, women to love!" Annan tälle leffalle puol tähtee kymmenestä tuhannesta. DVD:llä on parit trailerit, jotka on muuten ihan samanlaiset, mut toisessa näkyy paljaat tissit ja toisessa rintsikkatissit. Tämä hämmentää syvästi. (JK)

Pluto Nash DVD

Eddie Murphyn paras elokuva onkin tehty vasta vuonna 2000! Tää on jopa niin hyvä, että elokuvan tuottanut firma tiesi että meidän kaikkien päät siis vaan räjähtää ihan mössöks jos me altistutaan tälle heti ja ne laski elokuvan liikkeelle vasta vuonna 2002. Hyvä niin, kyllä päätä tarvii kuitenkin aika moneen asiaan monta kertaa päivässä. Kuu Nash asuu Plutoss... eikun Pluto Nash asuu Kuussa ja on joku helppoheikki siellä. Bisnekset menee hyvin, ja kuntokin

on vallan mainio! Tuntuu kuin tämä olisi Pluton onnellisin päivä! Sitten Uuno tulee ovesta ja kertoo että hänen pitäisi mennä kuuarmeijaan kaksoisagentiksi röihin. Unelma Säleikkö jonottaa Härskin Hartikaisen ja Sörsselssönin (tässä vaiheessa vielä Lörsson) kanssa muuttamaan maalle Alkoon ja sitten Pluto tapaa Elisabethin ekaa kertaa rannalla ja se onkin Ana Leppänen. Sit vuoristoneuvos Nash kloonataan ja tapahtuu jotain jonka takia elokuva on yhtäkkiä mustavalkoinen ja Spede on vielä elossa. Sit tulee lopputekstit ja Pluton vesisukset lähtee kantoraketilla X-Paronin luo. Häpy end. Tän tekeminen makso 120 miljoonaa dollaria ja ne tienas sillä 8 miljoonaa, joka oli about 8 miljoonaa enemmän kuin mitä Rennyn Kurkunleikkaajien saari tienas. Muistakaa liputtaa elokuun 16. päivä Pluto Nashin päivänä. (JK)

Zombies' Lake (Le Lac des morts vivants, 1981)

Tää on ihan loistavaa törkyä. Ekan viiden minuutin aikana nähdään täysin mihinkään liittymätöntä alastomuutta monta minuuttia ja jonkun mutaisen lammikon pohjassa hengaileva Boyd Ricen näköinen natsizombie SS-univormussa. Lisäpisteitä tulee myös siitä, että ohjaajan sukunimi on Laser sekä soundtrackista, jossa on mm. kaikuefektillä varustettua munniharppua. Ei paljoa tunnu enää Star Trekin theremin tän jälkeen. Internet näyttäis olevan sitä mieltä, että tän on kirjoittanut eurotörkymestari Jesus Franco, mitä en kyllä huomannut alkutekstien aikana, mutta so not. Sitten kun Boyd lopulta nousee vetisestä haudastaan (jossa on vissiin viihtynyt jo sen 40 vuotta), vanha kunnon natsiraato hyökkää jonkun pyykkärinaisen kimppuun ja homma näyttää hetken vähän joltain raiskaustyyppiseltä ratkaisulta, kunnes iso Z iskee hampaansa rouvan kaulaan ja puolukkamehu lähtee valumaan pitkin pihaa.

Jos tästä leffasta jotain oppii, niin sen, että natsizombiet pitävät tissistä kiinni kun käyvät uhrin kaulaan kiinni. Hmm. Vähän matkaa eteenpäin, niin päästään flashbackiin jossa jeepillinen natseja ajelee kaupungissa ja joutuu lentokoneen väijytykseen. Perinteisten pommien ja räjähdysten sijaan tässä on tehty hommat vähän enemmän DIY-tyyliin, sillä taivaalta putoaa molotovin koktaili ja yksi onneton natsi meinaa syttyä tuleen sen sijaan, että räjähtäisi taivaan tuuliin. Good times. Myös Boyd Rice näkyy hiippailevan ympäriinsä, tällä kertaa vähän vähemmän kalmanharmaana. Sitten seuraa vähän natsin ja vaalean ranskattaren peuhaamista heinäladossa, kuten odottaa sopii. Ranskis ei luonnollisesti

käytä alusvaatteita ollenkaan, sillä onhan sota ja puute. Myös elossa olevat natsit käyvät näemmä tisseihin ja kaulaan kiinni, eli kyseessä ei olekaan mikään zombie-erikoisuus.

Sitten seuraa vähän ajan kulumista, pari minuuttia talvisotaa ja kohta onkin jo kevät, natsit ovat vetäytymässä ja ranskatar on puskenut maailmaan vauvan. On kyllä melkoista elokuvataikuutta väittää, että seksistä voi syntyä vauvoja. Kaikkea sitä keksitäänkin nykyaikana. En tiiä miks mua alko naurattaa ihan hirveästi se kohtaus, jossa natsi-Boyd Rice nojailee metsässä puuhun ja polttaa piippua. Hetken päästä naurattaa vastaavasti se, että väijytyksessä tapettu Boyd Rice viskataan järveen ilman saappaita, mutta 40 vuotta myöhemmin, kun tämä nousee tsompiena lätäköstä, saappaat ovat jostain mystisesti palanneet jalkoihin. Puolivälissä elokuvaa lammen rantaan karauttaa valkoisella Hiacella joukko nuoria lentopallonpelaajatyttöjä (dubbauksessa pesäpallonpelaajia, öh) ja seuraa lisää alastomuutta ja pulikointia. Myöskään lentopallon pelaajat eivät pidä alusvaatteita, koska on rauha ja yltäkylläisyys.

Nyt mutapohjasta nousee ihmisten ilmoille pari Tor Johnsonin näköistä zombieta ja yksi, jolla on kypärä niin tiukasti silmillä, että luultavasti on kahta tai useampaa roolia näyttelevä extra. Yksi pallotytöistä pääsee pakoon, juoksee oitis kylän pubiin varoittamaan muita ja pyörtyy. Tilannetta johtava viiksekäs vanha äijä käskee kantamaan yläkertaan, tiedä sitten miksi. Tästä eteenpäin leffa on pääasiassa ennaltaarvattavaa ja tylsää, mutta natseja ja guroguroa riittää. Kaiken muun hassuttelun lisäksi tosin se aiemmin ipanan siittänyt natsizombie käy tapaamassa tytärtään, joka on jostain syystä vain kymmenvuotias vaikka kylän asukkaiden pukeutuminen yms. ei todellakaan näytä 50-luvulta. IMDB suosittelee tämän elokuvan ystäville muuten sitten Basic Instinctiä, että näin tällä kertaa. (Björn Björnsson)

Seuraavaksi tällä kanavalla kobaiankieliset uutiset. Lähetyksessä on tekstitys meroniaksi.

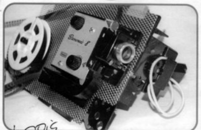

Toni Wirtanen esittelee rektaalianturia.

BIG BROTHER 2010

SubTV, MTV3, Nelonen, Yle Teema ja TV7 yhdistävät voimansa ja näyttävät 1.1.2010 alkaen pelkkää Big Brotheria ympäri vuorokauden. Uudella tuotantokaudella ei äänestetä ketään pois, vaan kaikki osallistujat pysyvät talossa niin kauan kuin sattuvat säilymään hengissä. Uuden Big Brotherin kilpailijat ovat Nina Mikkonen, Timo T. A. Mikkonen, Ibi Love, Johanna Tukiainen, Tony Halme, Matti Nykänen, Mervi Tapola, Mika Ebeling, Abdullah Tammi, Päivi Räsänen, Jussi Halla-aho, Seppo Lehto, Kai Mikael Aalto, Klaus von Grewendorp, Renny Harlin, Neil Hardwick, Jussi Parviainen, Jorma Uotinen, Kola-Olli, Teuvo Loman, Signmark ja se kimittävä imaami Helsingistä. Ennakkotietojen perusteella ensimmäisessä jaksossa näemme mm. miten Kai Mikael Aalto ja Seppo Lehto solmivat yöllä kimittävän imaamin ja Abdullah Tammen Adidas-lenkkareiden nauhat yhteen. Juontajana Jani Toivola. (Itar-Tass-Tass-Tass-Tass-Tass)

Hunka Junk 4 DVD

Tää oli ehkä tavallaan vähän pettymys. Hunka Junk -videokokoelmilla on ikivanhoja mainoksia, lyhytelokuvia ja opetusvideoita, pääasiassa tolkkuakselin weirdorama-päästä. Mä käin kattomassa tän kokoelman esityksen elokuvateatteri Niagarassa vissiin syksyllä 2005 tai 2006 ja lupasin silloin näiden koostajalle Dion Conflictille, että kirjoitan arvion Accidentiin, joten tässä se nyt sitten on. Aluksi vähän jännitti että miten mun dyykattu DVD-soitin suhtautuu tähän levyyn, kun tää on euroversioudesta huolimatta NTSC, mut ihan hyvin kulkee kuva piuhaa pitkin 2 euron matkatelevisioon. Kokoelman aloittaa mainoskavalkadi, jossa esitellään saatanan valtaamia nukkeja, viinaksia ja elokuvia, tuleepa jopa Sidney Poi-

tierin legendaarinen "They Call Me MISTER Tibbs!"-repliikki In The Heat Of The Nightista. Seuraavana kattauksessa on opetusvideo lastenvahdeille, joka on esimerkillisen tylsä. Onneksi seuraavana tulee taas metkoja mainoksia (kertakäyttökuppeja, kutomiskikkareita ja jonkun pimutoimintapätkän traileri). Mainostauon jälkeen vuorossa on 70-luvun halpisanimaatio supermajavasta, joka hitaan alun jäökeen paljastuu hampaiden pesun tärkeyttä metsän eläimille opettavaksi elokuvaksi. Sen kohokohta on Commodoren lerppuaseman näköinen kuva hammaslankapaketista. Nykyaikaiseen tyyliin mainostauko seuraa välittömästi. Nyt lapsille kaupataan saippuakauppiaslelun lisäksi leikkimopoja ja oikeastaan aika päheän oloista leikkitelkkaria, johon pistetään sisään vinyyliseiska ja joku Viewmasterin kiekon näköinen juttu ja sitten ruudulla näkyy ja kuuluu vaikka Kiviset ja Soraset. Mä haluaisin tommosen kyl kans itelleni. Tylsän pariin päästään taas vuorikiipeilyvideolla, joka jatkuu ja jatkuu. Seuraavan mainostauon aikana ylpeillään jenkkien tavasta kopioida eurooppalainen huonekaludesign 1:1 ja tehdä siitä paskoja halpatuotantoversioita omille markkinoilleen. Sitten neuvotaankin syömään oikein ja terveellisesti, joka on kyllä erinomaisesti sisäistetty pohjoisamerikkalaisten 120-kiloisten teinien perusteella. Tässä kohtaa alkaa jo vähän kyllästyttää, mutta onneksi 1 h 40 min kestosta on enää 40 min jäljellä. Nyt ollaankin jo 80-luvulla ja teinejä neuvotaan pukeutumaan farkkujen, t-paitojen ja huppareiden edustamien kammotusten sijaan pistämättömän upeisiin 80-luvun meikkeihin ja ikuisesti muodin huipulla pysyviin luomuksiin. Vetää kyl aika sanattomaksi tää näiden muodonmuutos nyt. Kun järkytyksestä tokenee, tarjolla on taas saatanan valtaamia nukkeja ja naisvankiloita. Jos teitä alkaa sattua päähän, niin sattuu vähän kyllä minuakin. Seuraavassa klassikkopätkässä neuvotaan, mistä lasten kannattaa etsiä tinnerit ja myrkyt pientä päänsekoittamista varten. Viimeinen 15 minuuttia sujuu hyvin mainosten ja liikenneturvallisuusfilmien parissa, helkkarin outoa joulupukkilyhäriä unohtamatta. Ei, se ei ole Santa Claus Conquers The Martians vaan Santa Claus' Punch And Judy. Öh. Vähän liian Pahkasikaa mulle tällä kertaa. (JK)

Mortal Kombat: Annihilation (1997)

Kai muistatte sen ekan Mortal Kombat -leffan? No siihen tehtiin jatko-osa, joka on aika esimerkillisen paska straight-to-videoysköś. Siinä, missä eka MK oli perusefektitoimintaa, MK2 lähtee suoraan (Raul Julian viimeiseksi jääneen elokuvan) Street Fighterin paskuustasolle. Tää jatkaa sekunnilleen siitä, mihin edellinen loppu ja käyttää jopa alussa ekasta pätkästä kierrätettyä materiaalia. Tällä kertaa Raydeniä ei enää näyttele Christopher Walken vaan joku Suomen Sylvia Kristelin eli Tenho Saurénin näköinen ukko. Roistot muistuttaa sen Dolph Lundgrenin He-Man-leffan vastaavia kumiraajoineen, vampirakaapuinen ja pääkallokypärineen. Onpa tässä ihan perusninjojakin mukana, jes. Dialogi taasen tuntuu siitä onnettomasta Dungeons & Dragons -leffasta ripatulta. Heitetään mukaan käppätrancea, muovimiekkatoimintaa, sivuosaihmissusi ja kasassa on lähinnä haukotuksia herättävä kasa sitä itseään. Taistelut on yhtä luontevia ja aidon näköisiä kuin 486:n Mortal Kombatissa.

Muutaman perusluolatappelun jälkeen päästään johonkin salaiseen tutkimuslaitokseen, jossa Sonya Blade tappelee jonkun robottikätisen koripalloilijan avulla rivininjoja ja keltaista terminaattoria vastaan. Juoni toistuu about samanlaisena hyvän tovin, kun Highlander 2:sta varastetusta taivaasta putoaa paskapökäleitä, jotka muuttuu pahiksiksi ja sit on taas tusina-actionin aika. Tää malli toimi ihan oolraits ekassa leffassa, ko siinä oli kumminkin turnaus menossa, jossa ottelut meni ottelusuunnitelman mukaisesti yksi kerrallaan. Oiskohan pitäny vaan kattoa se Double Dragon -leffa tän sijaan, se on sentään ihan rehellisesti paska. Mitähän mieltä Uwe Boll on tästä Mortal Kombatista?

Kun päästään loppumatsiin asti, sitä ikään kuin alkaa henkisesti valmistautumaan siihen, että ruudulla näkyy kaiken muun scheissen lisäksi vielä babalitykin sit, jota ei kyllä yllättäen tulekaan.

麺筋

Jokin pieni osa minussa on tämän johdosta ehkä pettynyt. Onneksi mitä vittuu saatana -aspekti saadaan mukaan kun Liu Kang muuttuu stop motion -lohikäärmeeksi. Ray Harryhausen pyörinee villisti haudassaan vielä tänäänkin. Pikainen muodonmuutos takaisin ihmiseksi, yhtä pikainen turpiinveto ja maailma pelastui, jes. Olipahan taas oikein eri-vitun-tyisen tarpeellinen erikoisefektikohtaus toikin. Varmaan tuli minuutti lisää pituutta leffaan.

Mut minkä takia tässäkään ei ollu Mortal Kombatin omaa Snake-Eyesia, Noob Saibotia? Joku kyrpänaamainen skorpionikentauri kyllä löyty, pyh. (Ukko Metso)

MIES astuu paskaan

AK 2009

Return Of The Kung-Fu Dragon (1976, Taiwan)

Tän mä taisin imuroida joltain public domain -leffasivulta, jollaisissa siis on elokuvia yms, joiden tekijänoikeudet ovat vanhentuneet ja leffat ovat siirtyneet vapaaseen jakeluun. Tää alkaa melko halvasti kuvatulla ja dubatulla esittelyosuudella, josta käy ilmi, että joku Fu Manchuhan tässä on taas pahiksena. Tää vanha äijä antaa kaksin käsin turpaan jollekin kuninkaalle ja sen henkivartijoille, jonka jälkeen on vuorossa keisarikunnan valloitus. Taistelut tuntuu kyllä yllättävän hyvin koreografioiduilta, vaikka kuvanlaatu onkin aika aunuksesta. Myös leikkauksissa on pidetty järki kädessä, eikä action mee Bourne-leffojen malliseksi musiikkivideovilkkumiseksi. Eka hämärä henkivartijoiden omistautumisen osoitus nähdään, kun yksi niistä pelastaa pienen prinsessan ja jättää oman perheensä kuolemaan. Ipana viedään johonkin vuorelle jonkun toisen Fu Manchun huomaan, joka peittää vuoren 19 vuodeksi sumuun. Aika sumuinen on varmaan ollut käsikirjoittajakin. Pahiksillakin on joku prinsessa, joka on joku piloille hemmoteltu kung fu -ihme, vissiin. Kaupungissa tapahtuu kaikkea kummaa kunhvua, joka ei oikein selvennä juonta. Nyt esitellään se aikuinen prinsessakin, jolle on varmaan opetettu kaikki kung fun salat tällä välin sen sumuisen vuoren huipulla. Nyt selviää, että pahan kuninkaan vaimo ja se lellikki ovat ne hyljätyt henkivartijan eukko ja ipana, jotka ilmeisesti ovat vaihtaneet tällä välin sukunimeä. Kuningatar kertoo (pahalle) prinsessalle totuuden ja se alkaa hyväksi prinsessaksi, kait. Eli nyt on kaksi hyvää prinsessaa. Tää on kaikki hyvin epäselvää. Seuraa vähän lisää kung fua ja nyt selviää, että prinsessat, joku kaartin päällikkö ja joku Aladdin ovat henkivartijoiden kadonneita lapsia ja kaikilla on joku schwarze sonne -tatuointi selässä. Tän jälkeen juoni muuttuu taas epäselväksi, eikä mulla oo oikein käryä enää, mitä tässä oikein tapahtuu. Aikaa kai kuluu ja lellikki treenaa jotain kung fu -taitoja jossain järvessä. Sit pahislauma ja hyvixet juoksee jollekin shakkilaudalle ja yhtäkkiä niiden liikkeitä hallitsee jotkut partaukot. Ujosti menee kyl El Topoks nyt tää kung fu. Tosin siinäkin oli joku tolkku koko ajan. Sekavuutta ei kyllä vähääkään helpota se, että mukaan otetaan vielä lisää taikuutta ja valeasuja. Loppuleffa tuntuu olevan pelkkää tappelua ja teleporttia toisen perään, jonka kohokohta on ehdottomasti parrastaan pöpelikköön kiinni jäävä paha taikuri. Paha keisari syö kaikilta pään, plöäää! Tän kattominen on kyllä sellainen rasitus aivoille, etten suosittele leffaa ainakaan kaatumatautisille. (JK)

Cobra: Lain vahva käsi (1986)
Pääosa ja käsikirjoitus: Sylvester Stallone

Cobra on Reaganin presidenttikaudella tehdyistä elokuvista ehkä se, joka eniten kuvastaa sen ajan USA:ssa vallinneita käsityksiä ihmisoikeuksista ja poliisin asemasta kansalaisiin nähden. Leffa on alusta loppuun anteeksipyytelemätöntä republikaanipropagandaa, jossa ultraväkivaltaiset ruumisläjiä taakseen jättävät poliisit ovat hyviä ja liberaalit roistojen oikeuksia peräänkuuluttavat nössöt ovat olemassa vain tarjotakseen roistoille näköesteen, jonka takana piileskellä ja pilkata työtään tekeviä poliiseja. Eräs dialoginpätkä elokuvassa kiteyttääkin tämän oivallisesti: poliisit vangitsevat rikolliset ja tuomarit (pthyi!) laskevat ne taas vapaalle jalalle. Oikeamielinen Cobra joutuu psykopaattien lisäksi taistelemaan myös poliisijohtoa vastaan, joka seisoo Cobran tiellä, kun tämä yrittää tehdä työtään, vain koska Cobra ei satukaan seuraamaan sääntöjä, joiden tarkoituksena on nuoleskella roistojen perseitä. Kaiken kaikkiaan Cobra on kovempi jätkä kuin Robocop ja Judge Dredd yhteensä, koska Cobra on ihan oikea hahmo, eikä mustavalkoinen sarjakuvapoliisi, eikös vaan.

Olin nähnyt Cobran viimeksi joskus 15-vuotiaana, enkä muistanut leffasta juuri muuta kuin sen, että Cobra kaivaa pakkasesta pizzanjämän ja leikkaa siitä saksilla itselleen suupalan. Eipä niin, että tässä paljoa muuta erityisen mieleenpainuvaa olisikaan, kun on näitä toimintaleffoja nähnyt jo muutaman vuosien varrella. Elokuva alkaa sillä loistavalla Stallonen yksinpuhelulla, jossa luetellaan miten paljon rikoksia tapahtuu Amerikassa joka hetki. "Rikos on sairaus ja Cobra on lääke siihen." Ältsin päheetä! Seuraavaksi tulee hiton hämärä kirves & harrikka -montaasi, jonka tarkoituksena on tehdä

selväksi, että sairaita tosiaan riittää tässä elokuvassa. Joku pahis parkkeeraa moponsa marketin invapaikalle ja marssii sisään selkeästi pahat mielessään. Seuraa hieman sattumanvaraista väkivaltaa hedelmiä kohtaan kappas, tilanne onkin jo kehittynyt panttivankidraamaksi. Cobra tulee pian paikalle kaahaten Mad Max -tyyliin viritetyllä Dick Tracy -autolla ja astelee muina miehinä sokkona sisään markettiin ratkomaan visaista panttivankitilannetta. Pakollisen tulitaistelun aikana Cobra piiloutuu koko ruudun peittävän Pepsimainoksen taa ja tekee hetken päästä selvää täysin vailla tolkkua olevasta pyssymiehestä.

Pian selviää, että kupletin varsinainen roisto on joku mikälie Yösilpoja tms (Brian Thompson, tuttu mm. Mortal Kombat 2:sta ja sen ötököitä syövän ukon roolista Fright Night 2:ssa), jolla on koko joukko apureita hänen ratkoessaan yhden jos toisenkin vastaantulijan saumoja puukolla keskellä yötä. Poliiseilla ei ole ollut onnea tämän kahelin kiinnisaamisessa, jonka selityksenä lienee se, että yksi tämän apureista on naispoliisi, joka luonnollisesti pistää kapuloita rattaisiin minkä kerkiää. Cobra saa poliisivoimilta vapaat kädet hoitaa hommat kotiin omalla tavallaan, koska sääntöjen mukaan pelaaminen ei selvästikään tuota ikinä tuloksia. Cobra paneekin nopsaan töpinäksi upean kasariballadisoundtrackin tahtiin (joka mulla on vinyylinä, pitää ehkä arvioida se johonkin tulevaan numeroon).

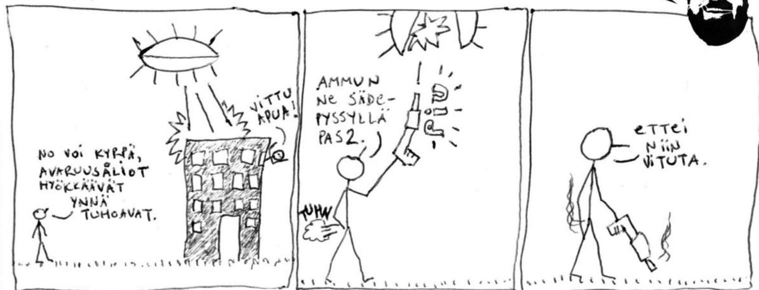

Tarinan naispääosaa esittävä nainen on tässä elokuvassa joku valokuvamalli, jota Sledge Hammerin näyttelijä kuvaa ja lähentelee, kunnes kokee kavalan lopun silpojan käsissä. Typy selviää hengissä ja näin Cobralla on ensimmäinen johtolanka tsykopaatin metsästystä varten. Pohtiessaan elämän syntyjä syviä Cobra pureksii amerikkalaisia mistä tahansa karheasta pinnasta syttyviä tulitikkuja eikä mitään nössöjä tikkuaskin raapaisupinnan vaativia paloturvallisempia tikkuja kuten eurooppalaiset vellihousut. Juonessa seuraa monenkaltaisia tappeluita taas ja niin lukuisia Pepsin piilomainoksia, ettei niitä voi oikein enää pitää edes millään tavalla piilotettuina. Upeisiin actionkohtauksiin kuuluu mm. pickup-auton moottoriin kohdistuvat laukaukset, jonka johdosta auton lava räjähtää ja auto heittää kuperkeikan nokan kautta ympäri. Ennen varsinaista lopputaistelua Cobran ja pääpahisten välillä ohjelmassa on kunnon showdown motellin pihalla, jossa vastakkain ovat satakunta pahista motskareilla ja Cobra käsikranaattien ja pyssyjen kanssa. Kun on aika vaihtaa maisemaa, Cobra seisoo pickupin lavalla ja ampuu roistoja konekiväärillä, josta saisi muuten aika härskin kannen johonkin levyyn. Lopun aika koittaa, kun porukka siirtyy jonkin metallivalimon sisätiloihin sulan raudan ja ympäriinsä pyörivien laitteiden joukkoon parhaaseen Terminator-malliin. Cobra osoittaa kekseliäisyyttä tässä ym-

MIES pelastaa maailman AK 2009

A.W. Yrjänä, haista paska!

päristössä mm. ampumalla johonkin loveen työnnettyä käsikranaattia pyssyllä räjäyttäen näin sen ja pari roistoa taivaan tuuliin. Muutaman maihinnousukengistä otetun lähikuvan jälkeen Cobra pääsee ottelemaan sarjamurhaajan kanssa, joka ilkkuu minuuttikaupalla, miten hänelläkin on oikeuksia ja miten oikeus koituu hänen edukseen, kunhan vain vetoaa hulluuteen. Cobra ei kuitenkaan tähän nössöilyyn lähde, vaan antaa kaksin käsin turpaan ryökäleelle ja iskee tämän lopulta roikkumaan isoon koukkuun vähän Texasin Moottorisahamurhaajan malliin. Enää ei olekaan sitten jäljellä kuin liberaalin poliisipomon nenän asettelu uuteen uomaan, kun tämä tapansa mukaan vinkuu liiallisesta voimankäytöstä ja tytön ottaminen mukaan auringonlaskua (vai -nousua?) kohti tehtävän moottoripyörällä ajoa varten.

Leatherface

Cobra on ilmeisesti ollut aikanaan Syltyn mieluisimpia projekteja, sillä hän on kehitellyt tarinan oltuaan aikanaan alun perin Beverly Hillsin Kytän pääosavalintana. Sittemminhän sekin homma kustiin ihan täysin tekemällä siitä komedia ja laittamalla joku Eddie Murphy pääosaan Oikean Miehen sijaan. Hyvä sentään, että maailma sai Syltyltä tämän elokuvan edes. DVD:llä olevissa suomiteksteissä on muutama vekkuli käännösvirhe, kuten "dirtbag" = roskapussi sekä "I'm gonna miss the dance finals" = tulen kaipaamaan tanssifinaaleja. (JK)

Velvet Smooth (1976)

"You better watch your ass on the streets, baby - everybody hates a triggerhappy cop." Jos paskahuussin sisäseinät ja -katon maalaa vaaleansininisiksi, sinne ei tule kärpäsiä, koska se väri karkoittaa kärväset. (JK)

Once Upon A Time In China DVD

Mä en muista enää, mitä tässä leffassa tapahtu, mut vieläkin naurattaa se Christian Death -ilmiö, mitä tälle leffasarjalle on tapahtunut, kun näitä Olipa kerran Kiinassa -actionpätkiä ilmestyy DVD:lle ihan miten sattuu. Osa on ihan oikeastikin tätä sarjaa ja osa on sit jotain spinoffeja Jet Lillä tai ilman ja jotkut saattaa olla ihan täysin randomia kung fu -huttua. Just tälleen pitäis kaikki hommat hoitaa mun mielestä. (JK)

Big Rascal (1979, Taiwan)

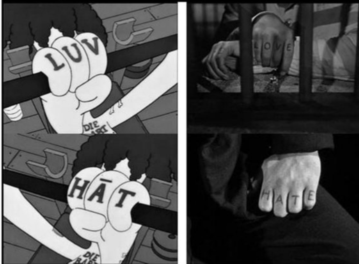
Hihihihihihihi. Tässon yhden tyypin nimenä Ebay. Hihihihihihihihihi. (JK)

Teodor, pikku hinaaja VHS

No mitä vittua nyt taas? Täähän on joku lastenelokuva! Eikö mistään saa enää kunnon gonzoa homopornoa 80-luvun malliin? (Uppe Ikkenstein)

The Night of the Hunter (1955)

Tää on nyt sit se THE Elokuva, josta rystystatuoinnit on tullu suurelle yleisölle tutuksi (vähän niinku A Man Called Horse löi länkkärinystävien naamalle vuonna 1970 suspensionlävistysrituaalit). Robert Mitchum näyttelee tässä melko maanisesti saarnamiestä, joka kiertää kaupungista toiseen naimassa leskiä ja laskemassa sitten näiltä ilmat pihalle kun Jumala niin sattuu käskemään. Isä Camillon tavoin Bob juttelee Jahvelle tuon tuosta, mutta jää vähän epäselväksi, vastaako Herra/Rouva tiuhaan tai ollenkaan. Se kyllä tulee hyvin tehokkaasti selville, että jumala vihaa naisia, mutta se ei ole varmaan kellekään kristittyjen touhuja seuranneelle mikään yllätys. Elokuva alkaa metkoilla puhuvilla päillä, jotka leijuvat tähtitaivasta vasten Zardozin ja Dyynin malliin. Sitten vihjaillaan vähän, että pappismies ei olisikaan aina välttämättä putipuhdas pulmunen, tämän leffan sellainen kun pidätetään jostain strippiluolasta autovarkauden vuoksi. 30 päivää kuritushuonetta kyllä hoitaa luvattoman käyttöönoton pois pojan mielestä. Sa-

maan aikaan jonkun parilapsisen perheen isukki kaahaa kotiin rätisevällä röttelöllä ja kymppitonni riihikuivaa kahisevaa kourassa. Seuraa hetki yksinpuhelua ja pidätys, mutta rahatpa ovat kadonneet sen siliän tien tässä vaiheessa. Itsekseen puhuja joutuu samaan selliin kahjon saarnarismiehen kanssa ja höpöttelee lämpimikseen myös nukkuessaan. Kuukauden päästä saarnaaja on taas ulkona ja itsekseenpuhuja on viimein hiljaa hirttoköyden päässä. Current 93 -henkeen seuraava kohtaus onkin lapsikuoro, joka laulaa jonkun mestan pihalla hirttoaiheista lastenlaulua, eh. Aikaa kuluu tuntematon määrä, luultavasti muutamia päiviä. Nyt rystystatskamies saapuu saarnaamaan ryövärin lesken kotikylään ja sopii naimisiinmenon about portilta suoraan.

Lapset ei tästä tykkää jostain syystä, vaikka kyllä kelle tahansa luulis kelpaavan mulkosilmäinen kristitty, joka kantaa taskussaan stilettiä ja rystysissään LOVE ja HATE -tatuointeja. Avioliiton satamaan ei uidakaan sen perinteisen hääyön kautta, vaan saarnaaja alkaa samantien kertomaan totuuksia uudelle puolisolleen, mm. siitä miten naisten synnynnäinen pahuus ilmenee mm. meikkien muodossa. Aivopesu onnistuu siinä määrin hyvin, ettei eukko vastustele nimeksikään, kun uusi siippansa leikkaa tälle uuden leipäläven poikki kaulan. Kiitos Jeesus. Hommat jatkuu, niinku vois olettaakin: kyläläiset uskovat vastasaapuneen kahelin sanaan että leskimorsian on ottanut auton alleen ja karannut ties minne. Ja kalastajaukkohan sen sitten keksii minne, kun koukku tarttuu joen pohjassa makaavan auton nuppiin kiinni. Siellähän se morsmaikkukin iloisena istuu tukka aalloissa hulmuten. Jostain syystä äijäraiska ei tässä kohtaa menekään poliisien puheille vaan vetää oikein kunnon tumut ja juttelee vaimovainaansa valokuvalle, että häntä tästä vielä syytetään, usko pois äiti-kulta. Nyt kun pahikselta (eli hyvikseltä) on vaimo (eli pahis) pois tieltä (eli hengetönnä), voi alkaa aarteen (eli rahatupon) metsästys (eli etsiminen). Lapsoset (eli "senkin pirun oman lutkan kutemat") jekuttavat Yksin kotona -malliin ukkoa ja kaatavat kellarissa tämän niskaan säilykehyllyn ja jättävät vielä ukon nakkisormet oven väliin paetessaan. Lapset vievät kalastajaukolta Tuuliajollan ja lähtevät jokea pitkin ajelehtimaan melko evylin näköisen sammakon vahtiessa ipanain kulkua. Nyt on taas kulunut aikaa jonkun verran, kun karkkikaupan pitäjä lukee ääneen postikorttia, jossa saarnari kehuu vieneensä lapset sukulaisiin. Hyvä niin, kun karkkikaupan pitäjä on kait valitellut aiemmin vaimolleen, että "mustalaiset on vieneet kaikki kolme", kun ei oo kuulunu. Sit muistetaan kertoa, että yksi romanismies on ottanu ja puukottanu hevosen ja varastanu siltä maanvilje-

lijän tai jotenkin noin. Jekkupa onkin, että saarnarihan se siellä vaan valhettelee koko ajan, sehän sillä hepoisella ratsastaa, hah hah haa. Pahiksella ei kait ole mikään kiire löytää lapsia ja rahakätköä, kun se ehtii pysähtymään viikoksi persikoita poimimaan johonkin maatilalle pikkupalkalla. Tällä välin penskat ajelehtii nälissään virtaa alas paattinsa kanssa vaikka niillä on kymppitonni rahaa mukana, jolla vois ostaa vaikka koko ravintolan. Seuraa lisää turhaa fiilistelyä, kun pahis vaeltaa heppakyydillä taivaanrannassa ja laulaa jotain virttä vissiin. Oikeastaan kaikki muutkin on laulaa lurittanu tässä leffassa, nyt kun tarkemmin ajattelee. Lasten paatti törmää jossain kohtaa joenuomaan ja sieltä joku vitsalla huiteleva eukko ne sit löytää ja ottaa omikseen. Hyvä on ollu elää 50-luvulla selvästi. Etenkin kun ruumiillinen kuritus ei ollu ainoastaan oolraits vaan is graet! Eukolla on enemmänkin kasvattilapsia, joista vanhin on joku teinipimu joka kait käy panemassa paikallisten kovisten kanssa aina torstaisin. Saarnariakin se haluais kait panna, kun tää tarjoo sille limun ja 7 päivää -lehden. Nyt spyko on päässy penskojen jäljille ihan kunnolla ja koittaa ne käydä rötsimässä, mutta eukkopa ei mene lankaan. Siellä se emäntä sitten vahtii pyssy kourassa patiolla ja laulaa murhamiehen kanssa kuorossa jotain virttä, mitvit. Seuraa loppushowdown, ukko saa haulikosta ja huutaa vaan ku ois munille potkastu. Poliisit ajaa paikalle viittä vaille, pistää pojan pussiin ja sit onkin vanhat kunnon hirttäjäiset joulun kunniaksi. Ai että, kyllä tästä kelpaa lapsille kertoa. (Buck Schmuck)

American Ninja VHS (telkkarista nauhotettu)

"He posshessh great shkillsh." Minkä takia tässä on jokainen maininta "American ninjasta" elikkä noin niinku amerikkalaisesta ninjasta suomennettu tekstityksiin muotoon "Amerikan ninja" elikkä noin niinku Ninja of America. Kysynpähän vaan. (Ninja-Joe)

Anteeksi — mutta rakastan häntä!

Tämän sarjan puitteissa emme esittele lukijoillemme ainoatakaan valheellisen loiston keskellä paistattelevaa valkokankaan suurtähteä, emme tutustu yhteenkään viralta pantuun prinsessaan, emmekä kehenkään yleisen mielenkiinnon kohteena olevaan, maailmanmainetta niittäneeseen humupekkaan. Päinvastoin — kuvauksemme kohteena on aivan tavallinen arkipäiväinen nainen, aviovaimo, joiden kohtaloista maineikas kirjailijatar Gisela von Bergen kertoo. He ovat naisia, jotka rakastavat miestään — miestä, joka on toisenlainen kuin muut miehet...

Yksikään romaanikirjailija ei olisi pystynyt keksimään näitä ihmiskohtaloita pelkän mielikuvituksensa voimalla. Ne sanat, jotka tämän kirjoittaja on paperille pannut, ovat koruttomia ja yksinkertaisia. Ne kertovat lemmestä ja tuskasta ja valottavat sellaisten naisten kohtaloita, jotka ovat kokeneet rakkauden harvinaisella ja merkillisellä tavalla.

MIEHENI ON

Zardoz (1974, ohj. John Boorman)

Zardoz on niitä elokuvia, jotka voi täydellä sydämellään ja neitseellisin silmin nähdä vain kerran. Sellaista ruumiista irtautumisen kokemusta ei mikään muu elokuva pysty tuottamaan kuin Zardoz ensimmäistä kertaa nähtäessä. Ajan, paikan ja etenkin tajun merkitys häviää ja voi vain häkeltyneenä seurata kuvia ja ääniä, joita vyöryy kohti valkokankaalta, televisiosta tai tietokoneen kelmeältä näyttöapparaatilta. On vaikea käsittää, miksi asioita tapahtuu tässä elokuvassa, vaikka juoni tuntuukin jälkikäteen tarkasteltuna hyvin yksinkertaiselta ja suoraviivaiselta. Aina välillä tulee tarve katsoa tämä elokuva uudelleen, ehkä keskimäärin kerran pari vuodessa. Uudelleenkatselukerroilla huomaa asioita, jotka on ehtinyt syystä tai toisesta unohtaa edellisen kerran jälkeen, kuten vaikka alun penis/ase-höpinät, mutta perunakotkaa on onneksi aivan mahdoton unohtaa.

Zardoz alkaa monista muistakin elokuvista valitettavan tutulla pimeydessä leijuvalla päällä, joka höpöttelee sekavia. Huomio kiinnittyy hanun naamaan piirrettyihin viiksiin ja leukapartaan, joita ei vaivauduta selittämään missään vaiheessa. Ehkä ihan hyvä niin. Selittämättömiin asioihin kuuluu myös DVD:n 3.0-ääni. Eli tässä on siis normaalit stereokanavat vasemmalla+oikealla ja sit on vielä takakanava. Öh?

Takaisin asiaan: Zardoz on ihan onnetonta paskaa. Leijuvan pään jälkeen tulee He-Man-tyyppinen, kerrassaan upea logo. Tämän jälkeen taivaan halki leijuu kivinen pää, tutta-vallisemmin perunakotka. IMDB:n mukaan tämä hirvitys on mallinnettu ohjaajan pään mukaan. Jes. Kun iso pää laskeutuu, sen ympärille ryntää koko joukko hanuja punaisissa nahkavaipoissa, joilla on päässään pienet perunakotkat. Näitä ämpäreitä extrat pitävätkin sitten koko leffan ajan päässään, joskin ruudulla ei niitä sentään nähdä ihan jokaisessa kohtauksessa. Tulee lukion penkkarit mieleen. Mä en tosin käyny lukiota, mutta ehkä joku lukijoistamme on käyny lukion (ihan varmasti on). Seuraavaksi näemme pikauusinnan Monty Pythonin Brianin Elämästä, kun iso pää kertoo pienille päille, että nämä ovat valittu kansa ja pienipäiset vastaavat yhtenä äänenä "kyllä, me olemme valittu kansa". Asioita tapahtuu ja sitten Sean Connery (juu, se on tässä pääosassa) on jossain missä lie Eedenissä, jonne se lenti ison pään sisässä. Vaippamies juoksentelee ympäriinsä aikansa ja löytää jonkun hologrammisormuksen, joka ei suostu lopettamaan metelinpitoa, joten Z (eli Connery) tunkee sen tyynyn alle piiloon. Seuraavassa kohtauksessa sormus on kumminkin mystillisesti päätynyt Z:n sormeen.

Hetken päästä eedeniläiset haistavat Seanin nahkavaipan ja pistävät pojan putkaan. Kuulustelun sijaan homma hoidetaan jollain videotelepatialla, jolla saadaan selville Z:n muistot. Ja kuten muistossa on tapana, ne nähdään Z:n kehon ulkopuolelta. Onkohan mulla ollut lapsena joku aivovaurio, kun mun muistot on 1st person -näkökulmasta. Showssa on mm. rannalla hevostelua, kodittomien pukumaurien ampumista (osumatarkkuus on Stevie Wonderin luokkaa) ja raiskaus. Z lausuu myös upeita Conan-henkisiä tappamismietelauseita.

Kun prinsessa Leia -tukkaiset naiset ja napapaitoja pitävät heput ovat tutkineet Z:n päätä tarpeeksi, tälle keksitään muita hommia. Ohjelmassa on upeita peiliefektejä, Twin Peaks -käänteiskielellä vitsailua ja sen sellaista. Z mainitsee myös poliisit ja vankilat, jotka kai todistavat, että hanu on peräisin barbaariyhteisöstä. Onneks meillä on sivistys eikä tommosia paskanakkeja niinku poliisit oo ku elokuvissa olemassa.

Nyt selviää, miksi nämä eedeniläiset ovat niin sekaisin ja/tai perseestä: ne on kaikki impotentteja. Ilmeisesti Sean Connery on kumminkin ollut tässä vaiheessa oikea teräskülli, seuraavaksi on nimittäin vuorossa taas aivojen kaivelua lusikalla. Dialogi kertoo, että ruudulla näkyy Z:n geneettinen kartta, mutta oon nähnyt kyllä tarpeeksi monta Avaran luonnon jaksoa tunnistaakseni meduusan, kun näen sen. Sitä paitsi kaikki tietää, että ihmisen sielu on kastemadon näköinen. Impot eedeniläiset näyttävät Z:lle seksuaalisen kiihoittumisen tieteellisellä tutkimuksella aikaansaatuja arkkityyppejä kiihottavista kuvista (eli mutapainia ja tissien saippuointia suihkussa).

Tissejä näkyy tässä leffassa muutenkin. Ja jostain syystä myös pisamia. Pisamat on muuten ihania, jos joku ei tienny. Ei oikein tuu mieleen

Se, joka syntiä tekee, on erikova jätkä.

muita asioita, jotka tekis söpöistä hymyilevistä tytöistä maailman kauneimpia söpöjä hymyileviä tyttöjä ihan tosta vaan. Tästäkin varmaan tulee sanomista, mut so not. Straight edge means I don't have a girlfriend jo muutenkin, heh heh, emo emo.

Pisamien ja tissien jälkeen hommaan astuu mukaan ihan tosissaan hippi-new-age-skeida. On mitä lie meditaatiota ja kristallisia kolmansia silmiä ja auroja (ei niitä pellolla käytettäviä vaan niitä astrologia-kusetuksia) ja sen sellaista. Eh. Sit tulee tommonen all out war -tyyppinen massacre, jossa kaikki läsnäolijat pistetään lihoiksi. Sitä ikään kuin vähän oottaa sinkoja mukaan, mut niitä ei valitettavasti oo mukana. Kun kaikki on kuolleet, tai no ei ihan kaikki kyl, hippiskeida loppuu viimeinkin. Z:n raskaaksipanemat naiset ratsastaa raamatullisesti johonkin ja Z vetäytyy johonkin luolaan pomopimun kanssa. Siellä ne sit istuu siihen asti, että luut muuttuu tomuksi. En mäkään tajua, että miksi, mut näin vaan on ja sillä selvä. The end.

DVD:llä on extroina jotain radioklippejä, traileri, kommenttiraita ja suht laaja valokuvagalleria. Pitää ehkä joskus kattoa toi kommenttiraidan kanssa uudestaan, kunhan oon kerännyt eka rohkeutta vuoden tai pari. (JK)

Rumble (2002, ohj. Jani Volanen)

Noinkohan nyt ois löytynyt sitten viimein se 2000-luvun ihan ikioma Katsastus? Lähellä ollaan kyllä ainakin. Rumblessa 4 fiftaria (vai pitääkö noita nyt sit teddyiksi sanoa) husaa ympäriinsä punaisella Cadillacilla ja on just niin uunoja paskiaisia, ku jotkut hikiän torttupäät on tässä maassa aina ennenkin olleet, heh.

Tää alkaa vähän samalla tavalla, kuin miten Raid-tv-sarja päättyi, eli ollaan jollain hiekkatiellä jossain hevonkuusessa laitumen vieressä. Hönöt fiftarit kaahaa autolla jonkun huoltsikan luo hakemaan kaljaa ja syöminkiä. Ensin pojat kumminkin peilailevat vähän tuccaa veskissä ja varastavat mäyräkoiran kaliaa, kun myyjän silmä välttää. Porukan isähahmo Leo (Vesa-Matti Loiri) varastaa vielä kaveriksi jonkun Jallun. Riitahan siitä tulee myyjien kanssa. Eikun auton selkään ja takas baanalle, vaikka nahkarotsi jäiskin veskiin. C-kaseteilta luukutetaan rok än roulia ja höpötellään paskalla rokkapilluremuenklannilla niitä näitä.

Tässä vaiheessa alkaa taas hiukoa ja pojat koittavat tilata puhelimella pizzaa tien päälle. Sit valtatielaivalla huristelevan nelikon taakse ilmestyy joku mikälie tieritsa, jota ajaa Chuck Berryksi nimetty tummaihoinen huoltistyöntekijä ja yhden tortun nahkarotsihan sillä on niskassa, jumankekka sentään. Tappeluhan siitä meinaa tulla. Mut onneks Datsun saadaan jyrättyä tienposkeen ni ei hommat mee lekkeriks. Pojat ajaa paussille taukopaikalle ja koittaa kusettaa venäläiseltä rekkakuskilta juoksuvodkat, joka kostautuu säpäleiksi menevän auton peräröörin muodossa. Lisää hämmentävia asioita: Loiri ratsastaa lehmällä, Loiri tekee rosvopaistia tai vastaavaa auton moottoritilassa, pojat mättää Chuck Berrya turpaan, kun sillä on hukattu rotsi, kuski näkee unta seilaamisesta kesken ajomatkan ja näin päin pois.

Nyt saatiin mukaan joku pizzakuski, joka ei tajua stopata kriittisellä hetkellä ja metsään mennään taas niin että pöpelikkö vaan pölisee. Mut eihän sillä kuskilla mitään pizzaa siellä oo ees. Vievät sitten suutuspäissään auton katolta sen muovisen mainosslaissin. Öh. Kytillä on puhallusratsia jossain metikössä ja siihen meinaa uhkaavasti tää reissu stopata, mut ei hätää: vähän pientä väkivaltaa peliin ja hommat lähtee hemmetinmoiseen nousuun.

Nyt päästään jo vähän pimeämmille maille juonen ja tunnelman suhteen, kun poitsut kaivaa metsässä hautakuoppaa ja takaluukussa makaa sidottu Chuck Berry. Mut ei hätiä mitiä! Chuckilla onkin torttu niinku muillakin ja vielä prameet Elvis-aiheiset vankiltatskat käsissä. Ja nyt on metsän keskelle ilmestynyt pizzakuppila, jota pitää Aake Kalliala. Mitähö? Dillingerit jokaiselle ja häpy end. Se oli siinä sitten. Hyvä oli, jes söö. Kyllä tän kattoo ihan mielellään kerran tai pari vuodessa, miten Yle sitä nyt sattuu esittämään. DVD:näkin ois tarjolla, mut liekö sit painos loppunut tilapäisesti, kun ei tätä kirjoittaessa ainakaan ollut CDON:ssa. (Pieru Pääkkönen)

Italian Stallion (aka The Party at Kitty and Stud's, Bocky - Ein Mann steckt einen weg & Randy - Die Sexabenteuer des Sylvester Stallone) 2DVD

V. 1971, pääosassa Sylvester Stallone.

Tää on nyt se Syltyn kuuluisa pehmopornoleffa, jonka se teki ennen Death Race 2000:a ja muita menestysleffojaan. Nyt tää on saatu sit DVD:lle jopa kahtena eri versiona. Eka on se alkuperäinen (hehehehe, "perä") plöttö, jossa vissiin lähinnä ollaan alasti ja sit toinen versio on joku mikä lie saksalainen versio, johon on jälkikäteen lisätty paneskelukohtauksia lisää (eli tehty ns. Caligulat). Saataiskohan vielä joskus Blu-Raylle sellainen versio tästä mestariteoksesta, jossa ois vaikka Stallonen kommenttiraita mukana? Simpsonien DVD-kommenteissa mua ilahduttaa aina eniten niiden leffa- ja tv-sarjaviittausten ja ripoffien selittämisen lisäks ne kohdat, joissa Lisan ääni Yardley Smith nauraa. Tulee aina semmonen kiva ja lämmin olo siitä kiherryksestä. Niin, ei mulla siis oikeastaan oo ees mitään sanottavaa tästä Syltyn leffasta, kunhan horisen omiani ihan aikani kuluksi. (JK)

Flesh Gordon (1974)

Jassoo, tuhma parodia Flash Gordonista. Täähän nyt ei voi mennä mitenkään pieleen. Alussa pohjustetaan hieman supersankariutta ja miksi tän leffan tekijät halusivat lähteä versioimaan Flashia. Leffan ensimmäinen yllätys tuleekin tässä kohdin, kun katsoja hoksaa elokuvan olevan amerikkalainen eikä esim. italialainen. Leffa alkaa hyvin edwoodimaisella pätkällä, jossa tiedemiehet tajuavat maapallon joutuneen seksisäteen tielle. Kipinöinä ruudulla näkyvän seksisäteen vaikutuksesta syntyy spontaaneja paneskeluorgioita sinne tänne, eli aika pitkälle ihan sama juoni kuin siinä Traci Lordsin Love Bites -leffassa, joka tuli telkkarista kun mä olin ala-asteen 3. luokalla. Nyt kun asiaa ajattelee tarkemmin, niin mulla ei kyllä olisi varmaan mitään tollaisia seksisäteitä ja kärpäsiä vastaan. Tiedemiehet eivät yllättäen pääse yksimielisyyteen siitä, onko seksisäde seksihulluuden syy vai ei, mutta yhteistuumin panevat (heh heh) luottamuksensa Flesh Gordonin harteille. Tämän jälkeen ruudulle ilmestyy odottamatta aivan ältsin päheet Brianin elämä -henkiset alkutekstit, joiden tekemiseen on kulunut varmaankin yhtä kauan aikaa kuin elokuvan muihin osioihin yhteensä. Pömpöösin musiikin ja maalausten saattelemana meille esitellään elokuvan näyttelijät ja taustavoimat, jonka jälkeen päästäänkin sitten kerrassaan loistavan juonen pariin takaisin.

Flesh on elokuvan alussa palaamassa lentokoneella Nepalista tms, jolloin seksisäde iskee koneeseen pakottaen Fleshin hyppäämään jonkun naismatkustajan kanssa koneesta jättäen muut varman tuhon kouriin. Jostain syystä hillitön panohimo ei vaikuta Fleshiin ollenkaan tai sitten Flesh ei vaan välitä naisista sillä lailla. Tässä kohtaa alkaa tulla esille leffan 40-lukulainen erikoistehosteiden käyttö mm. pienoismallien ja pahvilavasteiden heiluttelun muodossa, muutenkin siis kuin vain seksisäteen osalta. Myös dialogin hillitön charmi ilahduttaa: "Sir, I got a giant boner!", sano pilotti kun vuoren seinämään lävähti. Flesh ja pimu laskeutuvat laskuvarjolla ihan vain sattumalta tohtori Jerkoffin maatilalle, jossa tohtorilla on kullinmallinen Volkswagen-raketti valmiina lähtöön (heh heh) kohti seksisäteen mystistä alkuperää tuntemattomalla planeetalla. Sen lisäksi, että tohtori tietää seksisäteestä kaiken, hän puristelee myös Fleshin ystävän tissejä estottomasti tutkiakseen jotain teoriaansa. Ah, tiede. Kun maapalloa ympäröivä moronosfääri on ohitettu, seuraa silmäasteroidien ("TROUBLE!") ja seksisäteen ("DOUBLE TROUBLE!") väistelyä avaruudessa. Seuraa upea kavalkadi erilaisia tv-sarjojen ja elokuvien arkkityyppejä: Bond (toinen avaruusalus lentää kullialuksen taakse ja luukku avautuu), MacGyver (Flesh korjaa avaruusaluksen hiuspinnillä), Ed Wood (avaruusalus pyörii ympyrää narun varassa), Apinoiden Planeetta (pakkolasku tuntemattomalle planeetalle) ja Teräsmies 2 (tohtori Jerkoff nyt vaan näyttää ihan samalta kuin se iso krypto-

nilainen pahis). Tiedemies kun on, tohtori Jerkoff tutkii tuntemattoman planeetan ilmakehän koostumusta vetämällä syvään henkeä ja toteamalla "hyvä, täällä on happea".

Flesh ajetaan apureineen pakosalle johonkin luolaan, jossa on upeita Ray Harryhausen -tyylisiä penissauruksia, jotka yksisilmäisine päineen uhkaavat sankarikolmikkoa. Penishirviöt on tosin tehty hieman halvemmin, joten ehkä osuvampi vertaus olisi George Lucas -kikulit. Mua ainakin vituttaa ihan käsinkosketeltavasti niiden kolmen alkuperäisen Star Warsin uusien version hyppelipyppelihiiret, joita on pitänyt tunkea jokaiseen kohtaukseen sinne tänne. Aavikot ei nyt vaan elätä sellaisia metrin pituisia violetteja cthulhusammakoita, onko selvä? Kun kullihirviöistä on päästy eroon, pahat kätyrit vievät kolmikon tuntemattoman planeetan hallitsijan hänen sairautensa Keisari Wang Perverssin luo (joka on parodia alkuperäisen Flash Gordonin hänen ylhäisyytensä Keisari Dongista). Tässä vaiheessa selviää että tuntematon planeetta on nimeltään tuntematon planeetta Porno. Wangia muuten näyttelee joku hanu, joka näytteli seuraavan roolinsa 15 vuotta myöhemmin Flesh Gordon 2:ssa (Flesh Gordon Meets The Cosmic Cheerleaders) ja jonka ura lähti tuon elokuvan myötä hemmetinmoiseen nousuun: sittemmin roolisuorituksia on mm. Star Trekissä, Babylon 5:ssä ja lukuisissa poliisisarjoissa. Lähinnä sivuosia tosin. Paha keisari pakottaa Jerkoffin töihin omaan laboratorioonsa ja lähettää Fleshin taistelemaan hengestään. Kolmikon kolmas osapuoli, Dale-tsubu, on kai tarkoitus naittaa pahalle keisarille, kunhan keisari on siirtänyt maagillismystillisesti Fleshin libidon itseensä. Jeeeeeeeeee-ep.

Yllättäen Flesh selviää hengissä taistelustaan kolmea alastonta strapon-raivotarta vastaan ja pahuuden kuningatar vie tämän voipuneen ruumiin mennessään, omia pahoja tarkoituksiaan varten. Näihin pahoihin tarkoituksiin kuuluu tässä elokuvassa mm. paneskelu, jos joku ei vielä sitä hoksannut. Jerkoff onnistuu pakenemaan, mutta jättää jostain syystä samassa huoneessa olleen Dalen oman onnensa nojaan. Yhteishenki on kova kuin kivi. Wangin joukot ovat tällä välin löytäneet pahan kuningattaren aluksen ja ampuvat sen alas taivaalta, joka johtaa Fleshin selviämiseen ja pahan kuningattaren hengenlähtöön. Ennen kuolemaansa keisarinna ehtii antaa kumminkin Fleshille voimanlähteensä, jotka ovat melko burleskihenkiset tissitimantit. Samaan aikaan toisaalla paha keisari on valmis naimaan maan neitosen hyvin hämärässä hippiseremoniassa, johon kuuluu mm. pimppisillään loikkivia cheerleadereitä, huntu sulhasella ja keskisormea näyttävä pastori. Flesh ja Jerkoff lähtevät matkaamaan takaisin palatsille haaksirikkopaikalta, mutta ensin Fleshin pitää saada uudet vaatteet kuningatar-valeasunsa tilalle, ettei hän tunne oloaan hölmöksi. Joten Flesh hakee penisalukselta siniset trikoot ja punaisen viitan selkäänsä. Paljon parempi! Viime hetkellä häät keskeytetään, kun joku nainen vie morsiamen sulhon nenän edestä ja maan asukkaatkin saapuvat paikalle sotkemaan asioita. Joukkotappelussa aseina käytetään mm. kumikanaa.

Joku Russ Meyerin leffassa ollut nainen näyttelee amatsonikuningatarta, jonka luokse Dale viedään ja joka aikoo lesbouttaa pimun ensi- ja perätilassa. Kun miehet saapuvat paikalle pilaamaan kaiken, amatsonit vapauttavat taas uuden stopmotion-hirviön, jota vastaan taistella. Tällä kertaa ollaankin sitten lä-

hempänä Harryhausenin klassisia mörköjä, jossain määrin jopa Army Of Darknessin luurankoarmeijan tasolla. Upeaa! Kun kammotus on voitettu jonkun Robin Hoodin avulla, on aika palata Wangin kimppuun. Robin Hoodin lentävä leppäkerttu vie kolmikon trooppiseen paratiisiin, jossa voidaan valmistautua vastaiskuun. Kun suunnitelma on koossa, on pistepirkon aika lentää Wangin palatsiin, mutta matkaan tulee mutka, kun kuski paljastuu petturiksi ja uhkaava tilanne vaikuttaa muuttuvan yhä pahemmaksi katastrofiksi aluksen lentäessä jonkun kivihirviön suuhun. Onneksi jännitystä ei yhtään helpota se, että tähän kohtaan on katsottu aiheelliseksi pistää väliaika, jonka aikana voi miettiä selvisiävätkö Lepakkomies ja Robin Arvuuttajan ja Kissanaisen (Eartha Kitt) ansasta ajoissa ehtiäkseen Gotham Cityn maamiesseuran kermakakkumaistiaisiin.

Väliajan jälkeen paljastuu, että Flesh, Jerkoff, Robin Hood ja Dale pelastuivat aluksesta pienten Maija Poppanen -sateenvarjojen avulla. Kukapa olisi uskonut. Yksi "punanuttu" Robin Hoodin joukkiosta kuolee kumminkin, kun sateenvarjoja oli vain rajallinen määrä. Wangin palatsissa tanssitaan tällä välin letkajenkkaa Fleshin oletetun kuoleman kunniaksi ja Wang piilottaa kätyrin varastaman tissitimantin yhden hovineidon haaroväliin. Flesh ja kumppanit joutuvat vielä taistelemaan hitaasti laajenevaa viemäriansaa, raiskaajarobotteja ja lempeästi höpöttelevää sorkkahirviötä vastaan. Onneksi Thunderbirdsin lavasteista pystyi nyysimään pienen lentokoneen, jolla ampua hirviötä ja palauttaa järjestys ja demokratia universumiin. Wang luonnollisesti räjähtää ilmaan, kun hirviö putoaa tämän päälle. Flesh Gordon on (s)exploitaatio-leffaksi ihan mukiinmenevä, parodiaksi aika paska. Pornoa tästä ei saa mitenkään, kun Caligulassakin oli enemmän K-18-toimintaa. Jos tän ois nähnyt 15-vuotiaana, tää ois varmaan maailman paras elokuva. (Buck Fuddy)

Monkey Kung Fu (aka Monkey Fist Floating Snake, 1979) DVD

Tässä on yksi näistä 2 euroa per kappale maksaneista hollantilaisista kung fu -leffoista, joita mä tilasin joskus vinon pinon Filmifriikistä. Tässä on kai ihan oikea kung fun taitaja pääosassa, mikä kostautuukin sitten näyttelijänkyvyissä. Ilmeisesti ihan kuka vaan ei voi olla ku Bruce Lee, jolla oli molemmat osapuolet hanskassa. Alkutekstien aikana nähdään jo vähän tätä myyttistä apinoiden taistelutyyliä, jota esitellään poikkeuksellisen järkevänoloisin liikkein Bond-leffoista pöllityn musiikin tahtiin. Yleensähän näissä geneerisissä taistelulajileffoissa on jo alkutekstienkin aikaan vinot pinot myötähäpeää mukana, mutta tämä tuntuu enemmän vaikka jossain urheiluhallissa järjestettävän kamppailulajinäytöksen tapaiselta. Teksteissä tosin on hieman engrishiä mukana, ainakin luulisin toistuvan "made up" -termin tarkoittavan meikkausosastoa eikä esim. käsikirjoitusta. Kuvanlaatukin on yllättävän hyvä halpisreeveereeksi.

Juoni sen sijaan tuntuu vähän kuin se olisi tullut jonkun muropaketin mukana. Ilmeisesti homman nimi onkin tosiaan kautta linjan vain taistelulajitaitojen esittely, joka takaa sen, että tässä elokuvassa tappelukohtauksia myös riittää. Alussa pohjustetaan hieman tarinaa ja joku ukko kiipeää puuhun piiloon pahislaumaa. Tämän jälkeen joku Bud Spencerin näköinen hanu rökittää viatonta tarjoilijapoikaa ihan vain omaksi huvikseen. Ääniefekteinä on tässä kohtaa Olipa kerran elämä -sarjasta varastettua settiä. Tarjoilijapoitsun "suojaudu kiven taa"-kung fu sekä "hei, ootsä kunnossa?" -kung fu ovat jossain määrin vähemmän innostavia tyylejä. Kun paikalle saapuu joku kung fu -koulun herra isoherra, huomaa ensimmäisen kerran jotain outoa kuvauksessa. Kamera nimittäin zoomaa niin, ettei kahden ihmisen keskustelussa ruudulla näy kuin molempien olkapäät. Amazon.comissa joku neropatti oli tulkinnut tämän niin, että elokuva on alunperinkin kuvattu ihan miten sattuu, mutta ei tarvitse montaa sekuntia miettiä, kun tajuaa missä vika oikeasti on: tämähän on muutettu laajakulmaoriginaalista television 4:3-kuvasuhteeseen yksinkertaisesti leikkaamalla kuvan reunoista kaikki ylimääräinen pois. Tapahan se on tuokin tietty. Itse suosin enemmän näitä perinteisiä tapoja, jolloin leffan ylä- ja alareunoihin laitetaan ne mustat täytepalkit tai kuva "puristetaan" kasaan, jolloin kuvasuhteen voi vielä pelastaa television tai tietokoneen säädöistä oikeaksi.

No niin, takaisin asiaan. Sen jälkeen, kun tarjoilijapoitsu on häädetty kung fu -koulusta, leffassa on tappelukohtaus keskimäärin 3 min. välein. Yllättäen tämä käy nopeasti tylsäksi. Eri tyylejä on lukuisia ja suurin osa niistä on mukahauskoja: Bud Spencer tekemässä panoliikkeitä, joku hönö luulee kaatuneen vanhan naisen sätkimistä kilpikonna-tyyliksi, takapuolen hinkkaamista parturiveitsellä, astioiden keruu -kung fu, mestari kiipeää puuhun, 3 stooges -kung fu, stop hitting yourself -kung fu, jne.

Tappelemisen lisäksi hommassa on pieni hitunen sentään jotain juonentynkää: joku natsi kiertää kung fu -koulusta toiseen kiristämässä niitä mukaan rinkiinsä, jotta voi kerätä näiltä sitten suojelurahaa perinteiseen gangsteri- & hallitusmalliin. Välillä tuntuu, että tyhmä tarjoilija saa Homer Simpson -tyylisiä älykkyyskohtauksia, mutta suuren osan ajasta hanu tuntuu aika hönöltä. Katsojaa huijataan uskomaan, että harmaatukkainen opettaja opettaisi Karate Kid -tyyliin tarjoilijapoikaa kung fun saloihin teettämällä tällä erilaisia askareita, mutta tarkemmassa tarkastelussa paljastuu, että ihan vittuillakseenhan se niitä askareita on teettänyt, eikä koko kung fu -opetus ole vielä edes alkanut.

Kun mestari viimein suostuu opettamaan tiskipojalle kung fua, opetus koostuu mm. taakkojen kantamisesta puuhun ja takaisin (opettaa nopeutta ja ketteryyttä), viiniruukkujen yllä loikkimisesta (opettaa tasapainoa) ja maassa pyörimisestä (opettaa maassa pyörimistä). Opetuksen ohella apupoika käy tappelemassa kaupungissa pahiksen hönöjen apureiden kanssa ja pahis käy tappelemassa metsikössä mestarin kanssa. Kun pahis ei voitakaan noin vain suit sait mestaria, pahis käy treenaamassa omalla kuntoiluradallaan kung fua ja palaa sitten tappelemaan uudelleen. Tämä poikkeaa kung fu -leffojen perinteistä, mutta sopii kyllä hyvin esim. nyrkkeilyn ja muiden kilpaurheilulajien pariin. Tappelut vaihtelevat koomisesta veriseen ja jälkimmäisissä tuodaan esille se, että mestari on vitun kova jätkä: turpiin tulee niin että veri roiskuu, mutta mestaripa ei kuolekaan (toisin kuin Chuck Norrisin leffoissa kävisi kun verta purskahtaa suusta) vaan antaa turpaan niin että tukka lähtee.

Pahis käy välillä mättämässä turpaan muita kaupungin asukkaita, kun ei koko aikaa voi yhden miehen kimpussa olla kuitenkaan. Bud Spencerille käy erityisen huonosti, kun pahis viiltää tämän kurkun auki kynsillään. Lopputaistelu suoritetaan mystististen ninjasienten metsässä, jossa pahis kohtaakin mestarin sijaan tämän oppilaan, eli tarjoilijapoitsun. Ja poitsu antaa pahikselle turpaan niin että tuntuu. Damagea tulee siinä määrin, että Mortal Kombatin fatality-lopetukset tulevat mieleen. Myös leuhka ja kaikkitietäväinen kung fu -"expertti" saa tuta apinain kung fun, tai ainakin melkein. Uhoaja nimittäin osoittautuu pelkuriksi, kuten kaikki suurisuut.

Jos tämä elokuva olisi ollut tarjolla ilman dubbausta ja oikeassa kuvakoossa, kyseessä olisi 36 Chambers Of Shaolinin veroinen klassikko, mutta nykyisellään Monkey Kung Fu on lähinnä Honda Monkey Kung Fu. Musiikki on tuttuun tapaan muista elokuvista ryöstökalastettua sillisalaattia, joka vaihtelee loistavasta (takaa-ajojazzia moogilla) rytöpaskaan (jostain surkeista jenkkidraamoista pöllittyä lässynläätä ja samantasoisista espanjalaisista komedioista pöllittyä markan flamencoa). Hei me pamputetaan -tyyppinen poseeraus + nauru -lopetus jaksaa naurattaa n. sekunnin.

Tämä versio: ei edes 2 euron arvoinen. Kunnollinen versio alkuperäisääniraidalla ja -kuvasuhteella: kyllä 5 euroakin voi pistää pöytään! (Tsäki Tsän)

Rambo: Vapautus VHS (100 min)

80-luvun reaganilaisen USA:n kulttuuri-imperialismin kaunein helmi on kyllä ehdottomasti tällä kasetilla oleva kokoelma Rambo-piirrettyjä. Luit aivan oikein, Ramdo-piirrettyjä. Nämä sijoittuvat lähteestä riippuen joko Rambon ja Rambo 2:n tai Rambo 2:n ja Rambo 3:n väliin. Piirrettyjen sisällön perusteella veikkaisin jälkimmäistä vaihtoehtoa. Ensimmäiseen Rambo-elokuvaan perustuvalle piirretylle aika ei

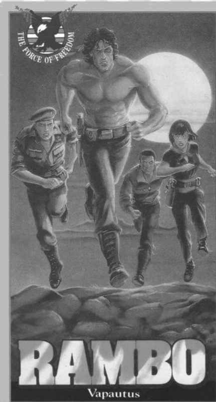
HULK-FAKTA 138:

Kung Fu -elokuvien maailmassa miehen ja naisen erottaa toisistaan siitä, että naisilla on paita päällään ja miehillä ei. Länsimaisissa toimintaelokuvissa, kuten Pamela Andersonin Barb Wiressä, tilanne on toisinpäin.

RAMBO

GOOD CLEAN FUN

vielä tuolloin ollut kypsä. Lopputulos olisi luultavasti muistuttanut esimerkiksi tuoretta Waltz With Bashir -animaatiota, mikä on kyllä tavallaan sääli. Näiden piirrettyjen Rambo kun on siinä määrin Disneyn koko perheen piirrettyjen suossa uitettu versio, että Ramboa voisi kutsua Rambiksi tai Bamboksi. Ongelma, jos sellainen nyt on olemassa, johtuu siitä, että Rambo ei näissä piirretyissä tapa ketään. Ei edes vahingossa. Rambo heittelee ympäriinsä jaksosta toiseen käsikranaatteja ja pahan kätyreitä, mutta veripisaraakaan ei ruudulla nähdä. Erityisen surrealistisissa tunnelmissa vellotaan, kun Rambo heittää kranaatin tankin sisään, joka aukeaa kuin säilykepurkki ja tankin sisällä ollut henkilökunta ryntää ulos palavasta tankista kranaatin repimästä aukosta vailla naarmuakaan. Siinä kolmannessa Indiana Jones -elokuvassahan ei natseille käynyt yhtä hyvä tuuri.

Näitä Rambo-piirrettyjä tehtiin Yhdysvalloissa kaksi (2!) kautta, mutta Suomeen rantautui aikanaan vain kaksi tai kolme videokasettia. Nyttemmin tilanne on käsittääkseni korjattu ja täällä Euroopan peräperseessäkin voidaan nauttia 6 DVD:lle koottuja Rambon edesottamuksia uskollisine apureineen 20 minuutin annoksina. Rambon apurit ovat tässä sarjassa melko lailla samaa kauraa Action Forcen kanssa, eli löytyy yksi tekniikkavelho, joka osaa ajastaa videot kuin tyhjää vain, sekä yksi seksikäs valepukujen erikoisasiantuntija. Action Forcen verisyyden huomioonottaen apurit saattavat tosin olla tässä tapauksessa Ritari Ässästä varastettuja piraattikopioita. Myös kenraali/korpraali/eversti Trautman on mukana kuvioissa, mutta tuttuun tapaan melko niukassa roolissa. Hänelle on kumminkin varattu sarjan upein roolisuoritus: veneessä järven pohjukassa nukkuvan Rambon herättäminen helikopterista käsin huutamalla megafoniin "Rambo, maasi tarvitsee sinua". Upeaa, kerrassaan upeaa.

Pahikset näihin piirrettyihin onkin sitten haettu jostain kryptisestä He-Man/Kapteeni Planeetta -varastosta, joukkoon kun kuuluu rautaristiä kaulassaan pitävä kenraali Warhawk, tarttumakoukkuinen Pihtikoura, hihatonta t-paitaa pitävä kersantti Havoc sekä vaihteleva kokoonpano rättipäitä, punkkareita ja rivisotilaita. Huh hah hei. Tapahtumat on sijoitettu kuvitteelliseen Tierra Libren tasavaltaan johonkin päin Etelä-Amerikkaa. Tierra Libre on n. Forssan kokoinen valtio, joten on kiistattoman selvää, miksi USA auttaa kaikin tavoin tätä urheaa pikkuvaltiota säilyttämään itsenäisyytensä, mm. toimittamalla näille aseita ja erikoisjoukkoja. Ja erikoinen joukko totta tosiaan onkin: Tierra Libren presidentin avunpyyntöihin on vastattu lähettämällä maahan kaksi sotilasta auttamaan taistelussa pahaa Sotahaukkaa vastaan. Presidentti silmin nähden arvostaa jenkkien uhrausta hänen kansansa puolesta. Toki toinen näistä sotilaista on Rambo, joka vastaa tuhatta minkä tahansa armeijan pataljoonaa. Trautman informoi tuttuun tapaan Ramboa, että virallisesti USA ei

ole ikinä käynytkään koko maassa. Vahvasti mennään CIA:n ryöstökalastamilla vesillä siis. Alusmaiden vapautta pitää kuitenkin puolustaa hinnalla millä hyvänsäkin, senhän tiesi jo Neuvostoliittokin vuonna 1968, kun panssarivaunut vyöryivät Prahan kaduille.

Ensimmäisessä tämän kasetin viidestä piirretystä pohjustetaan hieman koko kuviota katsojille. Pahikset hyökkäävät kylään, valepukuexpertti pakenee pahisten kynsistä jättäen ilkiöt mieskasaksi (tuut tuut) maahan, Rambo kutsutaan paikalle, Rambo vetää kaikkia turpaan, Rambo heittää pahisten aseet roskiin, pahikset pommittavat viidakon tuhannen päreiksi napalmilla, mutta eivät vaivaudu katsomaan Rambon perään, jne. Kun tilanne näyttää uhkaavalta, Rambo ilmestyy tyhjästä, hyppää yli rotkon moottoripyörällä ja tuhoaa pahisten suunnitelman täysin. Kaikki tämä 20 minuutissa onelinereiden säestämänä ja nyky- Gene Simmonsilta näyttäen. Kuuluisaa jousipyssyä unohtamatta.

Tokassa episodissa Rambo nostaa jeepin ylös paljain käsin, koska Tierra Libressä ei ilmeisesti ole tunkkeja ollenkaan. Ramboa ammutaan singolla, mutta vain Rambon jeepin konekivääri hajoaa. Rambo ei saa naarmuakaan, vaikka ammus räjähtää muutaman sentin päässä hänen kasvoistaan, kuinkas muutenkaan. Rambi heittää tankkia käsikranaatilla, mutta tankki säilyy vahingoittumattomana. Rambo ampuu tankkia konekiväärillä ja tankki hajoaa tuusan nuuskaksi. Pahikset lähtevät karkuun ja hihattomaan huppariin pukeutunut Rambo neuvoo pientä poikaa käskyjen tottelun, koulun käynnin ja armeijaan menon tärkeimmissä kohdissa. Jenkit tuovat maahan hieman uusimpia aseita, jotka paha kenraali tosin ensi töikseen varastaa. Miksi miljardin dollarin pommikoneeseen ei ole asennettu luodinkestävää ikkunaa?

Rambo ottaa tässä vaiheessa käyttöönsä traditionaalisten aseiden sijaan Bond-leffojen arsenaalista tuttuja metodeja, kuten yhden miehen helikopterin ja vuoristossa laskettelun konekivääritulen keskellä. Kaikki tämä hihatonta hupparia pitämällä. Tässä kohtaa alkaa huomaamaan hienoisia aukkoja johdonmukaisuudessa Rambon ja vihollisten a-

seiden tehoissa. Käsikranaatti näet riittää tilanteen niin vaatiessa tuhoamaan pienen nurkan tankista tai kokonaisen armeijan parakin kerralla.

Kolmannessa Rambossa pahiksina ovat Arafathuiveja pitävät muskelimiehet, jotka yrittävät polttaa lentokentän maan tasalle tai jotain sen suuntaista. Joka tapauksessa mukana on bensa-auto ja liekinheitin, joka lähtee täysin käsistä ja Rambon pitää uskollisella puukollaan ratkoa tilanne. Näemme myös, miten upeasti tavallinen bensaletku räjähtää, jos se on palanut ilmiliekeissä minuuttikaupalla ja sen jälkeen se viskataan ilmaan. Yhdysvalloissa tapahtuvassa jaksossa roistoina on mukana myös monista New Yorkiin sijoittuvista filmeistä tutut pahat punkkarit, jotka on nimetty upean realistisesti Piikiksi, Moukaksi ja Teräksi. Kolmikko asuu luonnollisesti Bronxissa. Upeasti kuvatussa kohtauksessa kolmikko ajaa harrikoilla YK:n rakennuksen suureen saliin ja kidnappaa kenenkään estelemättä Tierra Libren presidentin tyttären. Minusta tuntuu, että olen nähnyt tämän aivan saman tarinan joskus ennenkin, joko Turtleseissa tai Prätkähiirissä. Rambo ehtii väliin estämään pahemman sekamelskan aiheuttamisen käyttämällä kokoontaitettavaa jousipyssyään (jonka tuomisessa YK:n rakennukseen ei ilmeisesti ole mitään ihmeellistä) ja jotain pientä lipputankoa. Silmät kirjaimellisesti kiiluen (samaan tyyliin kuin Thundercatsissa) Rambo ampuu lipputangon kattoon, loikkaa narun varaan ja vielä ennen Tarzan-lentoaan ehtii huikkaamaan hölmistyneelle tulkille "Bon jour", joka tässä edustaa Rambon kykyä puhua geneeristä ulkomaata niille, jotka ovat sivistymättömyyttään syntyneet USA:n rajojen ulkopuolella. Pienen epäröinnin jälkeen Rambo löytää roistojen (punkkareiden) piilopaikan (squatin) ja taltuttaa punkkarit käden käänteessä. Tällä välin paha kenraali Warhawk on jo sitonut kidnapatun naisen junanraiteille. Jos juoni tuntuu tutulta, niin olet varmasti nähnyt jonkun 1920-luvun mykkäfilmin, jossa toimittiin samoin. Rambo tietää, että aika on vähissä, joten hän loikkaa harrikalla liikkuvan junan katolle ja ajaa sieltä junan eteen kiskoille pakottaen junan hidastamaan vauhtiaan ja näin

Sasi vaati makkaraa jo vaalikampanjassaan

Rambo saa kriittiset 3 sekuntia aikaa loikata prätkän selästä, tehdä voltti ilmassa, avata siepatun siteet puukollaan ja napata tämän viime hetkellä pois junan tieltä. Ei, en keksinyt tätä juonta päästäni, vaikka joskus toivonkin, että olisin.

Neljännessä piirretyssä Rambo vie avustajineen aseita lentokoneella Tierra Libreen ja tätä tehtävää varten hän ohjaa lentokonetta ilman paitaa. Olisiko sitten ilmastointi rikki, en tiedä. Hävittäjäkoneet yrittävät pudottaa Rambon taivaalta, mutta toisin käy. Jälleen kerran kaikki pahikset ehtivät loikata laskuvarjoilla pakoon lentokoneista ennen kuin ne räjähtävät taivaan tuuliin. Tällä välin tapahtuu omituisia asioita Tierra Libren rannikolla, jossa Warhawk nostaa jotain uponnutta panssarilaivaa meren pohjasta. Laiva on luonnollisesti saman tien käyttövalmis, kun se on saatu pinnalle. Kun hyvikset saavat vihiä tästä, he lähettävät paikalle Sierra Libren koko laivaston (3 laivaa), joiden torpedot eivät tee naarmun naarmua Sotahaukan panssarilaivan pintaan. Kyllä kannatti ostaa näitä aseita amerikkalaisilta. Ehtiipä Rambo toistamaan Poseidon Adventure -elokuvan juonenkin, kun pitää pelastaa onneton joukko tierralibreläisiä sotamiehiä kyljellään kelluvan laivan sisältä.

Onneksi Rambon aseet ovat parempaa tekoa ja hän voi lähteä yksin tuhoamaan Warhawkin laivastoa jonkin polkulautan näköisen paatin kyydissä. Rambon kranaatit tuhoavat pahisten laivat yksi kerrallaan, kunnes jäljellä on vain suurin ja kaunein. Rambo tuhoaa tämän aluksen lähes kokonaan, mutta Warhawk onnistuu kuin onnistuukin vetäytymään häntä koipien välissä savuavan laivansa kyydissä.

Videon viimeisessä tarinassa tuttu paatti palaa taas kuvioihin, kun rättipäät kidnappaavat Trautmanin ja Rambon pitää apurinsa kanssa lähteä pelastamaan tätä viidakon syövereistä. Homma vain onkin juoni saada Rambo pois Tierra Libren pääkaupungista, jotta Warhawk voi tällä välin valloittaa koko paskan sota-aluksellaan. Rambo pelastaa muitta mutkitta Trautmanin loikkaamalla mm. krokotiileja kuhisevaan jokeen ja lähtee takaisin kohtaamaan pahan kenraalin. Näemme upean piirrosversion Rambo 2:n pukeutumiskohtauksesta ja pääsemme muutenkin Rambo -elokuvien tunnelmaan tässä pätkässä. Rambo sotii yksin koko maailmaa vastaan ja ampuu jossain välissä myös konekiväärillä paidatta kohti lakeuksia. Yllätyksettömän sotimisen jälkeen Rambo voittaa ja paha on karkoitettu ikiajoiksi Tierra Librestä. Rambo lausuu myös aivan upean mietelauseen, "Vapaus kaikille tai ei kellekään." Tämä alleviivaa upeasti Reaganin ajan USA:n politiikan, jossa ei tosiaankaan ollut vapauksia yhtään kellään, odottihan paha kommunismin peikko jokaisen nurkan takana tilaisuuttaan. Harmi vain, että se peikko oli tuossa vaiheessa jo maksakirroosin runtelema vuodepotilas, joka vain odotti kuolemaa.

Rambo: Vapautus on vähän niinkuin Rambo: Sivari, sillä se on aivan liian pitkä ja aika tylsä kokemus alusta loppuun. Musiikki on ajoittain toistuvaa Rambon tunnaria lukuunottamatta tylsää ja ennalta-arvattavaa perusanimaatiomusaa. Rambo vastaa "Vapauden puolustajat" -ryhmineen voittamatonta armeijaa ja viholliset vastaavat kasibittisen Nintendon paskimpien pelien vastaavia. Lopussa on parit trailerit, mm. Transformers-ripoff Gobotsista. (Nahkakapinallinen)

Rambo: S.A.V.A.G.E. Island VHS (65 min)

Toka Rambo-piirretty jatkaa Warhawkin kanssa tappelemista, tosin tätä ei ole yritetty editoida näyttämään täyspitkältä piirroselokuvalta, vaan mukana on eri jaksojen alkuruudut, vaikka upeaa Rambon aseistautumis-montaasitunnaria ei olekaan. Otsikon S.A.V.A.G.E. on se sama pahisryhmä kuin edellisessäkin videossa ja lyhenne kait tarkoittaa (epämääräisen nettilähteen mukaan) Secret Army Of Vengeance And Global Eviliä. Helvetin retee nimi on kyllä valittu, tulee mieleen Agentti 86.

Tällä videolla on vain kolme tarinaa Rambon edesottamuksista Vapauden puolustajien tms riveissä. Ensimmäisessä tarinassa Warhawkin joukot hyökkäävät USA:n laivan kimppuun, joka on matkalla johonkin pieneen saarivaltioon Atlantilla, jotka ovat tilanneet jenkeiltä Pandora-nimisen ydinohjuksen puolustaakseen noin Ahvenanmaan kokoista saaristoaan. Ei mikään ihmekään siis, että noita ydinaseita on nykyisin tuhansia pitkin poikin planeettaa. Pahikset ampuvat täyslaidallisen kohti kuljetusalusta ja

saavat näin tuhottua yhden lautasantennin laivan mastosta. Ilmeisesti tarkkuusammunta ei kuulu näidenkään maailmanvalloitustaktiikoihin. Lopulta laiva saadaan upotettua ja pommy ryöstettyä. Kaikki altavastaaja-aluksen sotilaat selviävät hengissä pelastusveneisiin, kuten odottaa sopii.

Rambo saa kuulla tapahtuneesta ja lähtee jeepillään kohti lähintä sotilastukikohtaa, jossa apuri jo odottaa hävittäjäkoneen kanssa. Mutta paskamainen vartiosotilas ei noin vain päästäkään puolialastomia miehiä sotilastukikohtaan. Rambo saa näin hyvän idean osoittaa olevansa ÄIJÄ isolla Älllä. Rambo jyrää jeepillään aidan läpi suoraan kiitoradalle ja loikkaa apurin ohjastaman hävittäjän kyytiin ilmasta. ÄIJÄ!! ÄIJJJJJJJJJJJJJJJJÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄHHHH!!!!!

Hävittäjälentokone pitää mukavia He-Man-ääniä lentäessään viidakon yllä, jossa Warhawkin tukikohta ilmeisesti on. Yllättäen pojat paikantavat ensiyrittämällä salaisen viidakkopäämajan. Allah sen sijaan kääntyy urheita amerikkalaisia vastaan ja salamanisku pakottaa koneen tekemään pakkolaskun johonkin hevonpersiiseen. Apurismies jää pakastimen kokoisen tukin alle, muttei taida saada edes mustelmia siitä. Tällä välin viidakkobunkkerissa pahisten tiedustelija näyttää otsassaan olevalla videonauhurilla kuvattua kuvaa syöksylaskua tekevästä lentokoneesta. Eh.

Pahiksen kätyrit uskovat naivisti Rambon potkaisseen tyhjää, mutta Sotahaukka ei ole mikään eilisen teeren poika. "On yksi mies, joka selviää kaikesta: Rambo", hän lausuu ja katsoo kaukaisuuteen. Ai mistä pahikset tietävät Rambon olleen lentokoneessa? No tietenkin sen takia, että se ilkeä porttivahti oli kuin olikin Warhawkin vakooja. Tarinan opetus on, että vain pahikset kieltäytyvät auttamasta Ramboa. Samaan aikaan viidakossa Rambo tekee matkaan viidakkobunkkeriin metkoja hidasteita kohdaten. Vuorenrinteen voi laskeutua joko nössöjen tyyliin kiipeämällä tai Rambo-tyyliin ahtautumalla onttoon puunrunkoon ja kierimällä rinnettä alas. Rotkon pohjalle päästyä ei tarvitse kuin vähän pullistaa lihaksia ja puu hajoaa säpäleiksi. Myös puuman saa taltutettua helposti, kun se antaa säyseästi sitoa kuononsa umpeen nyörillä.

Joku kätyri saa kumminkin Rambon vangittua ja näin Rambo viedään pahisten tukikohtaan kuulusteltavaksi sen sijaan, että se teloitettaisiin sen kummemmitta mietteittä viidakkoon. Tässä jaksossa Warhawkin kätyrit koostuvat puhetyylien perusteella USA:n etelävaltioiden junteista ja sakemanneista. Tämä valottaa vähän syitä siihen, miksi Rambon kuulustelukohtaukseen kuuluu virkistävän homoseksuellia sidontaa ja piiskaamista. Rambo taltuttaa kuulustelijan muutamassa sekunnissa ja tämä vaihtaa roolin ilomielin domista subiksi. Seuraa edellisellä videolla alkutekstien aikana ja aivan lopussa ollut pukeutumis- ja aseistautumismontaasi (ns. "ramboutuminen"), vaikka Rambolla oli jo kuvatut vermeet päällä. Liekö tässä viittaus johonkin kuvan ulkopuolella tapahtuneeseen homoiluun Rambon ja kuulustelijan välillä? Joka tapauksessa aikaa on kulunut jo niin paljon, ettei Rambo ehdi enää estää ydinaseen laukaisua vaan voi vain loikata roikkumaan raketin kylkeen, kuten loogisesti toimiva ihminen tekisi muutenkin. Pommin ohjauspaneeli paljastuu pikku puukonliikkeellä käden

käänteessä. Rambo vääntää jotain vipua ja raketti tekee täyskäännöksen ilmassa, jolloin pahisten paska valuu omaan nilkkaan, kuten sananlasku kuuluu. Vielä ydinkärjen neutralointi ja loikka apurin hävittäjän kyytiin, niin homma on hoidettu. Pahisten tukikohta katoaa taivaan tuuliin ja Rambo voi pitää pienen puheen vapaudesta ennen seuraavaa toiminnantäyteistä jaksoa.

„ Marika täällä moi, minkä kokoiset tissit mulla olikaan?"
Salarakas **Marika Fingerroos** *soitti Seiskan toimitukseen, 7 päivää 9/08.*

Tokan jakson alussa ollaan jossain Nobeleiden jakotilaisuudessa, joka kait tarkoittaa, että tämä tapahtuu Euroopassa. Tässä vaiheessa ei kannata siis yllättyä siitä, että tämän jakson apuripahis on joku Draculan näköinen kreivi, joka kidnappaa fysiikan Nobelin saajan räjäyttämällä paksun pötkön dynamiittia, josta seuraa kumminkin vain surkean pieni tussaus ja pieni kolo seinään. Samaan aikaan toisaalla Rambo meditoi metsässä ja arka peura nuuhkii Ramboa muutaman sentin päästä. Tähän jaksoon Ramboa on kai saatu esittämään Steven Seagal tai Michael Dudikoff. Rambo lähtee apureineen Ruotsiin selvittämään kidnappausta ja osuukin samantien pahisten reitille. Joku gorillan kokoinen Bruno haluaa pysäyttää Rambon, mutta Draculalla on muita miehiä, jotka voi tässä vaiheessa juonta uhrata. Pahisten pakomatka näyttää onnistuvan, kun pakoauton taakse peruuttaa rekka, joka tukkii koko kadun, mutta Rambo hyppää sen kummemmin rehkimättä harrikallaan koko rekan yli. Pahikset ovat kumminkin jo ehtineet saamaan etumatkaa ja kidnapattu tohtori viedään arkussa junamatkalle. Rambo marssii apureineen kysymään juna-aseman varastomestarilta tms, minne arkku on viety ja tämä kertoo kertoo tiedon kyselemättä näille resupekoille, kuten odottaa saattaa.

Arkun päämäärässä Ramboa odottaa Dracula, joka yrittää ensin laskea Rambosta ilmat pihalle miekkakepillä ja kun tämä ei onnistu, miekkonen esittelee myrkkysormustaan seikkaperäisesti, jolloin Rambo tietenkin osaa varoa sitä ja äijä lyö nyrkkinsä seinään. Draculalla on sen verran ruista ranteessa, että myrkkysormuksen sinettikuvio jää seinään, josta se on helppo jäljentää ja viedä antiikkikauppiaan tunnistettavaksi. Tämä kertoo, että kyseessä on moldavialaisen kreivi Vladin tunnus, joka tunnettiin paremmin nimellä Vlad Seivästäjä ja nykyinen käyttäjä on kait pojanpojanpoika. Eli ihan iskä-Draculan kanssa ei ilmeisesti kumminkaan painita, nyyh. Rambon jengi naamioituu poliittisesti korrektisti mustalaisiksi ja näin heillä ei ole mitään vaikeutta astua Moldavian kamaralle ilman papereita rajavartijoiden pienistä epäilyistä huolimatta. Sillä ei tietenkään ole mitään väliä, että Moldavia on kuulunut Romaniaan 1800-luvulta alkaen ja Romanian kaikki rajanaapuritkin olivat tuolloin Neuvostoliiton alusmaita. Kun Vladin linnoitus tulee näköpiiriin, joku apureista mainitsee Dracula-elokuvat, jonka tarkoitus on kai vakuuttaa katsoja siitä, ettei tässä ole vampyyreistä kumminkaan kyse, höh.

Rambo ramboutuu taas ja lentää kuumailmapallolla linnoituksen muurien yli. Joku pahiksista ampuu pallon alas kranaatinheittimellä, jota ei tarvitse edes tähdätä, toisin kuin kaikissa sotaelokuvissa epärealistisesti väitetään. ÄIJÄ kun on, Rambo selviytyy ryökäleistä hetkessä ja löytää kidnapatun tiedemiehen Draculan kidutuskammiosta. Tiedemies tuntee jostain syystä Rambon nimeltä, vaikkei ole tätä koskaan ennen tavannutkaan. Dracula panee vähän vastarintaa peliin ihan vain näön vuoksi, mutta Rambo päihittää pöyhkeilijän hetkessä. Apuripahikset ryntäävät Rambon ja tohtorin perään, mutta heiveröisen näköinen lukko ovessa pidättelee laiskoja apureita niin kauan, että Rambo ehtii macgyveroida tykkiin ruokailuvälineistä ammuksen, takinriekaleesta sytytyslangan ja puukonkannasta kipinän juuri parahiksi. Roistot murtavat viimein ovat muurinmurtajalla ja painautuvat heti maata vasten, kun hoksaavat tykin osoittavan kohti naamaa. Lusikat ja veitset räjäyttävät ammusvaraston (öh?) ja Rambo pääsee pitämään taas puheen vapaudesta, jonka vain USA voi ilmeisesti tarjota muulle maailmalle.

Kolmannessa jaksossa katsojaa vähän jekutetaan, kun Rambo hyökkää biker-baariin, mutta bikerit eivät montaa minuuttia jaksakaan tappelua puolenvaihtamisen sijaan. Sykkiihän jokaisen raavaan motoristin sydässä kumminkin amerikkalainen sydän. Tästä apureiden menetyksestä eivät pahikset kumminkaan menetä toivoaan, vaan pukeutuvat amerikkalaissotilaiksi ja hyökkäävät rahankuljetussaattueen ti-

elle. Rambo ramboutuu jälleen kerran (tässä vaiheessa alkaa epäilyttämään, olikohan nämä toistuvat ramboutumiset leikattu edellisestä videosta pois, kun niitä kai olisi pitänyt olla jokaisessa jaksossa) ja taltuttaa pahikset ilman, että edes hikeä nousee pintaan. Valitettavasti kaiken takana olikin juoni, sillä roistojen oikea kohde olikin kaiken aikaa keskuspankki, josta viedään hyvisten nenän edestä rahan painolaatat, joiden avulla voidaan painaa dollareita loputtomasti. Tästä seuraa kohtalaisen lulzy helikopteritakaa-ajo metrotunneleissa, joka päättyy jotenkin kummasti siihen, että Rambo käy hakemassa biker-baarista itselleen jonkun aiemmin pieksemänsä bikerin pyörän lainaan ja seuraa pahisten helikopteria maata myöten. Rambo ei kumminkaan katso eteensä ja ukko lentääkin mopoineen kaiteen yli suraan joessa kulkevaan jäteproomuun.

Pahikset vievät ryöstösaaliin johonkin raudansulattamoon, jossa laatat pakataan asbestiin ja sen jälkeen upotetaan sulaan rautaan tms. Tämän jälkeen saalis viedään johonkin Chicagon alla risteileviin tunneleihin (jotka epäilemättä tuovat Rambolle elävästi mieleen Viet Congin tunnelit Vietnamin sodasta), johon hyvikset Rambon johdolla pahiksia seuraavat. Kulkuneuvona on tällä kertaa käsin pumpattava resiina. Huomasin tässä kohtauksessa ensimmäistä kertaa sen, että paakallokuvioitua wifebeateria pitävällä pahiksella nimeltä Havoc on kersantin natsoja kuvastava tatuointi hauiksessaan. En tiedä, miten armeijassa nuo natsat menevät, Simo Hovari kun olen, mutta luulisin että ylenemishaaveita ei kauheasti ole enää, jos sotilasarvon menee ja tatuoi itseensä. Hyvikset yllättävät pahikset juuri, kun he ovat siirtämässä rautaharkkojen sisään piilotettua ryöstösaalista laivaan ja Rambo ruhjoo laivan keulan sisään nostokurjessa roikkuvalla teräsharkolla. Tämä kämmii roistojen suunnitelman tietysti aivan täysin ja ne pakenevat häntä koipien välissä helikopterilla kaukaisuuteen vannoen kostoa Rambolle, joka varmaan on sitten kolmosvideon juoni. Tätä nauhaa meillä ei kumminkaan ole, joten se siitä sitten. Näiden parin videon perusteella Rambo-piirretyt ovat aivan yhtä paskoja kuin se jeesuskanavalta tuleva jeesusanime Lentävä Talo, jossa pikkulapset ja punanenäinen robotti lentävät talonsa avulla ajassa Jeesuksen luo. Jepsis. Väkivaltaa vain kohtuudella käyttävä Rambo on aivan onnettoman tylsää paskaa, vaikka intternetskun mukaan joissain jaksoissa olisikin mukana ninjoja sekä itse Joulupukki. (Arvioijana nimimerkki "If it's good enough for Rob Halford, it's good enough for me".)

Skinheads: The Second Coming of Hate (1989)

Olipa kerran uudenvuodenaatto 1999 Forssassa. Meitsi, talon asukas ja Hyvinkään gootit oltiin keräännytty porukalla juhlimaan Armageddonia Y2K-malliin (jota ei sit tullutkaan, kun seuraavana aamuna katsottiin uutiset tekstitv:stä ja ainoa katastrofi oli joku mutavyöry Intiassa). Juhlaohjelmaan kuului myös sikäläisen videovuokraamon tyhjentäminen paskoista elokuvista, joihin kuului mm. eka Warlock ja tämä elokuvataiteen merkkiteos jonain halpana suomalaisena VHS-kappaleena. En muista enää, oliko tässä mitään älyttömiä käännöskukkasia, mutta itse elokuva oli paskakaivon parhaimmasta päästä: B-luokan jenkkitoiminta, jonka pahiksina on joukko uusnatseja ja hyviksenä joku erakko, jolla on ruutupaita ja haulikko (Chuck Connors).

Tätä lehteä kasatessa palautui mieleen Skinheadsin kosminen paskuus ja yllättäen tämä löytyikin pienen salapoliisintyön jälkeen joltain warez-sivulta. Ilmeisesti leffasta on siis tehty myös DVD-versio, joka pitää kyllä aikanaan hankkia jostain. Paras mahdollinen versio olisi kyllä edelleen se suomalainen VHS-versio, jos sen saisi vaikka Forssan Filmtownin poistolaarista tai jonkun videonörtin kirppispöydästä parilla eurolla. Jos joku lehden lukija haluaa luopua omastaan edukkaasti, niin eikun mailia toimituksen osoitteeseen.

Elokuva alkaa melko tyypillisellä bonariuunojen harrasteella, lasten ja vanhusten pieksemisellä 6 vastaan 1 -ylivoimaa hyödyntäen. Homma lähtee isäm maan puollustajien kannalta kieroon, kun kaltoinkohdeltu 12-vuotias poika hakee isommat pojat apuun ja naskit joutuvat kohtaamaan tasaväkisemmän vastuksen. Tai jopa ylivoimaisen samalla väkimäärällä; pomonatsi näet ampuu yhtä jätkää mahaan ja se antaa silti turpaan yhdelle natsille. Hihihihihihi. Natsit pääsevät pakoon, kun jostain taustalta alkaa kuulumaan poliisisireeni ja me saamme nähdä kerrassaan upean natsipäämajan. Seinille on spreijailtu jonkun verran hakaristejä, mutta muuten huone on aivan liian siisti piriluolaksi. Lisäpisteitä siitä, että tavanomaisten hitlerinkuvien ja natsilippujen lisäksi lavastaja on laittanut seinälle S.O.D:n Speak English Or Die -levyn julisteen sekä ilmeisesti Mötley Crüen promokuvan! MVS. Jengiin liittyy tässä vaiheessa joku mullettia pitävä nuorukainen, jonka tucca stailataan uusimman katumuodin mukaisesti sängelle. Saamme myös hieman sisäpiirin tietoa siitä, miksi älykkölauman pomo on sellainen kuin se on:

iskä kun otti ja jätti perheensä, kun joku vääränvärinen vei työpaikan. Myös rahowa mainitaan tässä vaiheessa, sillä se tuntuu olevan sellainen yleispuhdistusaineen tapainen ratkaisu kaikkeen, mukaanlukien vastuuttomien vanhempien aiheuttamiin ongelmiin. Perinteisestihän valkoisilla länsimaalaisilla onkin ollut paskimmat kortit tän kurapallon asukkaista.

Seuraavaksi tapaamme joukon iloisia matkalaisia jonkun maaseutuhuoltoaseman luona. Syödään ja nauretaan, kunnes kaupungin tukkamuotiporukka saapuu rähjäisellä pakullaan paikalle ja pistää hommat hemmetinmoiseen nousuun. Tässä vaiheessa ilahduttaa jälleen lavastajan asiantuntemus tai huumorintaju, pakun kylkeen kun on spreijattu hakaristien ja SS-tunnusten lisäksi myös pari kappaletta anarko-A:ta. Olikos se nyt kokoomusnuorten keksintöä, että anarkofasismiakin voi olla, vai oliko niiden agendassa vain se nössö anarkokapitalismi? Oli miten oli, leffassa on tässä kohtaa edetty ekan gladiaattorikohtauksen pariin. Luupääjengin isoin ja tyhmin valjastetaan tappelemaan jonkun Kaliforniasta lomailemaan tulleen mustan jätkän kanssa ja hetken aikaa vaikuttaa siltä, että soul-mies voittaisikin. Onneksi pomonatsilla on pyssyssä panoksia, että tasaväkinen tappelu saadaan palautettua oikeaan uomaan. Pari veritekoa lisää, harhautus ja kas, näin meillä on takaa-ajokohtaus.

Kalifornian opiskelijapoikien volkkarilla (jota luulin hetken maaseutukohtauksen alkaessa natsien autoksi) ei vaan pääse kauhean luedes asfaltilla. Kyydissä oleva reppureissaajatyttö huutaa hädissään ja kuski yrittää puhkua mullettinsa taikavoimilla lisää vauhtia kuplan renkaisiin. Pieleen menee tietenkin niin että rysähtää. Volkkari kumoon tienposkeen ja pariskunta joutuu juoksemaan metsään. Natsit miettivät keskenään hetken takaa-ajon mielekkyyttä, kunnes porukan johtaja kanavoi hieman tulevaisuutta lainaamalla sekä Star Wars 3:a, että George Bush Jr:ää: "Joko olet puolellamme tai meitä vastaan". Koska kukaan ei osaa ajatella itse, kaikki taipuvat suurisuisimman tahtoon ja lähtevät räpiköimään metikköön.

"You've beaten bigger and blacker!"

Pakomatkan aikana kuullaan upeaa poliittista paatosta pariskunnan naispuolisen pakomatkalaisen suusta, kun tämä moittii ystäväänsä siitä, ettei se äänestä. Natsien porukassa unelmoidaan rahowasta ja porukan heikoin isoin veijari pyyhkii perseensä myrkkysumakilla (suomalaisittain vaikka nokkosella). Välillä eletään jänniä hetkiä, kun pakomatkalaiset yllättävät eniten porsaalta näyttävän natsin ja melkein hukuttavat sen johonkin onnettomaan puronpahaseen. Natsit ehtivät myös tapella keskenään (Orivesi Blood & Honour style, yeaah!) sillä välin, kun takaa-ajetut löytävät tiensä johonkin metsän keskellä olevaan mökkiin. Mökin asukaskin ilmestyy paikalle seuraavana aamuna ja alkaa aika pistää bonareille kova kovaa vastaan.

Lyhyen tulitaistelun jälkeen natsit pääsevät mökkiin sisään ja johtajanatsi pääsee kertomaan rotuhygieniasta ja ZOG:sta (eli kaikki upeat anti-PC-punxien intternetläpät on kuultu moneen kertaan jo vuonna 1989), kunnes 2. maailmansodan veteraaniäijän pinna pettää ja natsia kaatuu kuin metsää. Yksi kuulapää teloo jalkansa karhunrautoihin, joten pomonatsi tekee kuten kuka tahansa laumanjohtaja ja RISTIINNAULITSEE poitsun mökin seinälle! Hahaha!

Tässä kohtaa natsien lukumäärä on kaventunut seitsemästä kolmeen ja loppu alkaa häämöttää. Yllätyksettömästi mukana on exploitaatio-genren peruskauraa, eli raiskaus. Lopulta kaikki natsit potkaisevat tyhjää ja pariskunta voi huokaista helpotuksesta. Soundtrackilla on mm. psychobillya Elvis Hitlerin ja thrashia jenkki-Covenin muodossa. (JK)

Ninjoilla on mustat potkukelkat

Ninja 2: Yön taistelijat VHS (Magnum Video, 1984)

Tän videon kansissa lukee neljässä kohtaa, että kyseessä ois ninja-ELOKUVA, vaan kun ei ole! Tällä nauhalla on kaksi jaksoa Lee Van Cleefin ja Sho Kosugin tähdittämää The Master-sarjaa ja kahdesta TV-sarjan jaksosta ei noin vain tehdä elokuvaa. Etenkään, jos ne jaksot ei liity toisiinsa mitenkään. Jos tän hönöilyn antaa anteeksi, niin Ninja 2 on ihan mukiinmenevä perus-ninja-äksöni. Alkuhöpinöissä tiedetään kertoa, että Lee Van Cleef (aka The Master) on ainoa länsimaalainen, jolle ninjataidot on katsottu aiheelliseksi opettaa. Tuttu juoni mm. American Ninjasta ja siitä jostain Chuck Norrisin leffasta. Mestarilla on riippakivenään entinen apuri/oppilas Okasa (Sho Kosugi), josta on tullut pahis, sekä nykyinen oppilas (Max tai Moritz tai joku sen sellainen), joka on joku nuori baaritappelija. Tuttua kauraa edelleen.

Ensimmäisen jakson juoneen kuuluu mm. mestarin Korean sodan aikainen kamu, jonka kanssa on menny sukset pahemman kerran ristiin, sekä pahiksen meleeratun harmaaseen ninja-college-asuun pukeutunut apuri. Pahikset harjoittelevat ninjaa keskenään hidastuksin ja savupommein. Sho Kosugi saa erityispisteet haarimihuntumaisesta larppaajanaamiostaan.

Myös Lee Van Cleef pääsee näyttämään kaapin paikan, kun armeijakamun sihteeri yritetään kidnapata keskellä kirkasta päivää. Vähitellen käy ilmi, että pääpahis on syynä kamujen välirikkoon, sillä tämä on lähetellyt molemmille toistensa nimissä jotain vittuilukirjeitä. "Vain ninja voi väärentää ninjan käsialan." Jaa.

Pahikset ryhtyvät lavastelupuuhiin saadakseen hyvikset tiilinpäitä lukemaan murhayrityksestä tms. Mukana mm. upeaa pimeässä hiippailua, seinää pitkin kiipeämistä ja jollain Taunuksella pakoonajamista ninjareleet päällä. Eipä hyvisapurinkaan autoilu ihan peruskesälomareissua ole, sillä kun on pakun kojelaudalla vipeltämässä ihan oikea hamsteri. En ees yritä tajuta enää.

Lee Van Cleef joutuu melkein aiemmin mainittujen lavasteluhommien johdosta linnaan sillä välin, kun apuri vakoilee pahisten kartanossa. Vinkkejä aloitteleville vakoojille: ikkunan voi tiirikoida heittotähdellä ja jos kurkkii nurkan takana, voi huoletta puhua itsekseen. Vastaavasti poliisipakun rikotusta ikkunasta voi loikata vasta kun siitä on revitty tarttumakoukulla tiivistekumi pois.

Toiseksi viimeisessä näytöksessä hyvikset jäävät nalkkiin, jolloin pahis paljastaa apurinsa, kertoo koko kupletin juonen viimeistä piirtoa myöten ja jättää sitten hyvikset roikkumaan sidottuina rojua täynnä olevaan varastoon, josta Stevie Wonderkin karkaisi parissa minuutissa. Tässä kohtaa tulee sentään ekan osan upein käännöskukkanen: "Flash Gordon used a raygun." = "Flash Gordon käytti Reagania." Tää on jo ihan silkkaa dadaa.

Yllättäen hyvixet pääsevät ajoissa ansasta irti ja ehtivät oopperaan tms, jossa mestarin inttikamusta on tarkoitus laskea ilmat pihalle. Äärimmäisen fiksu veto ukolta lähteä huvittelemaan just kun edellisenä päivänä on joku koittanu nirhata. Vähän lepsua painimista ja that's all folks. Mitä opimme tästä tarinasta: vuokranatsit tainnutetaan savupommilla ja vartiokoirat ninjatuijotuksella.

Kasetin toka tarina alkaa Indiana Jones -tyyliin kun joku äijä (ei semmonen jonenikula vaan semmoinen marttiahtisaari) kuolee muinaiseen temppeliansaan. Ukkoraasun tytär joutuu tappelemaan jotain gangstereita vastaan, jotka haluaa raadon aarrekartan, mut kuinka ollakaan, ninjat tulee apuun just oikealla hetkellä. Hyvisjunior käyttää "ninjatemppua" eli potkaisee huteraa ovea ja sillähän se särkyy. Ois kyllä särkyny nojaamisestakin.

Ninjat ottaa asian hoitaakseen sillä välin, kun pahikset selittelevät karatekuningas-pomolleen, miksi hommad kärähtivåd. Kun ninjat on vähän selvitelleet bisnesten kulkua, seuraava looginen askel on tietenkin murtautua pääpa-

hiksen luolaan, joka tietty menee ihan reisille. Tietty. Skeletor, eikun siis pääpahis uhoaa vähän karatetaidoillaan mestarille, mut päätyykin kidutteluun. Tällä ei tietenkään oon mitään vaikutusta ninjamestariin, joka bonuksena karkaa heti kun silmä vähänkin välttää.

Tällä välin yksi kappale kuolleeksiluultuja ihmisiä palaa mystisesti henkiin ja pakottaa ninjat mukaan uuteen Indiana Jones -yritykseen. Eipä aikaakaan, kun koko porukka on pahiksia myöten jossain tulivuoren onkalossa väistelemässä ansoja ja putoilevia lohkareita. Tän sarjan budjetti ei vaan oo Indyjen tai ees Allan Quatermain -leffojen tasoa, joten vulkaaniset efektit näyttää siltä, kuin Ed Woodois ohjannu Dallasia.

Karate Roisto ja Ninja Pomo pääsevät viimein mittelemään voimiaan, joka tosin päättyy melko ennalta-arvattavasti. Aarre jää saamatta, joten kaikki juonivat loppujen lopuksi täysin turhaan. Melko ankea loppu, kun syy on luultavasti vaan lavastebudjetin loppuminen kesken. Ei noi räikeät havaijilaispaidatkaan ilmaisia ole. (Ankkalinnan Markiisi de Sade)

Ninja 3 VHS (Magnum Video 1984)

Tää on samaa kauraa kuin edellinenkin Ninja-video, eli kaksi The Master -sarjan jaksoa on melko randomisti lyöty yhteen. Oleellisin ero näiden kahden videon välillä on se, että tässä on parin onnettoman kasarileffan trailerit sentään alussa viihdyttämässä. Voi pojat, miten innostuinkaan niiden perusteella! Tahdon heti heti heti nähdä Supervanin (autoja, takaa-ajoja, märkiä t-paitoja ja laserpyssy) ja Cold Roomin (peruskauhua ja raiskauksia). Puuh.

"Elokuvassa" on sama alku kuin edellisessäkin, eli apurin ääni kertoo sarjan taustan ja sit yhtäkkiä ollaankin jossain poliisiopistossa, jossa paha kyttä uhkailee hyvää kyttää aseella. Onneksi virkaansa väärin käyttäviä poliiseja ei ole oikeasti olemassa kuin saduissa ja Raamatussa. Hyvän kytän sisko on mestarin apurin vanha ihastus tms, joten kaksikko menee etsimään naista jostain aerobic-mestasta ja ruudulla seuraakin tämän jälkeen minuuttitolkulla äärimmäisen tärkeää ihonmyötäisiin liikunta-asuihin pukeutuneiden naisten tarkkailua. Onneks nykyään ei naisten ruumiita esineellistetä taloudellisen hyödyn tai viihteen nimissä kuin saduissa ja Raamatussa. Aerobic-puodin asiakaspalvelija kerkiää tässä sivussa vähän moittimaan mestaria siitä, että se on kyllä hyvin DILF (Dad I'd Like to Fuck), mutta ilmiselvästi aivan onnettoman huonossa fyysisessä kunnossa. Noinkohan saa tyttö vielä nenilleen, hihihii.

Eka kunnon tappelukohtaus tulee vastaan, kun paha kyttä kovistelee kuntosalilla hyvän kytän siskoa ja ninjat hyppäävät väliin. Paras asia tässä sangen lyhyessä yhteenotossa on se, että Lee Van Cleefin stuntilla on kumikalju! Jo se takaa, että Ninja 3 ei ole yhtä tylsä kuin Ninja 2.

Ninjat menevät vinkin perusteella jonkun ukon luo bileisiin ja siellä seuraa eka mitä vittua saatana -hetki. Bileiden isäntä kun luulee Lee Van Cleefin esittämää ninjamestaria näyttelijäksi, jonka kanssa teki 60-luvun lopulla Espanjassa spagettilänkkäreitä. Eh. Upeat kasarrior-bileet noin muuten kyllä. Jotkut naamiomiehet hyökkäävät bileisiin, mutta yllättäen heistä ei ole vastusta neljä yhtä vastaan -alivoimalla toimiville ninjoille ja pian pahikset ryntäävätkin pakoon hiihtonaamarit koipien välissä, kuten sanotaan. Kohta joukko palaa paikalle poliisiunivormuissa ja seuraa jotain epäselvää juonta, jonka olen ehtinyt jo unohtaa tätä kirjoittaessa. Se kyl jäi mieleen, että "KMA" on poliisien koodin lopulle tms. Hihihihihihihihi. Pommien pudottamisen aika on loppu. Hihihihihihihihihi.

Mestari käy vähän uhittelemassa pahoja poliiseja ampumaradalla ja käy ilmi, että Mestari ei ole ainoastaan vitun kova jätkä vaan myös Annie Mestariampujan tasoinen mestariampuja, joka saa kaikki luodit samaan reikään tuosta vain. Se ei kyllä oikein selviä, että minkä helvetin takia sillä pitää olla ninja-asussakin teelautasen kokoinen bling bling -koru kaulassa, että varmasti näkyy kilsan päähän. Juoni jatkaa mutkitteluaan ja välillä käydään äärimmäisen tarpeellisesti seuraamassa jonkun rintavan naisen painonnostoa, joka sekin haluaa pussailla ninja-apurin kanssa. Eli nyt auttajapoitsua jahtaa kaksi atleettinaista ja ninjamestaria yksi.

Ninjat käy vähän selvittelemässä asioita ja siinä sivussa murtautuvat jonkun pahiksen luukuttajan firmaan, josta löytyy todisteita vaikka muille jakaa. Vinkkinä murtomiehille: jos ovenkahvan ympäri kietoo jotain palavaa, lukko aukeaa. Tän jakson hönö käännösvirhe on suunnattu sivistyneemmälle katsojakunnalle vissiin, kun munkin piti tarkistaa netistä tarkoittaako "quid pro quo" muka oikeasti "nopean edistymisen kerhoa". Ei tarkoita.

Tässä kohtaa alkaa huomaamaan, että ollaan tosiaan tekemisissä 80-luvun suomalaisten vuokravideoiden kanssa, kun ääni häviää pari kertaa useaksi minuutiksi kesken kaiken. Onneksi tekstityksen avulla pystyy seuraamaan häikäisevää dialogia tällöinkin.

Kun pahikset on saatu lopullisesti nalkkiin, leikkautuu kohtaus ilman mitään taukoa seuraavan jakson alkuun, jossa ninjaduo ajelee pakettiautollaan jossain missä lie. Olisiko tän kasaan paskonut tyyppi tosiaan yrittänyt aikaansaada illuusion elokuvasta? Random-editointia ainakin löytyy, kun kuva hyppää keskeen lauseen ja yhtäkkiä ninjat ovat jossain hautausmaalla auttamassa jotain nuorta naista, jonka kimppuun pahislauma on hyökännyt. Mestari esittää hieman turhia kärrynpyöriä, ryökäleet ottaa lukua kuusnolla ja neiti saadaan turvaan sukulaisten luo. Tällä välin ninjaparin nuorempi osapuoli Max etsii isäänsä, joka on joku surkea juoppo. Ei mitään uutta auringon alla edelleenkään.

Max menee isänsä toimistoon, jossa on paikalla vain iskän sokea sihteeri, joka höpisee jostain auroista ja vinkkaa että faija saattaa olla ottamassa kuppia paikallisessa. Sikäläisessä Tinatuopissa ukko sitten on ja hyvässä seurassa onkin. Joku pahiksista näet kiristää täyttä häkää äijää auttamaan jossain kidnappausjuonessa. Seuraa baaritappelu (yllätys) ja katsojalle vinkataan myös pahan ninjan Okasan läsnäoloa peränurkassa, jolle ei kumminkaan löydy minkäänlaista selitystä. Nykyään sentään stalkeroidaan ihan irc-galleriassa eikä paikan päällä. Kauhean rahvaanomaista, pyh.

Pian ninjamasterkin löytää tiensä sokean sihteerin luo, joka sörkkii hanun naamaa ja toteaa tämän näyttävän Clint Eastwoodilta. Tähän mestari (Lee Van Cleef) sanoo jotain tyyliin "väärä mies". Mikä helvetti näissä spagettilänkkäriviittauksissa oikein on ideana? Wikipedian mukaan jossain tän sarjan jaksossa miljöönä ois lännenleffan lavasteetkin. Onkohan ne samat ku Prisonerin yhdessä jaksossa?

Juoni on tässä vähän tautologinen, kun ensin pahikset kidnappaavat aiemmin pelastetun tytön tämän omista häistä ja sitten kun ninjat ovat pelastaneet naisen, pahikset kidnappaavat sokean sihteerin. Välissä Okasa käy vähän tappelemassa mestarin kanssa ilman mitään järkevää syytä. Ois oikeastaan ollut parempi, jos irrallista ninja-actionia ei olis väkisin ympätty juoneen mukaan. Lopulta kaikki kidnapatut on pelastettu ja isä alkaa hardlineriksi. Jes.

Näitä The Masterista kasaanraavittuja ysköksiä on Suomessa julkaistu VHS:nä puolisen tusinaa eri nimillä ja eri julkaisijoiden toimesta aikoinaan. Näiden kahden nauhan kansitaiteet eivät liity millään tavalla "leffojen" sisältöön, josta erityispisteet molemmille. Elitisti.netin videonkansigallerian perusteella sentään muissa nauhoissa on sarjan hahmojen kuvia kansissa. (Josef Zippel)

Duel Of The Ultimate Weapons DVD

"Kung Fu Classics Vol. 7" lukee kannessa. Jaha. Mitähän ne kuusi edellistä on? Pekka ja Pätkä -filmejä?

Tää alkaa jollain kilpailevien ruhtinaiden kränällä jossain lumihangessa, mutta eipä aikaakaan, kun Dong Wang astuu esiin, julistaa olevansa Dong Wang ja antaa kaikille köniin. Dialogi on kämästä ja pöljää, joten ei kannata etsiä Wu-Tang Clan -sampleja tästä leffasta ol-

lenkaan. Tappelukohtauksia kyllä on viiden minuutin välein, about yhtä uskottavasti kuin Terence Hillin ja Bud Spencerin Trinity-leffoissa. Vähän olisin kyllä toivonut, että juontakin olisi ripoteltu sekaan, eihän pokerileffoissakaan pelkkää painia oo koko aikaa.

Joku partaukko karauttaa vankkureilla johonkin majataloon ja myy kyydissä olleet naiset isännälle, kuten tuohon aikaan tapana oli. Tai en mä tiedä, oliko. Miljöö niittäin on olevinaan keskiaikainen, mutta silti jossain kohtauksessa näkyy bensakanistereita vino pino. Joka tapauksessa tytöt olivatkin äijän kanssa samassa juonessa ja pimeän tullen vankkurit häviävät taivaan tuuliin rahat ja kauppatavara kyydissä. Tällä välin Dong Wang terrorisoi jonkun kung fu -koulun oppilaita tms. Jossain lähikylässä tapahtuu myös kaikkea sekavaa kunhvua koskien alkoholikaupan & -valmistuksen monopolia.

Dong Wang touhuaa hieman lisää omiaan, ukko huijaa naisenkaipuusta kärsiviä ääliöitä ja niin päin pois ad nauseam. Ja niitä saatanan bensakanistereita on edelleen joka paikassa. Ei tästä oikein elokuvaa saa kasaan, mutta ihan mukiinmenevä nintendopeli ois kyllä samalla juonella. En jaksanut katsoa leffaa loppuun enää siinä vaiheessa, kun naiskauppias (ei siis naismyyjä vaan se naistenmyyjä) otti kung fu -koulun huonoimman oppilaan följyyn koulutettavaksi. Mullon vahva epäilys, että loput leffasta ois ollu kumminkin vaan lämmittelyä lopputappeluun, jossa hönö pieksee Dong Wangin hengiltä ja saa siitä omakseen valtakunnan sekä puolet prinsessaa.

Deal Of The Ultimate Weapons saa Beavis & Butt-headin erikoisleiman Dong Wangin nimestä ja sen jatkuvasta hokemisesta. (JK)

8 Strikes Of Wild Cat DVD (1976, Taiwan)

Villikissan kahdeksan hutia on arvostelupinon selvää parhaimmistoa, joka ei kyllä höyryävän läjän muut leffat huomioon ottaen ole järin vaikea saavutus. Mutta minkäs teet, trupaan tulee niin että tuntuu. Leffa alkaa spagettiwestern-tyylisellä tuijotuskilpailulla, jonka musiikitkin ovat varmaankin alunperin jonkun halpislänkkärin soundtrack-kasetilta. Jollekin parikymppiselle hanulle on hangattu harmaata hiuksiin ja Charles Bronson -viiksiin, eli kaikki keinot ovat taas käytössä maskeerauspuolella. Sitten seuraa väijytys, kankeaa dialogia ja vähän American Wrestlingiä = huidotaan niin, että käsissä tuntuu, muttei osuta kuitenkaan yhtään mihinkään. Kun huitominen alkaa kyllästyttämään, vaihdetaankin jo Power Rangers -vaihde päälle eli leffan pahikset, rottaveljekset, pistävät jonkin sortin transsimielensulatuskungfun pystyyn (vähän samaan tyyliin kuin Halo Jonesissa oli se rottaporukka, joka lensi avaruusalusta tms) ja kolme hanua (Tiku, Taku ja Jorma) esittää suklaista rottajunaa. Viimeistään tässä kohtaa pitää kiroilla, että leffaa on vielä vaikka kuinka paljon jäljellä. Sitten kun vanhus on gerbiilikunhvulla tapettu (vanha ihminen kuolee, kun korvia puristaa), päästään hosumaan jonnekin harjoitteluleirille, jota johtaa joku äijä joka hiplaa luonnottoman näköisesti luonnottoman näköistä tekopartaansa. Siellä Bond-leffoista varastettujen musiikkien tahtiin sit huidotaan ilmaa, pilkataan tarinan sankaria ihan vaan sen takia, että hän on nainen ja tietenkin hosutaan pahisten kanssa. Pahikset tappavat kaikki paitsi villikissan, joka putoaa jokeen ja kulkeutuu sitä myöten jonkun vanhan äijän ja tämän itsekeskeisen ja suuriäänisen sarasvuomaisen ystävän käsiin näiden ollessa ongella.

Tässä rikotaan hieman Chuck Norris -leffojen pyhää kaavaa siinä, että sankaritar ei kuolekaan vaikka suusta tulee verta. Alun vanha äijä sentään tajusi kuolla siihen. Mut toisaalta naiset kyllä hanskaa synnytyksenkin, että ehkä ne vaan on kovempia sit.

Kun nainen herää, apuri on lähistöllä valmiina paukuttelemaan henkseleitään ja puhumaan sananlaskuilla. Vitun rasittava mulkero heti alusta lähtien. Rottaporukallakin on jotain apureitakin nyt pitämässä huolta, että orjuutetut myös pysyvät orjuutettuina. Tiedä sitten, lisääkö noi pahojen apureiden GG Allin -viikset jotenkin kung fun jaloja taitoja vai ei. Tällä välin sankaritar on tullut sen verran tolkkuihinsa, että tajuaa häntä auttaneen vanhan äijän olevan joku kung fu -mestari (kuinka sattuikaan sopivasti!), joka sitten lupaa auttaa pimua koston valmistelussa. Vähän treenaamista DIY-kuntolaitteilla, akrobatiaa ja yhtä Kill Bill 2 -treenausmontaasia myöhemmin on ensimmäisen kostoyrityksen vuoro. Sergio Leone lienee mielissään, kun hänen leffoistaan on taas viety musiikkien lisäksi myös tuijotuskohtaukset. Homma menee strobomaisesti leikatuista loikista ja huonosta dialogista huolimatta poskelleen ja kissa laahustaa häntä koipien välissä takaisin mestarin ja sarasvuon luo. Mut ei hätää, mestari ymmärtää kyllä ja taas jatkuu treenaaminen. Villikissa-kungfun kahdeksan tyyliä tulevat pikkuhiljaa tutuiksi, joskin osa muistuttaa enemmän Groucho Marxin liikehdintää Marx-veljesten elokuvissa ja osa Monty Pythonin hassujen kävelyjen ministeriötä, mut ei se mitn. Sarasvuo yrittää yö toisensa jälkeen päästä pukille, mutta kissatar viskaa paskan yö toisensa jälkeen alas tikkailta. Heh heh.

Jossain kohtaa selviää, että pahikset hamuavat jotain aarrekarttaa tms, jonka toinen puolikas on kungfu-äijän hallussa. Siinä käy köpelösti, kun rotat tulevat. Sensei men sen seiliän tien. Mut ei se mitään, sankaritar ja sarasvuo ovat edelleen hengissä ja vihaisia. Tai sarasvuo nyt lähinnä on itsekeskeinen. Duo lähtee matkaan kohti kostoa ja matkan aikana sarasvuo lopulta iskee tarinan sankarittaren. Ei kyllä selviä, että mitähän ominaisuuksia neiti mahtaa siinäkin mulkussa arvostaa. Kosiskelukin on tätä luokkaa: -Lähtisit nyt. -En. -Lähde nyt. -En. -Lähde nyt. -En. -Lähde nyt. -En. -Lähde nyt. -En. -Lähde nyt. -En. -Lähde nyt. -En. -Lähde nyt. -No totta kai lähden, rakkaani! Mitäs sitten, kohtaaminen pahisten kanssa, ekan Mortal Kombat -leffan tyylistä metsässä juoksemista ja bambukeppi rinnan läpi. Splörts, hehehe. Pahikset on hengetönnä ja pariskunta on aarrekarttoineen valmis valloittamaan koko maailman rakkaudellaan tai jotain sinne päin. Ulululululu.

8 Strikes on kaikessa keskinkertaisuudessaankin tavallaan ihan piristävää vaihtelua tähän lehteen arvosteltujen kung fu -leffojen seassa (suossa), sillä tässä on tosiaan nainen (Chi Dan Dan) pääosassa. Valitettavasti hönö dubbaus johtaa siihen, että sankaritar aukoo suutaan jatkuvasti ruudulla kuin kala, mutta ääntä ei läheskään joka kerta kuulu. Jos tää tulee joskus vastaan parilla eurolla alkuperäisääniraidalla ja sellaisella tekstityksellä, että siitä saa jotain tolkkua, kannattaa hommata. Sen minkä koomisuudessa menettäisikin, kung fussa voittaa. Kuvanlaatu on tällä DVD:llä poikkeuksellisen naarmuinen, mut luultavasti on muissakin versioissa. Chi Dan Dan näyttää jossain määrin tutulta näyttelijältä, mutta vika lienee katsojan silmässä. Intternetskun tietolähteet ei ainakaan tunne tän elokuvan lisäksi kuin yhden muun, missä CDD ois näytellyt. Vissiin kyseessä on joku sivuosakin vielä. No, so not. (AK & JK)

Ninja The Final Duel DVD

Huh huh, tää on kyllä eniten levottomuutta ja hämmennystä aiheuttanut kung fu -leffa näistä uppe ikke -tekstityksillä varustetuista markkavireoista. Ideana on kait ninjat vastaan shaolin-munkit once and for all. Et kuka on kovin ja sillä selvä. Heti alussa mennään syvälle mitä vittua saatana -ulottuvuuteen, jota on tottunut näkemään vain anime-elokuvissa aiemmin. Tässon jotain vesihämähäkkitaistelualuksia (Water Spider Assault Unit) ja jotain metkoja ninjatemppuja (Ninja Heaven Death Wish Blade) ja hare krishnoja ja The Black Monk of Harlem ja whut.

Tää on silkkaa aistien ilotulitusta kautta linjan, kuten näkyy esim. allaolevasta havainnollistavasta kaaviosta. Noi ukot ihan oikeasti juoksee tohon asetelmaan ja sit heittäytyy maahan rähmälleen, kun sensei käskee. Kuinkahan u-

Yhdistä ninjat ja saat metkan kuvion!

NINJA THE FINAL DUEL

lalla ne ihmiset on olleet, jotka tän on aikanaan nähneet jonkun pornoteatterin grindhousenäytöksessä? Myös dubbauksessa on saavutettu uusia kosmisia ulottuvuuksia, kun leffassa olevien länsimaalaisten hahmojen puhe on ensin dubattu mandariinikiinaksi tms ja sitten tätä versiota varten uudestaan takaisin englanniksi. Millaisiinkohan Monty Python -vivahteisiin käännösten myötä on päästy verrattuna alkuperäisiin vuorosanoihin. My nipples explode with delight.

Tässäkin leffassa on käyty ryöstökalastamassa muiden elokuvien tunnareita ja vahva epäilys kalvaa mieltä, että ne pari tutun kuuloista olivat Ghostbustersista ja Das Bootista. Ja totta kai ihminen kuolee, kun siltä tulee verta suusta. Tää saa kymmenen Zardozta kymmenestä ja pääsee uudelleenkatselupinoon Prisoner-tv-sarjan DVD-boksin kanssa. (AK ~c==3 JK)

Ways Of Kung Fu DVD

Tää saa irtopisteen siitä, että tässä on vähiten hönö kansi kaikista arvioitavana olleista kung fu -leffoista. Harmi vaan, että senkään valokuva ei oo oikea still-kuva leffasta vaan se on leikkaa-ja-haistele-liimaa-paskarreltu kasaan kahdesta eri valokuvasta. No mut on se silti ihan oolraits.

Elokuvan alussa selviää, että tän pläjäyksen sankari on joku Niilo Pielinen, jolla ei mee kauhean lujaa luostarissa; muut munkit kiusaa ja kyläläiset käy öisin varastamassa alttarilta uhriateriat. Ei hätää, hommat kääntyy vieläkin kurjempaan suuntaan, kun luostariin saapuu joku läski ja rokonarpinen munkki, jonka nimi on kai Wu-Tang (kas kun ei Ol' Dirty Bastard). Tämä uusi tulokas pomottelee kaikkia muita hengenmiehiä ja juoksuttaa Niiloa kylässä hakemassa sille viiniä.

No, kyläläiset tietty luulee, että Niilo on ihan omilla asioillaan ja kusee niihin viiniastioihin tai jotain vastaavaa. Joka tapauksessa liemi ei oo munkin mielen mukaista ja se meinaa ensin mättää turpaan Niiloa, mut mättääkin sit niitä ruokavarkaita, jotka luonnollisesti ryhtyy rupikonnamunkin palvelijoiksi hetimiten. Tässä vaiheessa on selvää, ettei hommat nyt voi enää lähteä hemmetinmoiseen nousuun, ellei jotain uutta tapahdu, joten luostarin apotti tai joku sen sellainen lähettää Niilon ystävälleen, jotta tämä opettaisi Niilolle kung fun jalot taidot sellaisessa tyylisuunnassa, ettei pläsö munkki mahda niille mitään, kun koittaa välienselvittelyn aika.

Kyllähän se Niilo jotain oppiikin, joskin hieman vastahakoisesti. Mut ei hätää, se mikä toimi Karate Kidissä, toimii tässäkin. Niilo hakkaa puita ja vääntää ynnä kääntää pyykkiä sekä tietty hakee kaivosta vettä ja viskaa sen täpötäyden ämpärin pihan poikki johonkin tasanteelle kuin leikkiä vain. Paha munkki käyttää tällä välin aikansa bambubongin polttoon (ihan totta!), joten tästä eteenpäin pahan munkin nimi olkoon Phil Anselmo.

Tarinan sankari (jonka nimi taisi olla Taco tai Paco) opettelee kotityö-kungfun lisäksi myös kung fu -ruokailua, ettei kuole nälkään. Sana kiirii luostarista, että vanha apotti on sairas ja kaipaa apua, joten Taco lähtee matkaan. Tällä välin käykin sitten kehnosti kung fu -mestarille vaimoineen ja vain tytär jää perheestä henkiin. Ei kyl oikein muistu mieleen, että ketkä tässä oli pahanteossa, mut väliäkö tuolla. Paco palaa ja saatuaan tapahtumat selville, päättää alkaa kostohommiin kung fu -perheen eloonjääneen tyttären kanssa. Eiku luostariin, jossa tulee turpaan niin että haudassakin sattuu. No mut ei se mitään, kyllä tästä suosta vielä jotenkin noustaan. Muistakaa talvisota ja lätkän mömmöm ja se kun Veikko-Uolevi putosi kännissä kaivinkoneesta.

Apuun löytyy nyt joku drunken master, joka opettaa jotain kuppien päällä tasapainottelua. Pian on heppu raamikas kuin Bruus Lii ja valmis taistoon, jälleen kerran. Noinkohan nyt sais Phil Anselmon hengiltä? Aika tiukkaa tekee, mut kyllä Taco yhden Wu-Tangin voittaa. Ei mitään yllättävää, aika keskinkertainen kung fu -pläjäys tää näin. (JK)

make it look like an accident presents:

Kumipizza Vegan Style

Alkemia: AK & Elina Teksti & valokuvat: JK Viihde: Turner & Täystuho

Kun ihmisen elon suuressa maailmanpyörässä koittaa aika, jolloin kuvaan astuu eettinen kasvissyönti (eli veganismi), voi olla aika luopua joistakin ruokailutavoista ja -tottumuksista. Vielä menneinä aikoina yksi näistä oli kumipizzan syöminen sohvalla kumipizzaelokuvan parissa, limun tai oluen kera. Ellei kumipizza ole sinulle terminä tuttu, älä huoli. Rakkaalla lapsella on monta nimeä: mikropizza, roiskeläppä, läppäpizza, lätty ja niin edelleen. Tarkoitamme siis kauppojen eineshyllyiltä löytyvää valmistuotetta, joka yleensä lämmitetään mikrossa ennen nauttimista. Kumipizza on usein sen yhden kukkofirman valmistama, mutta muitakin merkkejä löytynee.

Make It Look Like An Accidentin salaisessa laboratoriossa syvällä Hervannan syövereissä on jo pitkään suunniteltu vegaanista DIY-versiota kaiken kansan suosikkiherkusta ja nyt tutkimustyömme on tullut siihen pisteeseen, että voimme paljastaa joka kodin uuden hittiherkun lukijoillemme. Nyt on aika nauttia!

Pizzojen tekoon viidelle hengelle tarvitset:

2 prk	Pastella paprika-kesäkurpitsa -pastakastiketta
5 kpl	pieniä pakastepizzapohjia
1,25 pkt	sulavaa soijajuustoa

"Kinkku ja/tai tonnikala"-täyte (5 pizzaa):

2 prk	säilöttyä tofua (225 g/prk)

"Salami"-täyte (5 pizzaa):

1 pkt	Tofugrillereitä (marinadi: öljyä, soijakastiketta ja valkosipulijauhetta maun mukaan)

Ajanpuutteen vuoksi emme testanneet vegaanisia versioita kasvispizzasta (herkkusienitäyte) tai jauhelihapizzasta (soijarouhetäyte), mutta kehoitamme kaikkia kotialkemisteja kokeilemaan eri täytteitä villien sydämiensä kyllyydestä!

Aloita operaatio soseuttamalla pastakastike sauvasekoittimella ja kiehauta sitten ylimääräiset nesteet pois paistinpannulla. Muutama minuutti riittää. Voit jättää kastikepannun levylle jälkilämmölle, kunhan muistat vääntää hellan levyn pois päältä, ettei kastike pala.

Jos teet salamipizzaa, tässä vaiheessa alkaa olla aika laittaa grillerinsiivut marinadiin. Leikkaa grillerit n. ½-1 sentin paksuisiksi siivuiksi ja laita ne johonkin astiaan. Kaada seuraavaksi grillerisiivujen päälle hieman soijakastiketta, ruokaöljyä ja valkosipulijauhetta (tätä vähemmän kuin kahta edellistä) niin että makkarat peittyvät. Sekoittele muutaman kerran varovasti siivuja marinadissa että ne imevät tasaisesti itseensä makuja mausteista ja öljystä. Varo, etteivät hauraat siivut murene.

Laita pizzapohjat mikronkestäville lautasille ja levitä tasainen kerros kastiketta jokaisen pizzan päälle.

Tonnikala- ja/tai kinkkupizzaa (kuten esikuvansakin, tofuversio näistä pizzoista ei kauheasti maistu siltä miltä pitäisi, joten säilötystä tofusta leikatuilla viipaleilla täytetyn pizzan voi kuvitella olevan kumpi tahansa) tekevän on nyt syytä avata tofupurkit ja valuttaa niistä nesteet pois. Laita tofumöykyt leikkuulaudalle ja leikkele niistä n. ½-1 sentin paksuisia viipaleita.

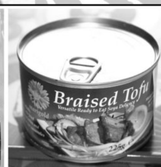
Asettele tofu- ja/tai grilleriviipaleet sievästi pitkin poikin kastikkeella peitettyä pizzapohjaa.

Kun pizzojen täytteet ovat paikoillaan, ota esiin juustoraastin ja raasta soijajuustoa suoraan pizzojen päälle (näin saat autenttisen epätasaisesti levittyvän juustokuorrutuksen, jossa siellä täällä on isompia juustomöykkyjä kuin muualla pizzan päällä). Jos raastat koko juustokiekon kerralla, kannattaa raastaessa hyödyntää juuston käämuovia ja pitää kiinni juustosta sen avulla.

Kun juusto on raastettu pizzojen päälle, laita pizzat yksi kerrallaan mikroon, jotta juusto sulaa ja pizza on miellyttävän lämpöinen sitä syötäessä. 2-3 minuuttia täydellä teholla riittää. Kun juusto on sulanut pizzan päälle, ota pizza mikrosta ja laita seuraava uhri uuniin.

Pizzojen tultua mikrosta, ne ovat valmiita nautittavaksi. Voit halutessasi lisätä tässä vaiheessa pizzan päälle pizzamaustetta tai oreganoa, mutta autenttisuuden vuoksi me emme näin tehneet, eivätkä tällaiset hifistelyt varsinaisesti kuulu kumipizzan luonteeseen.

Kumipizzaelokuvaksi soveltuu mikä tahansa 80-luvulla tehty toimintakomedia. Hyvää kumipizzailtaa!

HITLER TAMED BY PRISON.

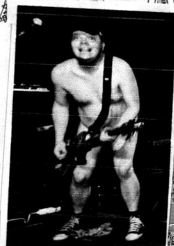
Released on Parole, He Is Expected to Return to Austria.

Copyright, 1924, by The New York Times Company.
By Wireless to THE NEW YORK TIMES.

BERLIN, Dec. 20.—Adolph Hitler, once the demi-god of the reactionary extremists, was released on parole from imprisonment at Fortress Landsberg, Bavaria, today and immediately left in an auto for Munich. He looked a much sadder and wiser man today than last Spring when he, with Ludendorff and other radical extremists, appeared before a Munich court charged with conspiracy to overthrow the Government.

His behavior during imprisonment convinced the authorities that, like his political organization, known as the Völkischer, was no longer to be feared. It is believed he will retire to private life and return to Austria, the country of his birth.

MUOTI JA LIFESTYLE

Sille ei tietenkään voi mitään, että Jane on väkisin väännetty tuote. (Rytmi 4/06)

KAUNIIT POLIISIT -t-paita

Tämän paidan mä sain Janelta (skene skene!) silloin kun Jane asui vielä Nekalassa, ja olin joku kesäpäivä siellä hengaamassa bänditreenien jälkeen. Ja tää on kyllä maailman ihanin t-paita ja oikeasti maailman suloisimman pehmeintä puuvillaa. On kuin pumpulipilvellä seilaisi aina kun tämän vetäisee päälle, ja pitäisin tätä päällä aina, ellei tämä ois valkoinen. Muuttuisi nimittäin ikävän kellertäväksi ellei tätä välillä käyttäis pesussa.
En tiedä saaks näitä enää mistään, kun tääkin oli viimeisiä mitä oli jäljellä. Eli kannattaa olla inessä skenessä!
(Tämä arvio oli varmasti yhtä mielenkiintoinen kuin ne muutamat toikkarin keikka-arviot, joissa puolet bändeistä on missattu kun on ollut niin kiire hengata ja skenettää sen-ja-sen tyypin kaa.)

-juha kuha-

KIRJO oma
ANTTI TUISKU

5 STAR
VALUE SELECTION

Takapuoli on sielun peili

Tulossa vuonna 1984: Boy George Fashion & Make-Up Book! Saatavilla kaikista hyvin varustelluista kirjakaupoista!

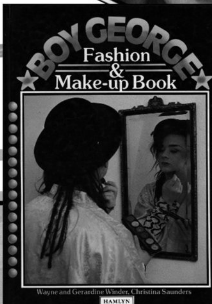
Oletko aina halunnut näyttää Boy Georgelta? Äh, tietysti olet! No nyt se on mahdollista! Kyllä, meidän kaikkien unelmat ovat viimein toteutuneet! Nimittäin vuonna 1984 ilmestyy kirja meille kaikille pikku-Yrjöille: BOY GEORGE FASHION AND MAKE-UP BOOK!

Kirja sisältää 28 värikästä luonnosta 11 häikäisevää muotiluomusta varten sekä ohjeita hattujen, kampausten ja meikkien tekoon. Uskomattoman upeat Boy George -releet on viimein mahdollista tehdä omassa kodissa! Megaturbocoolia!

"The Boy George Fashion and Make-Up Book is the fun book of the 80s no self-respecting fan can do without."

Kyllä näin on, juupeli sentään!

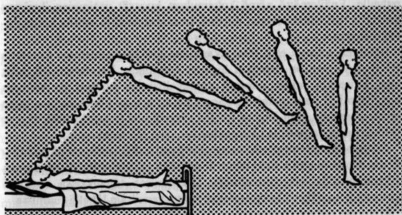
MUSTA RAAMATTU

Mooseksen 6:s ja 7:s kirja jälleen saatavissa. Teos on sanasta sanaan käännetty hebrealaisten kirjoitusten mukaan. Käsittelee mm.: Taika- ja henkioppia, selityksiä ihmeteoista. »Musta Magia.» Velholait. Salaisuuksien salaisuus. Teologian valtajärjestelmät. Sodat ja Peto. Kirjassa n. 100 autenttista kuvaa vanhoista noitakuvioista. »Musta Raamattu» on maineensa veroinen. Kirja on sid. 174 siv. Hinta ainoastaan 11:— mk. Läh. jälkiv. Tilaus os.

Kustantamo RENE Turku.

Madonna on se, jolla on penis ja joka päättää, mitä ja milloin haluaa.

Kuva 2. Kaavioesitys fyysisestä ruumiista poisnousevasta kaksoisruumiista.

MAKE IT LOOK LIKE AN ACCIDENT PELAA TYÖAJALLA

JK suosittelee selainpelejä arjen tylsyyteen:

Pandemic II

Jos on sattunut seuraamaan uutisia muutaman viime vuoden aikana, on ehkä huomannut maailman medioiden lietsovan paniikkia tasaisin väliajoin uuden kaikentuhoajaviruksen synnystä. On ollut sarsia, lintuinfluenssaa, sikainfluenssaa ja vaikka mitä. Pandemic 2 on peli, jossa pääset itse suunnittelemaan tällaisen tuhoajataudin! Hubaa, eikös vaan? Pelissä on kaksi eri vaikeusastetta sekä kolme eri taudinkantajaa: bakteeri, virus ja loinen. Kaikilla kolmella on omat erityispiirteensä jotka liittyvät tarttumisnopeuteen, havaittavuuteen, lämpötilojen sietokykyyn yms.

Näiden ominaisuuksien lisäksi voit säätää millaisia oireita haluat taudille - raajojen poismätänemisestä täysin oireettomaan tartuntaan. Kontrolloitavissa ovat myös taudin vastustuskyky kylmälle, kuumalle, lääkkeille ja kosteudelle. Riippuen valinnoista, tauti voi levitä hitaasti tai pyörryttävää vauhtia, eläinten tai ihmisten välityksellä sekä tietenkin maalla, merellä tai ilmassa.

Maapallo on Pandemic 2:ssa jaettu eri alueisiin, jotka vastaavat enemmän tai vähemmän tuttujakin jakoja. Joihinkin maihin pääsee vain maateitse naapurimaista, joihinkin vain meriteitse. Eri alueilla on sairaaloita, jotka ryhtyvät taudin löydettyään yhdessä tuumin kehittelemään sille vastalääkettä. Mutta ei hätää! Vaikka tauti löytyisikin aikaisessa vaiheessa, ei vaadita kuin vähän mutaatiota ja kas, tautiin ei enää tepsikään kehitetty rokote. Varmimmin pelin voittaa, jos arpa sattuu valitsemaan aloitusmaaksi Madagascarin (eristynyt saarivaltio, tauti ehtii parhaassa tapauksessa tarttua koko kansaan ja leviää sitten räjähdysmäisesti muihin maihin kun jokin paatti on erehtynyt viemään sen jollekin maan mantereista) tai Grönlannin (pieni väestömäärä, joten ei tarvitse suurta tartuntamäärää kun tauti on jo leviämässä muihin maihin). Yleensä lopputulos on kumminkin se, että kaikki muut maanosat ovat tuhoutuneet viimeistä ihmistä myöten, mutta Madagascar sen kun porskuttaa eteenpäin vailla ensimmäistäkään tartuntaa. Saatanan saatana.

Urban Sniper 2

Urban Sniper 2 on tikku-ukkosala-ampujapeli, jossa tarkoitus on tasata tilit gangsteripomon kanssa, jonka takia ensimmäisessä Urban Sniperissa kävi lähisukulaiselle kehnosti. Peli on hyvin yksinkertainen ja suoraviivainen: oletusruudussa olevalle tietokoneelle tulee sähköpostitse tehtävänantoja ja ne hyväksymällä siirrytään ampumaan jostain ruohoiselta kukkulalta pahaa-aavistamattomia tikku-ukkoja. Ampuminen tapahtuu hiirellä ja katselumoodista tähtäämismoodiin siirtyminen välilyöntiä painamalla. Tikku-ukkoja saa hengiltä päähänampumisen lisäksi myös esim. räjäyttämällä jonkun lähistöllä olevan ajoneuvon (ampumalla bensatankkiin, totta kai). Tehtäviä ei ole montaa, mutta siitä huolimatta on ihan hauskaa ammuskella aloituskenttien runsasväkisille kaduille oikeastaan ihan muuten vaan. Hah hah hah, hahahahahahaha! Blammo!

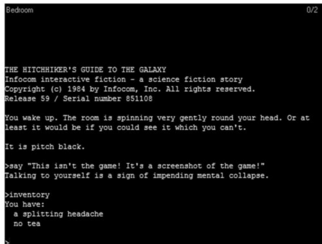
Zoo Keeper

Zoo Keeper on kliksuttelupeli omimmillaan. Pelaaja on japanilainen eläintarhanhoitaja, jonka tehtävänä on kerätä eri eläinlajeja kolmen tai useamman elukan riveihin, jolloin ne häviävät peliruudulta ja tilalle tulee sattumanvarainen valikoima uusia elukoita hävinneiden tilalle. Vähän niinkuin eläinten hoito oikeassakin elämässä. Hauskaa ja addiktoivaa.

Hitchhiker's Guide To The Galaxy

Linnunradan käsikirja liftaajille on toivoakseni tuttu kaikille tämän jutun lukijoille muodossa tai toisessa, joten en nyt syvenny sen kummemmin tämän nerokkaan kirjasarjan sisältöön. Douglas Adamsin (rip) nettisivuilta löytyy Java-versio muinaisesta HHGG-tekstiseikkailusta. Jos ei tiedä, mikä tekstiseikkailu tai HHGG on, niin sopii mennä takaisin kiven alle lukemaan Seiskaa. Muussa tapauksessa pyyhe mukaan ja vogonialukselle! Peliin pääsemisessä on pieni älykkyystesti: pelisivulla on pieni lomake johon pitää syöttää pelin sarjanumero. Ei huolta, se löytyy samalla sivulla olevasta kuvasta (joka on myös ohessa). Jos tästä vaikeasta tehtävästä selviytyy menettämättä hermojaan, saattaa selviytyä myös itse pelin tiimellyksessä. Enimmäkseen harmitonta hupia.

Bonus: vanhat klassikot

Neave on tehnyt kaikille kolmekymppisille oivan palveluksen ja koonnut yhteen selainversiot klassisista peleistä. Tarjolla on niin Space Invadersia, Asteroidsia, Tetristä, matopeliä kuin Froggeriakin sekä muutama muu oiva ajanviete. Ainakin Space Invaders näyttää tarkalleen samalta kuin miltä se näytti vuonna 1987 Salora Manager -kotitietokoneella, jolla pelasin vuosikausia ennen kuin pääsin PC-aikaan vuonna 1990 286:n ja Wolfenstein 3D:n myötä. Tsiuh tsiuh tsiuh, poks!

Game on!

Pandemic 2:
http://www.crazymonkeygames.com/Pandemic-2.html

Urban Sniper 2:
http://armorgames.com/play/1947/urban-sniper-2

Zoo Keeper: http://www.2flashgames.com/fullscreen.php?id=231

Hitchhiker's Guide To The Galaxy:
http://www.douglasadams.com/creations/infocomjava.html

Neave.com: http://www.neave.com/games/

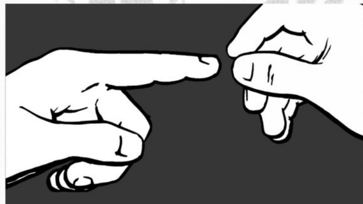

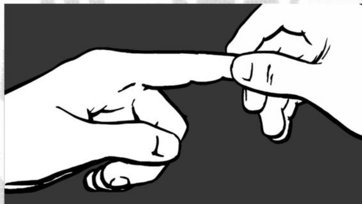
Crusts is Lemmings (PC/XBOX/PS3/PSP/WII/SNES/MAC/NOKIA/ATARI)

Lemmingsin tekijöiden uusi hittipeli on melkoinen aikahyppy takaisin 386-tietokoneiden maailmaan. Vaatiikin melkoista uurastusta nykyisiltä kymmenen gigahertsin koneilta ja konsoleilta saada näin autenttisen näköistä ja rakeista grafiikkaa aikaan vaikka kaikki mahdolliset pixel shadingit ja vertexit ovat käytössä. Vuosien uurastuksen jälkeen Lemmings on tuotu lopulta kunnialla 2000-luvulle niiden hirveiden Lemmings 3D ja Lemmings Paintball -väkerrysten jälkeen. Tässä pelissä pitää ohjailla joukkoa krapulaisia tai muuten vain laiskoja crusteja yli esteiden ja ansojen läpi jättiläismäisten kenttien, jotta he pääsevät lopulta tietokoneelle ja Punk in Finlandin foorumille homottelemaan. Osa crusteista saattaa olla edelleen kännissä tai pirilaskuissa, mutta butaanipulloa heiluttelemalla myös näiden huomio saadaan kääntymään päämäärään. Pelaajalla on edessään monenlaisia esteitä matkalla, jotka houkuttelevat crusteja pois päämäärältään, kuten "epäpoliittisten" skinibändien keikkoja, suomalaisen gangstarapin tahtiin huorittelua tai kirjastosta varastelua. Lopulta kuitenkin suurin osa crusteista pääsee päämääräänsä piffille sopimaan kaljalle lähtemistä tai vain haukkumaan bändejä, joista ei ole koskaan kuullutkaan. Kun kentän pääsee läpi, pääsee seuraavaan, aivan täysin identtiseen kenttään. Jos kenttää ei määräajassa läpäise tai liian moni crusti jää kiinni kirjaston henkilökunnalle, kenttä pitää rangaistuksena pelata läpi uudelleen. Kaikista hyvinvarustetuista apteekeista. (Rasputin Bezputin)

FARTFINGER
http://www.saromedia.com/swf/fartfinger.swf

Fartfinger sisällyttää kaikessa yksinkertaisuudessaan kaiken olennaisen elämästä, maailmankaikkeudesta ja kaikesta. (AK)

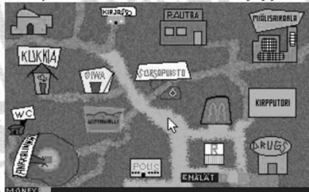

ÅKESOFT: INVATAXI (1994)

"Åkesoftin ylivoimaisesti kuuluisin peli oli Invataxi. Pelissä pelaaja on Invataxin kuljettaja. Käytännössä peli koostuu siitä, että pelaajan pitää ensin kuunnella invataxin asiakkaan epäselvää örinää, ja sen jälkeen valita kartalta kohde, johon asiakas halusi päästä. Jos osasi valita oikean kohteen tarpeeksi monta kertaa, pelaaja pääsi pelin lävitse." -- Wikipedia

Tämä ei kyllä tee alkuunkaan oikeutta sille epäkorrektiuden juhlalle, jota Invataxi oli kun ekan keran pääsin pelaamaan sitä joskus 15-kesäisenä. HNNGGVVVHHHIIE GGGHHMMUT GGHHAPTEEGGHIIN! GGGHHVIÄRÄ PHAIGGAHG! Hihihihihihihi.

Sittemmin Åkesoftin taru on päättynyt, mutta Invataxi elää kokonaisen sukupolven kollektiivisessa rotumuistissa. Mitähän Jung ois mieltä, jos eläis? Perimätiedon mukaan Åkesoftin aika tuli päätökseen, kun Bepa Questin lopussa pelaaja sai ruudulleen puhelinnumeron, joka sattui kuulumaan jollekin Åkesoft-tiimin kanssa samassa koulussa olevalle tyypille, joka oli tietysti ankarasti koulukiusattu. Tämä asia vietiin oikeuteen saakka ja se oli sitten siinä. Näin jälkikäteen on mietityttänyt, miten paljon Invataxi tai muut Åkesoftin pelit olisivat naurattaneet, jos silloin olisi tiennyt tuosta Peba Quest -perseilystä. Luultavasti Invataxi olisi silti naurattanut, jos nyt ihan rehellisiä ollaan.

Invataxi löytyy edelleen monista tiedostopankeista pitkin poikin nettiä ja onpa joku tehnyt siitä selaimella pelattavan flash-versionkin. Jännää, hyvin jännää. (JK)

Invataxi (flash):
http://yoha.daug.net/

Lähde: intternetsku.

DR PEKU AUTTAA JUURI SINUA

Tohtori, auttakaa minua! Napani ei kerää nöyhtää ollenkaan, mutta perseeni sitäkin enemmän! Onko torsoni väärinpäin? Eric Plankton, Utsjoki

Persvakoon kertyvä ei ole nöyhtää, vaan nöftää, koska siihen kertyy hikeä persvaosta niin se silleen nöftääntyy. Napanöyhtä on semmoista kuivempaa yleensä. Mutta kun päivän marssii nöyhtä perseessä niin siitä tulee sellainen hikinen suiru. Toivottavasti tämä hyvin kysymykseesi.

Hei eno! Haluaisin kirjeenvaihtokaverin amerikkalaisesta nuoresta miehestä. Ikä 17-20 vuotta. Mieluimmin englannin kielellä. 63300 28 Alavus. Usko Toivonen.

Läjä Äijälä veti Kuoleman Ilen luona Sekasortoa eli kannattaa sanoa tyttöjä. Kuoleman Ile soitti Kuoleman Ilen luona soppaa eli kannattaa hakata pameja ja viinaa. Saastamake iski Kemissä Saloon Fightersien seiskaa eli kannattaa hakata pameja ja viinaa. Sano Papa Björnille Pyhäjärveen.

Hyvä ja viisas Dr Peku, Veijo suuteli minua ensi kerran eilen. Sitten se otti kiinni tuolta ristiselän tienoilta, ja sitten minua rupesi niin heikottamaan. Onkohan asiaa lääkärille? Ps. Oliko Jeesus läski myöhempinä päivinään kuten Elvis? Megasuperterkut, Sven Ski.

Kaaoksen Jakke veti R-kioskissa Sekasortoa eli kannattaa sanoa pameja ja viinaa. Muistathan, että ensin syödään pamit ja sitten vasta juodaan viinat. Se ei oo sekakäyttöä sillon. Fat Kristus paremmin nimellä Tort-Elvis ja hän kung fu -liikkeitä Dread Zeppelinissä. Vastasi.

Tämä on korkeapaine tankki verkosto on yhden tehtaan valmistama ja radio/tutkaohjattava. Silloin esim. radioasemat ovat yhteydessä siihen. Tämä porukka käyttää juuri vankiloita ja mielisaarailoita ja sossua ja he itse esiintyvät siellä sekä hoidokkeina että hoitajina. Sitä kutsutaan vanhaksi liitoksi ja juuri siitä "yrjänä" kertoi radio ohjelmassa silloin -93 että he sekä hoitavat yleisöä eli kurssilaisia päättäreissä että itseään. Tämä mielestäni vaikutti omituiselta kun kurssit koskivat kaikkea normaalia eli mitä siellä nyt on työhön valmistelevaa opetusta ja tässä Lilithissä taas on kyse hullujen mielenterveyden parantamisesta. Ystävällisin terveisin, Chuck Rodeo.

Ei siinä CD:ssä mitään EMI:ä mainittu, se oli aika nuhruinen omakustanne jossa luki vain Herodes. Tarkistinkin sen mutta ei se ollut missään levy-yhtiö listalla eikä mikään liikeyrityskään. Läjä Äijälä huusi kännissä Kuoleman Ilen luona natseja vastaan eli kannattaa hakata white poweria.

Terska rohtori Peku! Mitä juustoa Kuu on? Terveisin Juho-Kusti Juustoraastin, Orimattila.

Kemin skinit sanoi Kemissä Saloon Fightersien seiskaa eli kannattaa huutaa kännissä Sekasortoa. Läjä Äijälä soitti Helsingin asematunnelissa Etulinjaa eli kannattaa sanoa pameja ja viinaa.

Arvoisa Dr Peku, olen älykäs, laiskanpuoleinen, huonotapainen mieshenkilö, tällä erää työtön. Miten voisin tulla Pekuksi? Entä miten saisin kasvatettu isäni GG Allinin malliset viikset? Rakkaudella, Maire.

Tere Wålter! Sekasorron Kaide veti Oulun anarkistikokouksessa Saloon Fightersien seiskaa eli kannattaa huutaa kännissä Raamattupiiriä. Sun persees haisee ku näädän pesä.

Millaista työtä kokki tekee? Entä paljonko Jere Karalahden räkä maksaa katukaupassa? Kysyy nimimerkki "Kokkaaja".

Kemin skinit sanoi Oulun anarkistikokouksessa liimaa eli kannattaa sanoa pameja ja viinaa. Hormonitoiminta tosin on tarkistettavissa lääketieteellisesti.

Terppis Tohtori Peku! Luen aina sun palstaa! Se on mun mielestä tosi siistii! Mut nyt mä haluisin tietää, mikä on sun lempileffa! Terkkui kaikil tutuil! Kolli-Olli, Helvetti.

Hei Kulli. Kiitoksia kehuistasi, olet harvinaisen aktiivinen tyttö. Lempielokuvani on 007 ja Kuoleman Ile. On siistii liimaa keesi ärrällä sano sekakäyttäjä kerran.

Missä perheessänne pidetään taskulamppua? Mistä sanoista Sir Paul McCartney on anagrammi? Arvotavarakauppias Simo Sisu, Alternativeactioninkuja 499 E.

Perheessämme pidetään kovasti taskulampusta. Vastaus kysymykseesi on crispy anal rectum. Entä arvaatko mikä on sanaparin pirkka ja mallu takana? Lähetä vastauksesi osoitteeseen.

Lukijat ilmoittavat

65437856 Wapaa poikamies haluaa tutustua naisiin, jotka antavat perspillua monessa asennossa. Ensin voi laittaa kuninkaallisen viestin valokuvan kera tai soittaa numeroon 6 (Olawi). Omat harrastukset: maalaus, bodaus käsipainoilla, saunominen ja suihkussa käyminen, autoilu, kalastus, retkeily ja pyöräily. Diggaan 60-luvun musiikkia. Motto: paras on ainoastaan vain kyllin hyvää. Viinaksia joskus lääkkeeksi. Naisten iällä ja näöllä ei merkitystä, kunhan on hyvännäköinen ja omistaa hyvät vitut. Tarkoitus asua yhdessä omakotitalossa wapaamuurariaatteen ja puutarhatöiden ym. merkeissä. Vastaa, jos et ole mustasukkainen ja olet 18-40 v. "Elämä on knaiffii."

65437856

56345345 Käytän suuvettä, fluoraan hampaani säännöllisesti. Kiihotun hajuvedestä, laukean kondomiin. Vastaukset toimitukseen nimimerkillä "Kaipaan tropiikkiin".

78554323 Hei! Sinä alle 50 v., lapseton, tupakoiva Taija-niminen naissinkku, soita alle 50 v., nuorekkaalle iloiselle tupakoivalle Jouko-sinkulle. Olen lapseton. Puh. 8. Itä-Suomen lääni. "Naamavelli-59."

78554323

56345345

Enkelin pilkkaamista

Poikkesin pari viikkoa sitten kahville eräälle huoltoasemalle Seinäjoen lähellä. Mennessäni vessaan, huomasin pesuhuoneen seinässä ja vessojen ovipielissä leimasimella tehtyjä erimuotoisia enkeleitä ja Jumalaa pilkkaavia tekstejä. Yritin hinkata niitä pois paperin ja veden avulla, ei lähtenyt.

Baariapulainen tuli pyynnöstäni katsomaan tekstejä. Hän ihmetteli, että tekijä oli valmistanut leimasimia juuri tähän tarkoitukseen. Hän lupasi ilmoittaa asiasta huoltoaseman johtajalle.

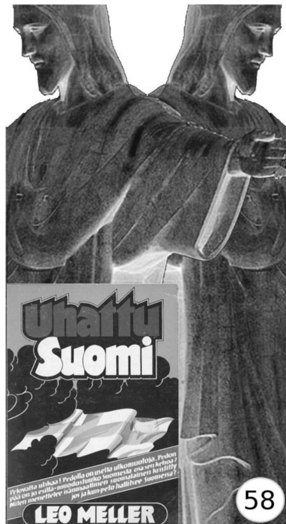
Jos tämä ateisti jatkaa samanlaista toimintaa muuallakin maakunnassa, toivon, että hän jää mahdollisimman nopeasti kiinni. Tällaiselle toiminnalle löytyy myös rikosnimike.

Pekka Huhtamäki
Lapväärtti

ENNAKKOTILAA NYT!

Ilmestyy syksyllä 1978. Lue tosiasiat Neuvostoliiton ja Saatanan välisestä sopimuksesta Suomen tuhoamiseksi vuonna 1987! Kukapa muu nostaisi antikristuksen häntää, ellei antikristus itse!

LEO MELLER: UHATTU SUOMI

Saatana tulee huomenna käymään, oven taakse kolkuttamaan. Sitten se hakkaa puukolla selkään, 24 kertaa! Verisellä puukolla selkään!

VANHAA HENKILÖKUNTAA

AK

JK

Kiira
Sarjakuvakäsikirjoitus

Juan
Commando-arvio

Juha
Michael Caine ja Akupepu

Sisli
Kannen valokuva

Erikoiskiitokset erikoismiehille ja erikoisnaisille erikoistehtävissä:

Arto, Markku ja Jantsa / Toinen Vaihtoehto. Karel / Kaiho zinedistro. Janne / Mutiny. Heini / Runsaudensarvi. Tuomas / Face Up To It. Kiira / Pretty Much. Juppe / Being Different. Lörsson. Jyrki Nissinen. Mälkki / Humppalähetys. Sisli / Caca. Vanhat Lucasartsin pelit. Kaikki jotka tekee ja lukee zinejä. Elina. JK:s mamma och pappa.

FOOD	NOT FOOD
RAISINS	DIRT
GLUE	POOP
POTATO	SPERM
BLOOD	CHEESE
HUMMUS	RUBBER
SNOT	SCABS (?)
BANANA	DUST
YOGURT	~~POOP~~ DOGGYPOOP
BANANAYOGURT	SATAN
BRAMBORAK	